

ဝင်းကျော်ဦး

လေးစားရမည့် သီးပင်တို့၏ သဘာဝ

စီးပွားဖြစ် စီးခြင်းနှင့် ခွဲကော်ယှဉ်ရေး

အပြစ်မီး သဘာဝဝန်းကျင်ရှာနယ်ပါ ဆောင်းပါးများ စုစည်းမှု

သစ်နေ့ခြင် အားဖြည့်စာညီစာညီ

ဖြန့်ချိရေး

တိုက်(၁၆)၊ အခန်း(၃၄)၊ပြည်ရိပ်မွန်အိမ်ရာ၊ လှည်းတန်း
ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ဖုန်း-၀၉၂၅၃၂၉၂၉၆၁၊ ၀၉၃၂၂၄၀၄၄၉

ပုံနှိပ် မှတ်တမ်း

ထုတ်ဝေခြင်း	-	ပထမအကြိမ်
		၂၀၁၇ ခုနှစ် မေလ
အုပ်စု	-	၂၀၀၀
တန်ဖိုး	-	၂၅၀၀ ကျပ်
ထုတ်ဝေသူ	-	အေးချမ်းတိန်
မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်	-	မြရတနာပုံနှိပ်တိုက် (၀၁၉၅၁)
မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းဒီဇိုင်း	-	ဇော်လေး
ကွန်ပျူတာ	-	လဲ့လဲ့
ဖြန့်ချိရေး	-	တိုက်(၁၆)၊ အခန်း(၃၄)၊ ပြည်ရိပ်မွန်အိမ်ရာ၊ လှည်းတန်း ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း- ၀၉၂၅၃၂၉၂၉၆၁ ၀၉၃၂၂၄၀၄၄၉

မြန်မာနိုင်ငံဝါးစိုက်ပျိုးရေးအသင်း

သစ်တော သစ်ပင်ရှားပါးလာ မှု
ကြောင့်သဘာဝရာသီဥတု ဖောက်
ပြန် လျက်ရှိသည်။

သစ်တောများအမြန်စိမ်းလန်း
စေရန်အကြီးမြန်သောဝါးပင်သည်
သစ်အစားအသုံးချနိုင်ပါက သစ်
တောများ အမြန်စိမ်းလန်းနိုင်ပါသည်။

- ၀၁။ သဘာဝဝါးတောကို စနစ်တကျစီမံအုပ်ချုပ်၍ ဝါးတောင်၊ ဝါး
သန့်နှင့် ဝါးအထွက်တိုးနိုင်ရန် ဆောင်ရွက်ခြင်း။
- ၂။ စီးပွားဖြစ်ဝါးစိုက်စင်၊ တစ်ပိုင်တစ်နိုင်စိုက်စင်များထူထောင်ရန်
မြန်မာနိုင်ငံဝါးစိုက်ပျိုးရေးအသင်းမှ လှူဆောင်ဆောင်ရွက်လျက်
ရှိသည်။ ဝါးပျိုးရရှိနိုင်သောနည်းလမ်းများကိုလည်း ပညာပေး
ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။
- ၃။ ဝါးများကို ပိုးမထိုးမီမတတ်စေရန် စနစ်တကျဆောင်ရွက်
ခြင်းဖြင့် ဝါးများကြာရှည်အသုံးခံဆောင်ပြုလုပ်၍ ဝါးတောင်
လုပ်ရေးနှင့်ပရိဘောဂ သစ်တန်းများပေးလျက်ရှိသည်။

- ၄။ မျှစ်သည် အာဟာရပြည့်ဝသောကြောင့် ဟင်းသီးဟင်းရွက် တို့၏ ဘုရင်အဖြစ် ထပ်စားခေါ်ကြသည်။ မြန်မာတို့၏မိမိဖိုးဇလာ နည်းသည်ကမ္ဘာ ဈေးကွက်သို့တင်ပို့ရန်မလွယ်တူပါ။ မျှစ်များကို ခေတ်မီနည်းစနစ်ဖြင့်ပြုပြင်ကာ ပြည်ပဈေးကွက်သို့ တင်ပို့နိုင် ရန် ကြိုးစားလျက်ရှိသည်။
- ၅။ ဝါးစိုက်ထောင်သူများ ဓနစဉ် ပင်ဓွေနှင့်အလုပ်ရရှိစေရန် နီး လက်မှုပစ္စည်းများထုတ်လုပ်ခြင်းသင်တန်းများပေးလျက်ရှိသည်။
- ၆။ ဝါးတိုကြာရှည်ခံအောင်ပြုလုပ်သောနည်းများဖြစ်သော
 - (၁) ထန်ဆောင်မှန်း လကွယ်ရက် တွင်ခုတ်ယူခြင်း၊
 - (၂) သဲဆင်ပြာကြမ်းဖြင့် စိမ်ခြင်း၊ ပက်ဖျန်းခြင်း၊
 - (၃) ဓရ(သို့မဟုတ်)ပင်လယ်ဓရတွင် စိမ်ခြင်း၊
 - (၄) ဓာတုဓပပစ္စည်းဖြင့် တာရှည်ခံအောင်ပြုလုပ်ခြင်း၊
 နည်းလမ်းများကို သင်တန်းပေးလျက်ရှိသည်။
- ၇။ ဝါးတောများအဆင့်မြှင့်တင် ရန် သက်တမ်းလွန်ဝါးများခုတ်ထွင် ရှင်းလင်းရာတွင် ဝါးမီးသွေးထုတ်လုပ်ပါက ပင်ဓွေရနိုင်သည်။ ဝါးမီးသွေးခုတ်သောနည်းလမ်းများလည်း သင်တန်းပေးလျက် ရှိသည်။
- ၈။ မြန်မာနိုင်ငံဝါးစိုက်ပျိုးရေး အသင်းသည် ဝါးစိုက်ပျိုးခြင်း၊ ဝါးပျိုး ထုတ်လုပ်ခြင်း၊ ဝါးတောစီမံအုပ်ချုပ် ခြင်းသင်တန်း၊ ဝါးတောတ် လုပ်ရေးနှင့် ပရိသေ့ဝသင်တန်းနှင့် မြန်မာထစ်နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ဝါးထုထေသနလုပ်ငန်းအတွက် ဝါးပညာရပ်ဆိုင်ရာသင်တန်း၊ တျောင်းတစ်ခုတည်ထောင်ဖွင့်လှစ်ရန် ကြိုးစားလျက်ရှိသည်။

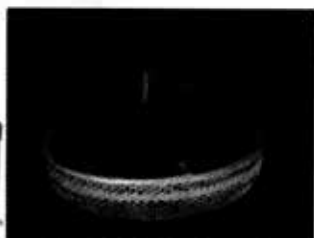
မြန်မာနိုင်ငံတိုးတက်ပျိုးရေးအသင်း လှုပ်ရှားမှု ပုံရိပ်များ

ဓာတ်ကာ

၁။ အမှာစကား	၁၃
၂။ သာသာယာယာ ဓာတ်ရွာ	၂၃
၃။ ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ ဘုံစိမာန်	၃၁
၄။ လေးစားရမည့် ဝါးပင်တို့၏ သဘာဝ	၄၁
၅။ စီးပွားဖြစ် ဝါးစိုက်ပျိုးနည်း	၄၇
၆။ ဘိုးဘိုးအောင် မ မည့် ဝါးစိုက်ပျိုးရေး စီးပွားဖြစ်ဝါးစိုက်ပျိုးနည်း(၂)	၅၇
၇။ ဝါးကိုကြာရှည်ခံအောင် ပြုလုပ်နည်း	၆၅
၈။ ဝါးကို ကြာရှည်ခံအောင်ပြုလုပ်နည်း(၂)	၇၁
၉။ ဓာတုဆေးဖြင့် ဝါးကိုကြာရှည်ခံအောင်ပြုလုပ်နည်း	၇၉
၁၀။ ဝါးအဆစ် မျိုးပွားနည်း	၈၇
၁၁။ ဝါးအမြစ်ဆုံမှ မျိုးပွားနည်း	၉၃
၁၂။ ဝါးသုဉ်းခြင်း	၉၉
၁၃။ မြန်မာ့အစိုးတန် ကြသောင်းဝါး အသပြာလို ကြသောင်းစိုက်	၁၀၅
၁၄။ မျှင်ဝါးစိုက်ပျိုးနည်း	၁၀၉
၁၅။ လူသားနှင့် ဝါး	၁၁၅
၁၆။ ဝါးသဘာဝနှင့် ဝါးစိုက်ပျိုးနည်း	၁၂၁
၁၇။ တာရှည်ခံ မျှင်ချိုပြုလုပ်နည်း	၁၃၉
၁၈။ ဝါးမီးသွေး အသုံးဝင်မှုနှင့် အလွယ်ကူဆုံး ဝါးမီးသွေးဖုတ်နည်း	၁၄၅
၁၉။ ဝါးပေါင်းခံရည်(ဝါးအချဉ်ရည်)ထုတ်လုပ်နည်း	၁၅၃

အမှာစကား

အမြဲစိမ်း သဘာဝဝန်းကျင်ရေးရာသတင်းဂျာနယ် အတွဲ(၁) အမှတ် (၁)မှ အတွဲ(၂) အမှတ်(၂)အထိ ဝါးအကြောင်း ဆောင်းပါးများကို အဆက်မပြတ်ရေးသားခဲ့သူ စာရေးဆရာဝင်းကျော်ဦးကို ကျွန်မ ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။

ပျောက်ဆုံးသွားသော ဘုံဗိမာန်၊ သာသာယာယာဇာတိရွာ၊ စီးပွားဖြစ်ဝါးစိုက်ပျိုးရေး၊ ဘိုးဘိုးအောင် မ မည့်ဝါးစိုက်ပျိုးရေး၊ ဝါးကိုကြာရှည်ခံအောင်ပြုလုပ်နည်း(၁)၊ ဝါးကိုကြာရှည်ခံအောင်ပြုလုပ်နည်း(၂)၊ တာရှည်ခံမျှစ်ချိုလုပ်နည်း၊ ဓာတုဆေးဖြင့် ဝါးကိုကြာရှည်ခံအောင်ပြုလုပ်နည်း၊ ဝါးမီးသွေးအသုံးဝင်မှုနှင့် အလွယ်ကူဆုံးဝါးမီးသွေးဖုတ်နည်း၊ ဝါးအဆစ်မှမျိုးပွားနည်း၊ မိရိုးဖလာ ဝါးစိုက်ပျိုးနည်း သို့မဟုတ် ဝါးအမြစ်ဆုံမှ မျိုးပွားခြင်း၊ ဝါးပေါင်းခံရည်(ဝါးအချဉ်ရည်)ထုတ်လုပ်နည်း၊ လေးစားရမည့်ဝါးပင်တို့၏ သဘာဝနှင့် ဝါးသုဉ်းခြင်း စသည့်ဝါးအကြောင်း ဗဟုသုတများစွာ

ကို ဖတ်ရှုခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးဆရာဝင်းကျော်ဦးကို ကျွန်မကျေးဇူးတင် ခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ထက်ပို၍ ကျေးဇူးတင်စရာအကြောင်းက ဖန် လာခဲ့ရပြန်ပါသည်။ ဘီဘီစီဦးဝင်းမြင့်၏ 'ကင်းစံး'ဝါးအကြောင်း ကို လေလှိုင်းမှန်းဆင်ခွင့်ရချိန်ကဖြစ်သည်။ ဘီဘီစီဦးဝင်းမြင့်၏ အဟောအပြောကြောင့် ဝါးစိုက်ပျိုးရေးရေးကို လေ့လာရန် အမြဲစိမ်းလန်းခြင်းသဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးအသင်းမှ တာဝန်ရှိသူတို့နှင့်အတူ ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ကျွန်မတို့လေ့လာရေး ရောက်ရှိသွားခဲ့ရသည်။

သီတာချောအမည်ရှိ ဝါးခြံကိုသွားရောက်လေ့လာခဲ့ကြရပါ၏။ ခြံပိုင်ရှင်အမျိုးသမီး၏ ဖုန်းနံပါတ် ----- ကို အကြိမ်ကြိမ် ခေါ်ခဲ့ရသည်။ ဆက်သွယ်မှုပြင်ပရောက်လိုက်၊ မကြားတစ် ချက် ကြားတစ်ချက်နှင့် အဆက်အသွယ်ရခဲ့သည်။ နှစ်နာရီကြာ ခြံရှာရ သဖြင့် Taxi ကားခကလည်း အတော်လေးတက်ခဲ့ရပြီ။ ပျိုးပင် ဝယ်ရန်လာသူမဟုတ်ပါသဖြင့် ထိုင်းမခြံပိုင်ရှင်က ကိုယ်တိုင် လာရောက်တွေ့ဆုံခြင်းမရှိခဲ့။ ချောင်းကမ်းပါးဆင်ခြေလျှောက်ကို မေးတင်ကာ စိုက်ပျိုးထားသည့်ဝါးခင်းကိုမြင်ခဲ့ရသည်။

လွန်ခဲ့သည့် ဝါး နှစ်က အင်ဒိုနီးရှားမှယူကာလာ ဤဝါးမျိုးကို စိုက်ပျိုးထားခဲ့သည်ဟု အလုပ်သမားတို့ကဖြေကြားသည်။ မျှစ် ထုတ်၍ ရောင်းချရန်မဟုတ် ဝါးမျိုးထုတ်ရောင်းသည်ဟုဆိုသည်။ ၎င်းခြံ၌ မျှစ်စို့လေးတစ်စို့ကို ရှားရှားပါးပါးမြင်ခွင့်ရခဲ့ပါ၏။ နွေမှာ မျှစ်ထုတ်ရောင်းပါမည်ဟုတော့ ဆိုသည်။ ယုံလွယ်သူ ကျွန်မတို့

အမှားဟု ကျွန်မတို့ ရည်ရွယ်ကြရုံသာ။

ရာသီဥတုသုံးမျိုးရှိသော ကျွန်မတို့မြန်မာနိုင်ငံမှာ စားနပ်ရိက္ခာနှင့် စီးပွားရေးတိုးတက်စေရန် ကြိုးပမ်းကြရဦးမည်ဟု ကျွန်မတို့ အမြဲစိမ်းလန်းခြင်းသဘာဝပတ်ဝန်းကျင်အသင်းသားများ သန္နိဋ္ဌာန်ချခဲ့ကြရသည်။ ဝါးတောများ တိုးချဲ့စိုက်ပျိုးရန်၊ ဝါးစိုက်ပျိုးရေးသင်တန်းများပို့ချရန် အစီအစဉ်ရေးဆွဲခဲ့မိကြသည်။ ထိုင်းနိုင်ငံမှ အတွေ့အကြုံကို မေ့၍မရနိုင်ခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့်ပင် အမြဲစိမ်းလန်းခြင်းသဘာဝပတ်ဝန်းကျင်အသင်းသည် ၂၀၁၆ ခုနှစ် မေလ ၁၈ ရက်မှ စတင်ကာ အမြဲစိမ်းသဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ရေးရာ ဂျာနယ်ကို ပြည်သူ့ပညာပေးလုပ်ငန်းအဖြစ် စတင်ထုတ်ဝေခဲ့ကြသည်။ ကျွန်မတို့အသင်း၏ ဘဏ္ဍာရေးမှူးဦးအေးချမ်းဟိန်က ထုတ်ဝေခွင့်လျှောက်ထားရာရရှိခဲ့ပြီး နှစ်ပတ်လျှင်တစ်စောင် ထုတ်ဝေရန်ခွင့်ပြုခဲ့ပါ၏။ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် လူသားအရင်းအမြစ်များကို အသိပညာမြှင့်တင်ပေးမှုက အရေးကြီးလာပြီဖြစ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် ကြိုးစားကာ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

သို့ပေသိ ရန်ကုန်၊ မန္တလေးစာအုပ်ဆိုင်ကြီးများက နာမည်ကြီးဂျာနယ်မဟုတ်သဖြင့် အရေးတယူဆိုင်ပေါ်တင်ပေးခြင်းမရှိသေးကြောင်း လက်တွေ့မှာခံစားလာခဲ့ရကြရသည်။

ရာသီဥတုကလည်း သိသိသာသာပြောင်းလဲလာနေသည်ကတော့ အမှန်တရားပင်ဖြစ်နေပါသော်လည်း ကျွန်မတို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ အပူအပင်မရှိ။ ပတ်ဝန်းကျင်အရေးသည် အရေးကြီးဆုံး နိုင်ငံရေးဟု ပတ်ဝန်းကျင်သမားများက ဆိုနေကြသော်လည်း စိုးစဉ်း

မျှ ဂရုထားခြင်းမရှိသေး။ ခက်နေပြီ. . . ဟု ကျွန်မတို့ ညည်းညူ မိခဲ့ကြသည်။

ထို့ကြောင့် အရှုံးခံကာ အမြဲစိမ်းဂျာနယ်ကို အတွဲ(၂)အမှတ် (၂) တိုင်အောင် ထုတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ယခုမေလ ၁၈ ရက်နေ့ ဆိုလျှင် အမြဲစိမ်းသဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ဂျာနယ်သည် တစ်နှစ်သား ပြည့်ခဲ့လေပြီ။

အတွဲ(၁)မှ အတွဲ(၂)အထိ အဆက်မပြတ် စာမူပေးပို့ခြင်းဖြင့် ချီးမြှင့်ခဲ့သော ဦးကျော်ဝင်းကို ကျွန်မကျေးဇူးတင်ရခြင်းအကြောင်း ရင်းသာဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယမိ ထပ်လောင်းကျေးဇူးတင်သည်မှာ

အတွဲ(၁)အမှတ်(၃)တွင် ဝါးတစ်ဧကစိုက်ပျိုးလျှင် ရင်းနှီး မတည်ငွေ မည်ရွှေ့မည်မျှလိုကြောင်း တွက်ချက်ပြထားသော ကြောင့်ဖြစ်သည်။ စာရေးဆရာဝင်းကျော်ဦး(ဆရာဦးကျော်ဝင်း) ၏ စေတနာကို ချီးကျူးဂုဏ်ယူမိပါသည်။ အတွဲ(၁) အမှတ်(၅) တွင်မူ စာရေးဆရာဝင်းကျော်ဦးက ဝါးကိုကြာရှည်ခံရန် ပြုပြင် နည်းများကို ရှင်းလင်းဖော်ပြခဲ့သည်။ ဝါးကို ရေစိမ်ခြင်းဖြင့် အလွယ်တကူပိုးမစားနိုင်ကြောင်း သတင်းပေးခဲ့သည်။ စီးဆင်း နေသည့်ရေတွင် ၃ ပတ်မှ ၁ လထိ စိမ်ထားပါက ဝါးအတွင်းရှိ သကြားဓာတ်များ ပျော့ပျောင်းသွားပြီး ရေတို့က အစားထိုးဝင် ရောက်သွားသဖြင့် ပိုးမစားတော့ဟု ၎င်းကဆိုသည်။

ဝါးကို ကန်အတွင်းတွင်စိမ်ထားပါက သကြားရည်များထွက် လာပြီး အချဉ်ပေါက်လာသည်။ ပထမအကြိမ်စိမ်ပါက ၁၅ ရက်

ခန့်ကြာမှ အချဉ်ပေါက်တတ်သည်။ နောက်ထပ်တစ်ဖန်စိမ်ပါက လေးရက်ခန့်ကြာလျှင် အချဉ်ပေါက်သထက်ပေါက်ကာ ပိုးမစား နိုင်တော့ကြောင်း သိခွင့်ရလိုက်ပါသည်။

ဆရာဝင်းကျော်ဦးက အတွဲ(၁) အမှတ်(၆)တွင် ပင်လယ်နှင့် နီးသောသူများသည် ဝါးကို ပင်လယ်ရေတွင်စိမ်ထားပါက ပိုးမထိုး၊ မှိုမတက်ကြောင်း ဆိုခဲ့၏။ ဝါးကို ကြာရှည်ခံရန်အတွက် အမျိုး မျိုးသာအရာဝတ္ထုများကို သုတ်လိမ်းလေ့ရှိကြပြန်သည်။ ထုံးရည် သုတ်ခြင်း၊ ကတ္တရာဆေးရည်သုတ်ခြင်း၊ ထုံးနှင့် ကတ္တရာရော၍ သုတ်ခြင်း၊ သဲပက်ခြင်း၊ ရေနံချေးသုတ်ခြင်း၊ ရေနံချေးနှင့် Red Oxide ခံဆေးရောကာကျိုပြီး သုတ်ခြင်းများ ပြုလုပ်ကြသည်ဟု ၎င်းကဆိုသည်။ အတွဲ(၁) အမှတ်(၈)တွင်မူ စာရေးဆရာဝင်း ကျော်ဦးက ဓာတုဆေးဖြင့် ဝါးကိုကြာရှည်ခံအောင်ပြုလုပ်နည်း ကို ဖော်ပြခဲ့ပြန်သည်။ Borax ၁ဒသမ ၅ ဆ၊ Boric Acid ၁ ဆ ကို ရေခြောက်ဆနှင့်ရော၍စိမ်ခြင်းနှင့် Boric Acid နှစ်ဆ၊ Borax နှစ်ဆ၊ Sodium သုည ဒသမ ၅ ဆဖြင့် ရေနှင့်ရောကာစိမ်ခြင်း စသည့်နည်းလမ်းဖြစ်သည်။

မိုးများသောဒေသတွင် စိုစွတ်လေ့ရှိသဖြင့် Zinc Chloride တစ်ဆ၊ Sodium Dichromite တစ်ဆကို ရေ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း ရောကာ ဆေးစိမ်ရန်ဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဝါးကို သစ်နေရာတွင် အစားထိုးရန် ကြိုးစားကြဖို့လိုသည်ဟု ဆရာဝင်းကျော်ဦးက ဆိုခဲ့ ခြင်းဖြစ်ဟန်တူသည်။

အတွဲ(၁) အမှတ်(၉)တွင်မူ ဝါးမီးသွေးအသုံးပြုမှုနှင့် အလွယ်

ကူဆုံးဝါးမီးသွေးဖုတ်နည်းကို ဖော်ပြခဲ့သည်မှာ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလှပါ၏။

ဝါးမီးသွေးကို ရေစစ်ကဲ့သို့ အသုံးပြုပါက ရေထဲတွင်ပါဝင် သော မကောင်းသောဓာတ်များ၊ မကောင်းသောအနံ့များကို ဖယ် ရှားပေးသည်။ ရေကိုသန့်စင်စေသည်။ စက်ရုံမှထုတ်သောရေဆိုး မြောင်းများရှိရေကို ဝါးမီးသွေးမှဖြတ်၍ စီးဆင်းစေပါက ရေကို သန့်စင်စေသည်ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။ ဝါးမီးသွေး ခေါင်းအုံး မွေ့ရာအတွင်းထည့်ကာ အသုံးပြုပါက အကြောအချဉ်ပြေလျော့ နိုင်ကာ သွေးလေလည်ပတ်မှုမှန်ကန်စေသည်ဟု ၎င်းကဆိုသည်။ ဆရာဝင်းကျော်ဦးက အလွယ်ကူဆုံးဝါးမီးသွေးထုတ်လုပ်နည်းကို စီးပွားဖြစ်လိုသူများအတွက် အခမဲ့သင်ကြားပို့ချခဲ့လေပြီ။

အတွဲ(၁) အမှတ်(၁၀)တွင်မူ အဆစ်မှမျိုးပွားနည်းကို ပြည့်စုံ စွာဖော်ပြထားခဲ့သည်။

ဝါးအဆစ်တစ်ဆစ်တည်းသာရှိသော ဝါးအဆစ်ပိုင်းများကို မျိုးပွားမည်ဆိုပါက မြေတွင် ခြောက်စင်တီမီတာခန့် မြှုပ်ထားရ မည်။ အဆစ် နှစ်ဆစ်၊ သုံးဆစ်ရှိပါက အဆစ်ပိုင်းတစ်ခုလုံးအား မြေတွင်မြှုပ်မထားဘဲ အဆစ်တစ်ဆစ်ကိုသာမြှုပ်ပြီး ထောင်လျက် အနေအထားဖြင့် ပျိုးထောင်နိုင်သည်။ နှစ်ဆစ် သုံးဆစ်ပါသော ဝါးအဆစ်ကိုပျိုးပါက ထောင်၍ပျိုးခြင်းသည် ရွှေ့ပြောင်းရလွယ် ကူသည်ဟုဆိုလေသည်။ အတွဲ(၁) အမှတ်(၁၁)တွင်လည်း အမြစ် ဆုံမှ မျိုးပွားနည်းကို ဖော်ပြထားသည်။

အမြစ်ဆုံမှ ဝါးမျိုးပွားပါက မိခင်အပင်မျိုးသုဉ်းသောအခါ

လိုက်သုဉ်းသဖြင့် ဝါးရုံသက်တမ်းပြည့်ရန်အတွက် စိတ်မချရဟု သတိပေးထားသည်။ ပင်စည်ကြီးလေ ရှင်သန်မှုအားကောင်းလေ ဖြစ်ကာ မိုးနှောင်းကာလတွင် ဖြတ်ယူသောအမြစ်ဆုံသည် အောင် မြင်မှုမရှိနိုင်ပါဟု ၎င်းကဆိုသည်။

ဈေးကွက်ရှိသောဝါးမျိုးကို မြစ်ဆုံမှမျိုးပွားယူလိုပါက မြစ်ဆုံ သည်

(၁) သက်တမ်းတစ်နှစ်ထက်မငယ်စေရ တစ်နှစ်ခွဲထက် မကြီး စေရ

(၂) ရေဓာတ်ခန်းခြောက်ခြင်းမရှိစေရ

(၃) ပျိုးသောအခါ အပင်မလှုပ်ရှားစေရ

(၄) နယုန်လတွင်စိုက်ပါက ပို၍အောင်မြင်သည်

(၅) သဲနုန်းနှင့် မြေဆွေးကို နှစ်ဆထည့်ရမည်။

(၆) ပျိုးပင်ရေကို အစိုဓာတ်ရှိရုံထားရှိပြီး မီးမခြောက်စေရ။

(၇) ရေများခြင်းလည်း မဖြစ်စေရပါ

ဟု သတိပေးထားသည်ကို တွေ့ရပါ၏။

အတွဲ(၁) အမှတ်(၁၂)တွင်လည်း ဝါးအချဉ်ရည်(ဝါးပေါင်းခံ ရည်လုပ်နည်း)ကို ရှင်းလင်းဖော်ပြထားခဲ့သည်။

ဝါးအချဉ်ရည်ဆိုသည်မှာ ရေမှလွဲ၍ အခြားဩဂဲနစ်ဥြပ်ပေါင်း ၃၀၀ ကျော်ပါဝင်သည့် နီညိုရောင်အရည်ဖြစ်သည်။ ဝါးအချဉ်ရည် ကိုရေရော၍ သစ်ပင်များကို ဖျန်းပေးလျှင်လည်း ပိုးမွှားအန္တရာယ် ကင်းစင်စေပြီး အကောင်းဆုံးဩဂဲနစ်မြေဩဇာရည်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါ၏။

အတွဲ(၂) အမှတ်(၁)တွင် ဆရာဝင်းကျော်ဦးက ဝါးပင်တို့၏ သဘာဝကို တင်ပြထားသလို အယ်ဒီတာအဖွဲ့မှလည်း ဝါးသယံ ဇာတစနစ်တကျစီမံအုပ်ချုပ်ခြင်းကို ဆွေးနွေးတင်ပြထားခဲ့သည် မှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာဖြစ်ပါ၏။

ဝါးသဘာဝသဘောတရားအတိုင်းပင် ဝါးလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင် လိုသူတို့သည် စုစည်းရန်လိုအပ်သည်ဟု ၎င်းကဆိုသည်။ အတွဲ (၂) အမှတ်(၂)တွင် ဆရာဝင်းကျော်ဦးက ဝါးမျိုးသုဉ်းခြင်းကို ရှင်း လင်းစွာဖော်ပြခဲ့သည်။

မျှင်ဝါးသည် နှစ် ၃၀ နှင့် ၄၀ ကြားတွင် တစ်ကြိမ် မျိုးသုဉ်း သည်။ ဝါးပိုးမျက်ဆံကျယ်သည် နှစ် ၈၀ မှာ တစ်ကြိမ်မျိုးသုဉ်း သည်။ ဝါးမျိုးစိတ်တစ်ခုချင်းစီ၏ မျိုးသုဉ်းသောရာသီမှာ မတူကြ ကြောင်း ၎င်းကဆိုထားသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာဝင်းကျော်ဦး၏ ဝါးစာအုပ်သည် မြန်မာ နိုင်ငံ၏အနာဂတ်စီးပွားရေးကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေနိုင်မည့်အပြင် ဝါးသယံဇာတအကြောင်းကို မီးမောင်းထိုးပြထားပါသောကြောင့်

လောကအကျိုး

ရွယ်သယ်ပိုးက

ခနိုးခနဲ့ ဆိုကဲ့ရဲ့လည်း

မရွဲ့စစောင်း

ကိုယ့်လမ်းကြောင်းကို

စိတ်ကောင်းနှင့်ယှဉ်

ရှေးရှုနှင့်လော့ ဟုလည်း အားပေးလိုပါသည်။

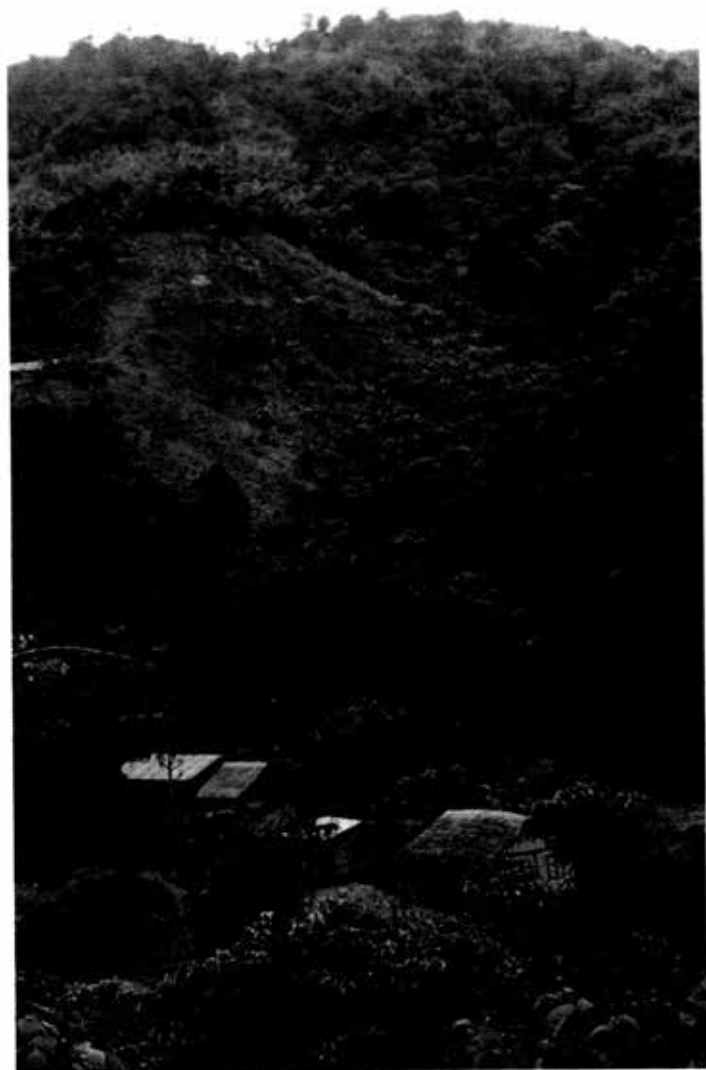
အမြဲစိမ်းလန်းခြင်း သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး အသင်းအနေဖြင့်လည်း ဆရာဝင်းကျော်ဦး၏ ဝါးအကြောင်း နောက်ဆက်တွဲစာအုပ်ကိုပါ ပြည်သူ့အကျိုးမျှော်ကာ ထုတ်ဝေ ပါဠိမည်ကိုလည်း ကတိပြုလျက် အမှာစာကို ရေးသားတင်ပြအပ် ပါသည်။

ဒေါက်တာစိန်စိန်သိန်း

ဥက္ကဋ္ဌ

အမြဲစိမ်းလန်းခြင်း

သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးအသင်း

သာသာယာယာ ဇာတိရွာ

ကျွန်တော့် ဇာတိရွာသည် ကောလင်းမြို့နယ်ထဲတွင် တည်ရှိပြီး မြို့နှင့် ၁၂ မိုင်ခန့် ကွာဝေးသော အိမ်ခြေ ၈၀ခန့်ရှိသော ရွာငယ်လေးဖြစ်ပြီး အရှေ့သဲကောရွာဟု သတ်မှတ်ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ရွာအုပ်စုကို သပြေအိုင်အုပ်စုဟုခေါ်ပြီး ချောင်းကွေ့ရွာ၊ အလယ်ကုန်းရွာ၊ သဲကောရွာ၊ တုံးတင်တပ်ရွာ၊ နှောကုန်းရွာဟူ၍ ရွာငါးရွာပါဝင်သည်။ ချောင်းကွေ့ရွာနှင့် အလယ်ကုန်းရွာတွင် အစိုးရ မူလတန်းကျောင်းရှိပြီး သဲကောရွာ၊ တုံးတင်တပ်ရွာနှင့် နှောကုန်းရွာ သုံးရွာပေါင်းမှာတော့ မူလတန်းလွန်ကျောင်း ရှိသည်။

ကျွန်တော်တို့ရွာအုပ်စုလေးမှာ စိုက်ပျိုးစရာ လယ်ယာမြေ ကျယ်ပြန့်သည်။ အုပ်စုအလယ်တွင် တောင်သူများ၏ အသက်သွေးကြောဖြစ်သည့် စင်လင်ချောင်းရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့ ရွာ

တွင်ရှိသော ခရုကုန်းမြောင်းလေးသည် စင်လင်ချောင်းမှ ရေသွယ်
ကာ ရေသွင်းသော မြောင်းလေးဖြစ်သည်။ သပြေအိုင်အုပ်စုကို
တောင်တန်းများကဝန်းရံထားသဖြင့် ဘယ်အရပ်ကိုကြည့်ကြည့်
စိမ်းညိုညိုတောတောင်များကို မြင်တွေ့နိုင်သည်။

ကျောင်းသည် မြို့မှ ပန်းရန်၊ လက်သမားများနှင့် ဆောက်လုပ်
ထားသော ကျွန်တော်တို့နယ်၏ အကောင်းဆုံး တိုက်ကျောင်းဖြစ်
သည်။ ဓမ္မာရုံသည် ၁၅ခန်း၊ ၅ခန်း ဓမ္မာရုံဖြစ်၍ ကျယ်ဝန်းလှ
သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ရွာမှ တစ်အိမ်လျှင် ဆန်တစ်
ပြည်၊ ကောက်ညှင်းတစ်ပြည်နှင့် ဆီ ၅၀ကျပ်သား တစ်နှစ်တစ်ခါ
ကျောင်း ရန်ပုံငွေအဖြစ်ပေးလှူရသည်။ ရွာဂေါပကအဖွဲ့မှရသော
ဆန်၊ ဆီများကို ရောင်းချကာ ရရှိသောငွေများမှ လိုအပ်သူများကို
အတိုးနှုန်းအနည်းငယ်ဖြင့် ငွေချေးပေးသည်။ ယင်းကျောင်း
ရန်ပုံငွေမှကျောင်းအုတ်တံတိုင်း၊ ဓမ္မာရုံ၊ ရေစင်စသည်များဆောက်
လုပ်ရာတွင်အသုံးပြုသည်။ ထို့အပြင်ရွာကျောင်းမှ စာသင်သား
ကိုရင်၊ ဦးပဉ္စင်းများကို ပညာသင်ထောက်ပံ့ကြေးပေးနိုင်သော
ကြောင့် စာသင်သားများ အေးချမ်းစွာ ပညာသင်ကြားနိုင်သည်။

ဆရာတော်သည် ရွာထဲမှကလေးများအား ဓမ္မစာပေများ
သင်ကြားပေးပြီး လူငယ်များကို ဓမ္မစကြာဝတ်ရွတ်အသင်းများ
ဖွဲ့စည်းကာ ညနေတိုင်းအသံချဲ့စက်ဖြင့် ရွတ်ဖတ်စေသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ရန်ပုံငွေအပြင် လူငယ်ရန်ပုံငွေ၊ ရွာဘုံ
ရန်ပုံငွေအဖွဲ့များလည်း ရှိသေးသည်။ လူငယ်ရန်ပုံငွေအတွက်
ရွာထဲရှိ မင်္ဂလာဆောင်သူများမှ လူငယ်ရန်ပုံငွေထည့်ဝင်ရသည်။
လူငယ်အဖွဲ့က ထိုမင်္ဂလာဆောင်အတွက်ထင်းခွဲခြင်း၊ ရေခပ်ခြင်း၊

ဆန်ရွေးခြင်း၊ ထမင်းချက်ခြင်း၊ ဟင်းချက်ခြင်း၊ ဧည့်ခံမင်္ဂလာ
မဏ္ဍပ်ဆောက်ခြင်း၊ ဧည့်ထမင်းကျွေးမွေးဧည့်ခံပေးခြင်း စသည်
များလုပ်အားပေးပါဝင်ရသည်။ လူငယ်အဖွဲ့များမှ အိမ်သက်ငယ်
မိုးခြင်း၊ အိမ်ဆောက်လုပ်ပေးခြင်းများဖြင့်လည်း ရန်ပုံငွေရှာဖွေကြ
သည်။ အဆိုပါလူငယ်ရန်ပုံငွေသည်လည်း နှစ်များစွာကြာလာ
သည်နှင့်အမျှ တိုးပွားလာပါသည်။ ထိုရန်ပုံငွေမှ ကျောင်းသူ၊
ကျောင်းသားများအတွက် ပညာသင်ထောက်ပံ့ကြေးများ ပေးခြင်း
ကြောင့် ရွာမှပညာတတ်လူငယ်အများအပြား ပေါ်ထွန်းလာပါ
သည်။ ထို့အပြင်အလင်းရောင်အမည်ဖြင့်စာကြည့်တိုက်ကိုလည်း
လူငယ်ရန်ပုံငွေဖြင့် ဖွင့်လှစ်ထားပါသည်။

ရွာဘုံရန်ပုံငွေသည်လည်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းရန်ပုံငွေကဲ့
သို့ပင် ရန်ပုံငွေများစွာရှိသည်။ ထိုရန်ပုံငွေဖြင့် ဆရာဝန်တစ်
ယောက်ငှားကာ အခမဲ့ဆေးခန်းတစ်ခုဖွင့်လှစ်ထားသည်။ ထိုဆရာ
ဝန်သည်လည်း ရွာမှ ဆေးကျောင်းဆင်း ဆရာဝန်ပင်ဖြစ်သည်။
ရွာဆေးခန်းမှမနိုင်ပါက မြို့သို့ ရွာပိုင်ကားဖြင့် ဆေးရုံပို့ပေးသည့်
အပြင် ရွာဘုံမှ ဆေးကုသစရိတ် ထောက်ပံ့ပေးသည်။ ရွာဘုံငွေဖြင့်
စားပွဲ၊ ထိုင်ခုံ၊ အိုးခွက်ပန်းကန်များ ထူထောင်ထားရှိသည်။ ရွာ
အတွက် အခမဲ့ငှားရမ်းပေးသော်လည်း အခြားရွာများကို အခငွေ
ယူ၍ ငှားရမ်းပေးသည်။ ရွာမှချမ်းသာသောသူများသည်လည်း
အခြားနေရာများတွင် တည်းခိုခြင်းမပြုကြဘဲ ရွာမှလှူထားသော
ကျောင်းတွင်သာတည်းခိုကြသည်။ တည်းခိုစရိတ်အဖြစ် ဘုန်း
တော်ကြီးကျောင်းသို့ လှူဒါန်းကြပါသည်။

ရွာသူ၊ ရွာသားများသည် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခု ထူထောင်

လိုပါက ရန်ပုံငွေများမှ ငွေချေးယူကာ ထူထောင်ကြသည်။ စိုက်ပျိုးစရိတ် လိုအပ်ပါကလည်း ထိုရန်ပုံငွေမှပင် ချေးယူကြသည်။ ရွာရှိ အိမ်တိုင်းတွင် သီးပင်၊ စားပင်များ စိုက်ပျိုးထားရှိပြီးရောင်းချခြင်း မပြုဘဲ အချင်းချင်းဝေမျှစားသောက်ကြသည်။ လောဘ၊ ဒေါသ နည်းပါးကြပြီး ရွာသားအချင်းချင်း ဆွေမျိုးသားချင်းများပမာ ချစ်ချစ်ခင်ခင် နေထိုင်ကြသည်။ ဧည့်ဝတ်ကျော်ပြန်တတ်ကြသဖြင့် သဲကောကန်ရေသောက်ပြီးရင် မပြန်နိုင်ဖြစ်ကြရသည်။ တစ်ခါ ရောက်ဖူးပါက နောက်ထပ် မလာဘဲမနေနိုင်ကြပါ။ ရွာမှ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ သွားရောက်နေထိုင်ကြသူများသည်လည်း ရွာရှိ ကျောက်ကလပ်တောင်ဘုရားပွဲကို မဖြစ်ဖြစ်အောင် ပြန်လာတတ်ကြသည်။ ထိုဘုရားပွဲကတော့ ရွာသားများဆုံစည်းသော ဖျော်စရာ ပွဲလေးတစ်ခုပင်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ သုံးရွာပေါင်း မူလ တန်းလွန်ကျောင်းလေးသည် ဧက ၄၀ခန့်ကျယ်ဝန်းပြီး နှစ်ထပ် အုတ်ကျောင်းဆောင်ကြီးရှိသည်။ ကျောင်းဝင်းအတွင်းတွင် ဆရာ၊ ဆရာမများအတွက် နေအိမ်များလည်းရှိသည်။ ကျောင်း၏ ထူးခြားသောအချက်မှာ ကျောင်းအုပ်ခံအဖြစ် သစ်ပင်၊ ဝါးပင်၊ သီးပင်၊ စားပင်များ စိုက်ပေးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုသစ်ပင်များတွင် မောင်ဖြူ၊ မောင်နီ၊ မဝါ စသည်ဖြင့် ဆိုင်းဘုတ်လေးများ ချိတ်ပေးထားသည်။ စိုက်ပေးရုံမျှသာမက ရှင်သန်ကြီးထွားသည် အထိ တာဝန်ယူပေးရသည်။

ကျောင်းဝင်းကြီးတစ်ခုလုံးအား ရွာသုံးရွာမှ အိမ်ထောင်စုများက အပိုင်းလိုက်တာဝန်ယူကာ ခြံစည်းရိုးကာပေးရသည်။ မိမိကိုယ်တာနေရာကို မိမိတာဝန်ယူရသည်။ မိမိတာဝန်ယူထားသော

နေရာမှ ကျွဲ၊ နွားဝင်ပါက ခြံစည်းရိုး ပြန်ကာပေးရသည့်အပြင် ဒဏ်ကြေးအဖြစ် သစ်ပင်ငါးပင်စိုက် ပေးရသည်။ ကျေးရွာများမှ သစ်များလိုအပ်ပါက ကျောင်းသစ်တောမှ သစ်များ ဝယ်ယူနိုင် သည်။ ပြင်ပပေါက်ဈေးပေးရသော်လည်း မိမိခုတ်ယူခဲ့သော အပင်ကို အစားပြန်စိုက်ပေးရသည်။

ဝါးပင်များကို ကျောင်းစောင့်မှ နှစ်သက်တမ်းလိုက်ကာ ဆေး သုတ်ပေးထားသည်။ ဝါးဈေးသည် ပြင်ပပေါက်ဈေးထက် သက်သာသည်။ အကယ်၍ သတ်မှတ်ထားသောဆေးရောင်ကို မခုတ်ယူမိပါက ကျောင်းအုပ်ကြီးရုံးခန်း ရောက်ရပြီး ကျောင်းအုပ် ကြီးမှ ဝါးတစ်ပင်အကြောင်း ပြောတော့သည်။ ဝါးတစ်ပင်ကို အစေ့မှ စိုက်ပျိုးလျှင် အသုံးပြုဖို့ ခုနစ်နှစ်ခန့်စောင့်ရကြောင်း၊ အကိုင်းပျိုးလျှင်(သို့) သားတက်ခွဲယူလျှင် ငါးနှစ်စောင့်ရကြောင်း၊ ဝါးတစ်ပင်ဖြစ်လာဖို့ အချိန်မှန်ရလောင်းပေးရကြောင်း၊ အရွက် သည် အဏုဇီဝပိုးများခိုအောင်းရာသဘာဝမြေဆွေးအတွက် ကောင်းကြောင်း၊ အပင်အလေးချိန်၏ သုံးပုံတစ်ပုံအား နှစ်စဉ် ဇီဝမြေဩဇာချပေးကြောင်း၊ ဝါးတစ်ကေလျှင် လေထဲမှဖုန်မှုန့် တန် ၂၀၀ခန့် စုပ်ယူနိုင်ကြောင်း၊ အောက်ဆီဂျင်တန်ရာနှင့်ချီပြီး ထုတ်လုပ်ကြောင်း၊ ဝါးပင်မှ မျှစ်သည် ဝါးရုံ၏အပြင်ဘက်တွင် ပေါက်ပြီး သက်ရင့်ဝါးများသည် ဝါးရုံအတွင်းဘက်တွင်ရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် လေးနှစ်သက်တမ်းဝါးကို ဘာအရောင်သုတ်ထား ကြောင်း၊ နွီးအတွက် ဝါးကို ဘာအရောင်သုတ်ထားကြောင်း၊ ပေါင်းသင်းဖုတ်ရန် ဝါးကို ဘာအရောင်သုတ်ထားကြောင်း၊ မျှစ် တွင်ပါဝင်သောအာဟာရဓာတ်များအကြောင်း၊ ဝါးမီးသွေး အသုံး

ဝင်ပုံ၊ ဆေးဝါးထုတ်ပုံ၊ အဝတ်အထည်ထုတ်လုပ်ပုံ၊ အထပ်သား ပြုလုပ်ပုံ၊ ပါကေးပြားပြုလုပ်ပုံများကို ရှင်းပြနေပါတော့သည်။ ဆရာကြီး၏ ဝါးတရားကိုမပြီးနိုင်၊ မစီးနိုင်နာယူကြရသောကြောင့် ရွာသားများသည် သတ်မှတ်ထားသော ဝါးမှအပ မခုတ်ခဲ့ကြတော့ပါ။ မျှစ်ချိုးလိုပါကလည်း ဝါးမှားခုတ်မိသလိုပင် မပြီးနိုင်မစီးနိုင်သစ်၊ ဝါးတရားနာရပါတော့သည်။

ယခုအခါတွင် ကျောင်းဥယျာဉ်မှဝင်ငွေသည် ကျောင်းမှ အောင်မြင်သွားသော ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများကိုပင် ပညာသင်ထောက်ပံ့ကြေးပေးလျက်ရှိပါသည်။ ကျောင်းအတွက် စာအုပ်၊ ခဲတံ၊ ဘောလုံးအပြင် ဝတ်စုံ၊ လွယ်အိတ်၊ စာမေးပွဲကြေး၊ ပညာသင်ဆုပေးပွဲ၊ ကျောင်းကပွဲ၊ ကျောင်းသားများအတွက် အာဟာရကျွေးမွေးခြင်းအပြင် ကျောင်းဆောင်သစ် ဆောက်လုပ်နိုင်သော ငွေကြေးများအထိပင် ပိုလျှံနေပါတော့သည်။ ထိုရွာသုံးရွာဘုံမူလတန်းကျောင်းလေးအား သူဌေးကျောင်းဟုပင် ခေါ်ဝေါ်နေကြပါတော့သည်။

ဆရာကြီးနှင့် ကျောင်းကော်မတီ၏ အမြော်အမြင်ကြီးမားမှုကြောင့် ကျောင်းရန်ပုံငွေများတောင့်တင်းလာသည့်အပြင် သစ်ပင်မှ လူသားတွေကို အကျိုးပြုနေသောတန်ဖိုးကို တွက်ချက်ကြည့်ပါကအမေရိကန်ဒေါ်လာဘီလီယံပေါင်းများစွာရှိကြောင်း၊ တစ်ပင်ချင်းအကျိုးပြုတန်ဖိုး ဒေါ်လာတစ်သောင်းကျော်ကြောင်း၊ ခုတ်ယူလိုက်ပါက ဒေါ်လာ ၆၀၀ ပင်မရကြောင်း၊ သစ်ပင်များသည် လူသားတို့ အသက်ရှင်သန်ရေးအတွက် အရေးပါကြောင်း၊ မြေအောက်ရေကိုထိန်းသိမ်းကြောင်းများကို ကျောင်းသားများငယ်စဉ်

ကပင်သဘောပေါက်လာကြရပါသည်။ မိမိအမည်နှင့် သစ်ပင်လေးများကို ကြည့်ကာ ပီတိဖြစ်ကြရသည်။ မိမိစိုက်ပျိုးထားသော အပင်ကို ရောင်းချပါက ငွေမည်မျှရကြောင်း ပြောမဆုံးတော့ပါ။ အဝေးတွင် နေထိုင်သူများသည်လည်း မိမိကျောင်းအပ်စဉ်က မိမိအမည်နှင့် အပင်လေးအား လာရောက်ကြည့်ရှုတတ်ကြသည်။ ယခုအချိန်တွင် မိမိအမည်နှင့် သစ်ပင်လေးအား ဓာတ်ပုံရိုက်ကာ အင်တာနက်(ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်)တွင် တင်လာကြသည်။

ကျွန်တော် မန္တလေးမြို့တွင် ကျောင်းတက်ရသောအချိန်တွင် ဘယ်မှာနေသလဲ မေးကြရင် ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာလို့ပြောရမှာ ရှက်နေသည်။ ဇာတိဘယ်ကလဲမေးသောအခါ ကောလင်းမြို့နယ် သဲကောရွာဟုပြောလျှင် အထင်သေးကြမှာကို စိုးရိမ်မိသည်။ ထို့ကြောင့် မင်းဘယ်ကလဲမေးလျှင် ကောလင်းကဟုသာ ပြောတတ်သည်။ ကားလမ်းမပေါက်သော ရွာလေးတွင် နေထိုင်ကြောင်း အခြားသူများကို မသိစေလိုပါ။ သူငယ်ချင်းများကိုလည်း မဖိတ်ခေါ်မိခဲ့ပါ။ မိမိရွာပြန်သောအခါ လှည်းနှင့်ဆိုလျှင် ညအိပ်၊ ခြေလျင်ဆိုလျှင် တစ်နေကုန်အောင် လျှောက်ရသည်ကို ဘယ်သူမှ မသိစေချင်ပါ။

ရာသီဥတုပူလာသောအခါ ကျွန်တော်တို့ ရွာလေး၏ သစ်ပင်ချစ်စိတ်ကြောင့် သစ်တောများမခုတ်မိသောကြောင့် သစ်ရိပ်၊ ဝါးရိပ်ဖြင့် အေးမြနေသည့် ကျွန်တော့်ရွာလေးဆီသို့ ဂုဏ်ယူစွာ အလည်ခေါ်သွားတတ်နေပါသည်။ ယခုအခါတွင် သဲကောရွာက တောသားဟုအထင်သေးမှာ မစိုးရိမ်တော့ဘဲ ဂုဏ်ယူတတ် နေပါသည်။ ဘယ်မှာနေသလဲဟုမေးလျှင် ဇာတိက ကောလင်းမြို့နယ်

သပြေအိုင်အုပ်စု သဲကောရွာဟု မမေးဘဲပြောတတ်နေပါပြီ။ နေခဲ့သော ဘုန်းကြီးကျောင်းအား မိတ်ဆွေများကို ဖိတ်ခေါ်ကာ မိမိကျောင်းတက်စဉ်ကနေခဲ့သော ရွာကကျောင်းဟူ၍ ဂုဏ်ယူတတ်နေပါသည်။

တောင်တန်းများနှင့် တောအုပ်များဝန်းရံထားသောကျွန်တော့်ဇာတိရွာလေးသည် လွန်စွာသာယာလှပါပေသည်။ ရွာသားများအချင်းချင်းချစ်ခင်ကြပြီး အရက်၊ ဘီယာမရှိသော အေးချမ်းသည့် ရွာသားဖြစ်ရသည်ကို ဂုဏ်ယူတတ်နေပါပြီ။ ကျွန်တော်စိတ်ပူမိတာတစ်ခုတော့ရှိပါသည်။ ထိုအရာမှာ ကျောက်ကလပ်တောင် ဘုရားပွဲတော်ကို နှစ်စဉ်မပြန်နိုင်မှာကိုပင် . .

ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ ဘုံမိမာန်

နောင်မျိုးဆက်တို့ ကျွန်တော်လို အမှားမျိုးမကျူးလွန်ရ လေအောင်သင်ခန်းစာယူနိုင်ဖို့ ကျွန်တော်အကြောင်းလေး တင်ပြ ပါရစေ။ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကျွန်တော်သဘာဝအလှတရား တွေကို ဖျက်ဆီးခဲ့ပါတယ်။

ဖြစ်စဉ်က အလွန်ရိုးစင်းလှပေမယ့် အကျိုးသက်ရောက်မှုက တော့ ပြင်းထန်လွန်းပါတယ်။ ကျွန်တော် မန္တလေးမြို့ အစိုးရ စက်မှုလက်မှုသိပ္ပံကျောင်း မတက်ရောက်မီ ငယ်စဉ်အချိန်က မိသားစုပိုင် ယာမြေလေးပေါ်မှာ နွားကျောင်းခဲ့သူပါ။

ဒီယာမြေလေးမှာတော့ တောသဘာဝအလျောက် ပေါက် ရောက်နေတဲ့ ကြို့ပင်၊ သဒေပင်၊ ကတွတ်ပင်၊ တောသရက်ပင်၊ သပြေပင်၊ သစ်ဖွဲပင်၊ ကပျဉ်းပင်၊ တင်းတောက်ပင်၊ မျောက်ဥပင်၊ တောချဉ်ပေါင်ပင်တွေဟာ ကျွန်တော်တို့လို နွားကျောင်းသားတွေ

အတွက် သရေစာပင်တွေပဲဖြစ်ပါတယ်။ မြေပဲခင်းပတ်လည်မှာ သုတ်ကိုင်းထောင်လို့ တောကြက်၊ ခါ၊ ယုန် စတဲ့ တောကောင်လေးတွေဖမ်းပြီး အိမ်အတွက် ဟင်းစားယူခဲ့ပါသေးတယ်။

ယာခင်းထဲမှာ ပဲစိမ်းစားဥပင်၊ သခွားပင်၊ ချဉ်ပေါင်ပင်၊ ဆူးပုပ်ကြီးပင်၊ ဒန်သလွန်ပင်၊ မုန်ညင်းခါးပင် များကို ဝါးရုံပင်တွေကြားက မြေလွတ်များမှာစိုက်ပျိုးထားပါတယ်။ မီးလောင်ငုတ်ဘေးတွေမှာလည်း ဘူးပင်၊ ဖရုံပင်တွေဟာ ကြီးချင်တိုင်းကြီး၊ သီးချင်တိုင်းသီးနေကြပါသေးတယ်။ နွားကျောင်းပြန်တော့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေခူးလို့ အိမ်အတွက် သယ်ခဲ့ကြပါသေးတယ်။ ယာခင်းထဲမှာရှိတဲ့ ဆီးဖြူသီး၊ ဖန်ခါးသီး၊ ကြောင်လျှာသီးတွေလည်း တစ်ခါတစ်ရံ ပါလာတတ်ပါသေးတယ်။

စိတ်ကူးပေါက်လာရင်တော့ မိသားစုအတွက် ကြို့သီး၊ သပြေသီးတို့ကို လွယ်အိတ်နဲ့သယ်သွားတတ်သလို မှိုချိန်တန်မှို၊ မျှစ်ချိန်တန်မျှစ် ခူးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ယာတောဝင်ဝင်ချင်းမှာ ကြာပန်းလေးတွေနဲ့ လှပနေတဲ့ရေအိုင်တစ်ခုရှိပြီး ဒီရေအိုင်လေးကိုစီးဝင်တဲ့ ရေချောက်လေးတစ်ခုရှိပါတယ်။ ဒီရေချောက်ကလေးက နွေရာသီမှအပ ရေပြတ်တယ် မရှိလှပါ။ နွေရောက်ရင်တော့ ရေချောက်တွေဟာ နှစ်ပေခန့် ရေတွင်းတူးထားပြီး တောသွားတောလည်သူများအတွက် ရေချိုးခြင်း၊ သောက်ရေခပ်တာမျိုးတွေ ပြုလုပ်လေ့ရှိပါတယ်။ ဒီရေချောက်ကလေးနဲ့ လမ်းကြားမှာတော့ ဝါးရုံတောလေးရှိပါတယ်။ ဒီစိမ့်ရေချောက်လေး ထိပ်ဘက်မှာတော့ ကောက်ညှင်းစိုက်တဲ့ လယ်မြေ သုံးဧကလောက်ရှိပါသေးတယ်။ လမ်းဘေးမှာတော့ သဒေပင်၊ ကြောင်လျှာပင်၊ ဆီးဖြူပင်

တို့နဲ့ပေါ့။ စပါးခင်းတွေမှာတော့ ကြက်တူရွေးငှက်၊ ကျေးငှက်တို့ မလာနိုင်အောင် စာခြောက်ရုပ်တွေ ထောင်ထားတယ်။

ဒီလယ်လေးထဲ စီးဝင်တဲ့ရေပြာချောင်းလေးကလည်း ကြည်လင်အေးမြပြီး ဒီရေကိုပင် ကျွန်တော်တို့သောက်သုံးပါတယ်။ ရေပြာချောင်းလေးအတွင်း ကျောက်နွယ်၊ ကျောက်တုံးကြားမှာ ငါးလေးများ ပေါ်မှပေါ့။ ရေပြာချောင်းလေးထဲမှာရှိတဲ့ သဲတွေထဲမှာ ရွှေချေးများမည်းနေတော့ ရွှေလည်းထွက်တယ်။ အမေကတော့ ဂုန်နီအိတ်နဲ့ ရေစီးမှာမျောခံကာ ရွှေကျင်တတ်ပါတယ်။

အဲ့ဒီရေပြာချောင်းလေးထိပ်ပိုင်းတွင် တောသရက်ပင်နှင့် တောအုပ်တစ်ခုရှိပါတယ်။ အဲ့ဒီတောလေးမှပင် အိမ်အတွက် ထင်းခုတ်တယ်။ ခြံစည်းရိုးအတွက် တိုင်များခုတ်ယူပါတယ်။ တောအုပ်ကို မရောက်ခင် ဝါးတောလေးရှိပါတယ်။ အဲ့ဒီ ဝါးတောလေးက နှစ်ဧကလောက်ကျယ်ဝန်းတယ်။ အိမ်သုံးစရာနွီးဝါး၊ အိမ်သုံးဝါးတွေကို ဝါးတောလေးမှရရှိတော့ အခြားနေရာတွေမှာ သွားခုတ်ယူစရာ မလိုပါဘူး။

ဒီတောလေးရဲ့ လက်ယာဘက်ကို ထွက်ရင်တော့ နှမ်းကြုံတဲ့ ယာမြေလေးရယ်၊ နှမ်းခင်းအပေါ်ပိုင်း တောင်စောင်းနဲ့ တောင်ပေါ်မှာ ဝါးနဲ့ ကျွန်းပင်၊ သစ်မာပင် အပင်ပေါင်းစုံ ပေါက်တယ်။ တောင်စောင်းတောလေးဟာ တောဝက်၊ ချေ၊ တောကြောင်၊ ယုန်တို့ပုန်းခိုကျက်စားရာနေရာပေါ့။ တောင်ပေါ်ကလာတဲ့ မျောက်အုပ်တွေဟာဆင်းပြီးတော့ နှမ်းခင်းများကို ဖျက်ဆီးတတ်ပါတယ်။ တောကောင်တွေမလာနိုင်အောင် ငြောက်အိုးဖောက်တာတစ်မျိုး၊ ဝါးလုံးအစိမ်းကို မီးရှို့ဖောက်တာတစ်သွယ်ပြုလုပ်လို့ ခြောက်လှန့်

ရတာလည်း ပျော်စရာတစ်ခုပါ။

နှမ်းခင်းအောက်ဘက်မှာတော့ ပြန်ပြူးနေတဲ့ မြေပဲခင်းရှိတယ်။ မြေပဲခင်းဘေးမှာတော့ အရိပ်ကောင်းတဲ့ ကတွက်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိတယ်။ မြေပဲခင်းကို တောဝက်များ မလာနိုင်အောင် ဖွဲမီးရှို့ထားရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ယာခင်းလေးဟာ သာယာလှပပြီး ကျေးဌာန်များအော်သံ၊ ချေတောက်သံ၊ တောကြက်တွန်သံတို့နဲ့သာယာနေပါတယ်။ ယာခင်း ဘေးမှာတော့ ရေပြာချောင်း၊ ယာခင်းထဲမှာရှိတဲ့ ကြာပင်ရေအိုင်တို့နဲ့ စိမ်းစိုသာယာလှပခဲ့ပါတယ်။

အရေးအခင်းကာလ ကျောင်းတွေပိတ်နေချိန်မှာတော့ ကျွန်တော် ရွာပြန်ခဲ့ပါတယ်။ မြို့ကနေပြန်လာတော့ ကျွန်တော် ချမ်းသာချင်လာတယ်။ ကားစီးပြီးတိုက်နှင့်နေချင်ကာ မြို့ပြလူနေမှုဘဝကိုအားကျလာတယ်။ ဒါကြောင့် ငွေများများရှာဖွေဖို့ကြိုးစားကြံစည်ပါတော့တယ်။ ငွေရဖို့အတွက်တော့ တောင်သူမှလွဲ၍ အခြားစီးပွားရေး ကျွန်တော်မလုပ်တတ်တဲ့အတွက် တောင်သူလုပ်ငန်းကိုချဲ့ထွင်ဖို့စဉ်းစားပြီး သီးနှံများများရမှ ငွေများများရမှာဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော့်လောဘကြောင့် လမ်းဘေးမှာရှိတဲ့တောတွေ၊ တောင်စောင်းတွေရှိတဲ့ တောတွေနဲ့ ရေပြာချောင်းနံဘေးမှာရှိတဲ့တောတွေကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းပါတော့တယ်။ ဝါးရုံတောတွေကိုလည်း ခုတ်ထွင်ရုံသာမက အမြစ်ပါမကျန်အောင် တူးထုတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ဝါးပင်များကိုလည်း မီးရှို့ရှင်းလင်းပစ်တယ်။ ချောင်းဖျားတောကိုလည်း ခုတ်လှဲမီးရှို့ပြီး ယာခင်းတစ်ခုလုံးကို ရှင်းလင်းကာ ကြံခင်းအဖြစ် ပြောင်းလဲစိုက်ပျိုးလိုက်ပါတော့တယ်။

ယာစောင့်တဲကိုလည်း ယာခင်းတစ်ခုလုံးကို မြင်နိုင်စေဖို့ အတွက် တောင်စောင်းကို ရွှေ့ပြောင်းလိုက်တယ်။ သောက်သုံးရေ အတွက် တဲဘေးအနိမ့်ပိုင်းမှာ ရေတွင်းတူးလိုက်တယ်။ အမြင့်ပိုင်း မှာရှိတဲ့ ကျွန်တော့် ယာစောင့်တဲလေးဟာ ယာခင်းတစ်ခုလုံးကို အပေါ်စီးက တွေ့မြင်နေရပြီး လှမှလှပါပဲ။ အဲဒီနေရာလေးမှာ တဲဆောက်လိုက်တဲ့အတွက် မျောက်တွေလည်း ယာခင်းကို မလာ ရဲတော့ပါ။

တောဝက်၊ ချေ၊ တောကြက်တို့ ခိုအောင်းစရာတောကိုလည်း ရှင်းလင်းပစ်လိုက်တဲ့အတွက် သူတို့ရန်ကိုလည်း ကြောက်စရာ မလိုတော့ပါ။ ယာစောင့်တဲမှာ နေထိုင်ရင်း လေတဖြူဖြူနှင့် နေဝင်အလှကိုခံစားရင်း ကြံခင်းကို ကြည့်ကာ ပီတိပွားနေရပါ တော့တယ်။

ဒီပီတိကို ကြာကြာတော့ မခံစားလိုက်ရပါဘူး။ တဲဘေးရှိ ရေတွင်းရေခန်းလာလို့ နက်အောင်ထပ်တူးရပါတော့တယ်။ မကြာခင်မှာ ရေပြန်ခန်းသွားတော့ ယာစောင့်ရင်းသုံးဖို့ ရေကို ရေချောက်လေးမှ သယ်ယူရပါတော့တယ်။

ရေပြာချောင်းမှာလည်း ရွှေတူးလိုက်ပါသေးတယ်။ အမေ မျောခံတုန်းက ရွှေရခဲ့ပေမယ့် တကယ်တူးသောအခါ ရွှေမရတဲ့ အပြင်ရှုံးပင် ရှုံးလိုက်ပါသေးတယ်။ ဒါကြောင့် ရွှေမတူးဘဲရပ် လိုက်ရတယ်။ ရွှေတူးလိုက်တဲ့အကျိုးဆက်ကြောင့် ရေပြာချောင်း လေး ပျောက်ကွယ်သွားပါတယ်။ ရေပြာချောင်းလေးမရှိတော့ ဘောင်းဂေဗာမှာ ကြံစိတ်ကားလိုက်ပါတော့တယ်။ မိသားစု

ပါ။ ကျွန်တော့် လက်ထက်ရောက်မှသာ အပြည့်စိုက်ပျိုးနိုင်တဲ့ အတွက် အလုနီလုပ်တဲ့ ကျွန်တော့်ကို ပတ်ဝန်းကျင်မှ ချီးကျူး ထောမနာပြုကြတော့ကျွန်တော်လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဂုဏ်ယူ မိပါတယ်။

နှစ်အနည်းငယ်အကြာမှာတော့ စိမ့်ရေတွင်းလေးလည်း ရေ မထွက်တော့ပါ။ တောင်စောင်းများတွင်ကြိုပင်ကို ကန့်လန့် မစိုက်မိတဲ့အတွက် မြေဆီလွှာတွေ လျော့ပါကုန်ပါတော့ တယ်။ မြေလွှာတို့ ရေနောက်ပါသွားမှုတို့ကြောင့် ရေအိုင်လေးပျောက် ကွယ်သွားရတာကိုလည်း ကျွန်တော်မသိခဲ့ပါ။ ရေကလည်းခက်ခဲ့၊ စိုက်ပျိုး၍ မကောင်းတော့တဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ယာခင်းလေးကို ပစ်ခဲ့ရပါတော့တယ်။ ကျွန်တော် ရှင်းလင်းပစ်ခဲ့တဲ့ တောမရှိတော့ လို့ စိုက်ပျိုးလို့မရတဲ့မြေ ဖြစ်ခဲ့တာကိုလည်း ကျွန်တော်မသိခဲ့ပါ။

ရွာမှာ နေထိုင်တဲ့သူတွေလည်း ကျွန်တော့်လိုပင် ယာများ ချဲ့ထွင်ခြင်း၊ လယ်များချဲ့ထွင်ခြင်းများ ပြုလုပ်လာကြတော့ ရွာသား များလည်း ထင်းခုတ်၊ ထင်းရှာဖွဲ့အတွက်တောင် အဝေးကို တစ်စ ထက်တစ်စ ရောက်သွားပါ တယ်။

ထင်းခုတ်ဖို့ မနက်စောစောအိပ်ရာကထတိုင်း ကျွန်တော် ရှင်းလင်းပစ်ခဲ့တဲ့ တောအုပ်လေးကို လွမ်းနေမိပါတော့တယ်။ ထင်း ခုတ်အပြန် နွားတွေရေတိုက်ရတဲ့ ရေပြာအိုင်လေးလည်း ပပ်ကြား အက်များသာရှိပါတော့တယ်။ တောအပြန် ရေဆာလောင်လွန်း သောကြောင့်ချောက်များရှိ စိမ့်ရေတွင်းလေးကြည့်မိတော့ ခြောက် သယောင်းနေတဲ့သစ်ရွက်ခြောက်တွေကိုသာတွေ့ရပါတော့တယ်။

ပိုဆိုးတာကတော့ အရင်လွယ်လွယ်ကူကူရနေတဲ့ ဝါးတောကို

ရှင်းမိခဲ့တဲ့အတွက် အခုဝါးခတ်ဖို့ကို ညအိပ်သွားနေရပါပြီ။ ဝါးကောင်းရဖို့ဆိုရင်တော့ အချိန်ပိုယူရပါတော့တယ်။ ချောက်ကြိုချောက်ကြားမှာ သက်စွန့်ဆံဖျား ခက်ခဲစွာသယ်ယူနေရပါတော့တယ်။ လွန်စွာပင်ပန်းလွန်းတဲ့အခါမှာတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ မိုက်မဲမှုအတွက် နောင်တရမဆုံးဖြစ်မိပါတယ်။ အခုတော့ ယာတဲလေးမှာ နွားကျောင်းဖို့ မြက်တစ်ပင်တောင် သန်သန်မာမာ မရှိရှာတော့ပါ။ နေ၊ လေတို့ အကာအကွယ်မဲ့နေတဲ့အိမ်လေးကို သွားရင်း အရင်က ကြားခဲ့ဖူးသော ချေတောက်သံ၊ တောကြက်တွန်သံ၊ မျောက်အူသံများကို ကြားယောင်နေမိသော်လည်း အခုတော့ တစ်ချက်တစ်ချက်မှဆောင့်တိုက်လာသော လေပူများတိုက်ခတ်သံကိုသာ မခံချိမခံသာဖြစ်နေရပါတော့တယ်။ အရင်က အေးမြမြလေအစား ပူစပ်စပ်လေကြောင့် မခံစားနိုင်ဖြစ်လာမိပါတော့တယ်။

အပျင်းပြေသရေစာအဖြစ် စားခဲ့ဖူးတဲ့ ကြို့သီး၊ သဒေသီး၊ တောဇီးဖြူသီးများအကြောင်းကိုတွေးမိရင်း သွားရည်များ ယိုကျလာသော်လည်း မျိုချနေခဲ့ရပါတော့တယ်။ ကျွန်တော့် မိုက်မဲမှုကြောင့် ဘာအပင်မှမရှိတော့ပါ။

အပင်များရှိခဲ့ဖူးတဲ့ နေရာလေးကို ကြည့်လိုက်တော့ မြက်ခြောက်လေးတွေကိုသာတွေ့ရပါတော့တယ်။ လေပူတိုက်လိုက်တိုင်း ဖုန်တထောင်းထောင်းကိုသာ မြင်ရပါတော့တယ်။ ရေစီးတိုက်စားခံထားရသော ရေစီးကြောင်းကိုသာ တွေ့ရပါတော့တယ်။ အရင်ကလှချင်တိုင်းလှ၊ သာယာချင်တိုင်းသာယာနေခဲ့တဲ့ မိသားစုပိုင်ယာမြေလေးကို ကြည့်ရင်း ရင်ထဲဆို့တက်လာပါတော့တယ်။

အကယ်၍သာ ကျွန်တော့်လိုလူများများရှိနေသေးရင် နောင်လာ နောက်သားတွေအတွက် စိုက်ပျိုးစားစရာမြေပင် မရှိမှာကိုလည်း တွေးကြောက်မိပါတယ်။

နှစ် ၅၀ သက်တမ်းရှိတဲ့ သစ်တစ်ပင်ဟာ လူသားတို့အတွက် ဝန်ဆောင်တန်ဖိုးဒေါ်လာ နှစ်သိန်းလောက် ရှိပါတယ်။ အောက်စီ ဂျင်ထုတ်လုပ်မှုအတွက် ဒေါ်လာ ၃၁၂၅၀ ၊ လေတိုက်စားမှုကာ ကွယ်ခြင်းအတွက် ဒေါ်လာ ၆၂၅၀၀၊ မြေဆီလွှာကောင်းမွန်စေ ခြင်းအတွက် ဒေါ်လာ ၃၁၂၅၀ ၊ ရေသံသရာလည်ပြီး လူသား တွေအတွက်အကျိုးပြုမှုဒေါ်လာ ၃၇၅၀၀၊ သစ်ပင်ကိုမှီတင်းနေတဲ့ သတ္တဝါတို့ အသက်ရှင်မှုအတွက် ဒေါ်လာ ၃၁၂၅၀ ၊ ပရိုတင်း ဓာတ်ရရှိစေမှုအတွက် ဒေါ်လာ ၂၅၀၀ စုစုပေါင်း ဒေါ်လာ ၁၉၆၂၅၀၀ ရှိတယ်လို့ လေ့လာမိတော့မှ ကျွန်တော်ခုတ်လဲ့ခဲ့မိတဲ့ တန်ဖိုးကို မခန့်မှန်းနိုင်တော့ပါဘူး။ ဒါတောင် အေးမြတဲ့အရိပ်၊ မြင်သူတိုင်း စိတ်ချမ်းသာမှုကို ပေးတဲ့တန်ဖိုးတွေကို မတွက်သေး ပါဘူး။

သစ်ပင်တန်ဖိုးမသိတဲ့ကျွန်တော် ငွေကုန်တာကလွဲလို့ အားလုံး ပြာဖြစ်သွားကုန်ပါပြီ။ တန်ဖိုးနားလည်ရင် သစ်တစ်ပင်တောင် ခုတ်မိမှာမဟုတ်ပါ။ နားမလည်တဲ့အတွက် ယာလည်းပျက်၊ ရေ လည်းခန်း၊ အရိပ်အာဝါသလည်းကွယ်ခဲ့ရပါတယ်။ တောကိုမှီတင်း အသက်ရှင်နေတဲ့သတ္တဝါတွေလည်း ဘယ်အချိန်က ပျောက်ကွယ် သွားသည်ကိုလည်း မသိတော့ပါ။

အခုတော့ ကျွန်တော် သစ်တစ်ပင်ရဲ့ တန်ဖိုးကိုသိခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော့်အမှားတွေအတွက် ပြန်လည်ပေးဆပ်ဖို့ အရေးပေါ်

လူနာလိုဖြစ်နေတဲ့ ကမ္ဘာမြေကြီးကိုအသက်ကယ်တင်ဖို့ စိုက်ပျိုး
ဖြစ်ထွန်းလွယ်ပြီး အမြန်ကြီးထွားလွယ်တဲ့ဝါးကို ယာယုက်မှာအမြန်
စိုက်ပျိုးပါတော့တယ်။

ဝါးရဲ့ အောက်စီဂျင်ထုတ်လုပ်အားက သစ်ပင်ထက် သုံးဆ
မြင့်ပါတယ်။ ဖုန်စုပ်ယူမှုအားလည်း ကောင်းတယ်။ မြေဆီလွှာ
ရေတိုက်စားမှုကိုလည်း ကာကွယ်ပေးပါတယ်။ အပင်အလေးချိန်
ရဲ့သုံးပုံတစ်ပုံကို ဇီဝမြေဩဇာဖြစ်စေပါတယ်။ စိုက်ပျိုးပြီးရင်လည်း
ရာသီဥတု ကြောက်စရာမလို၊ ပြုစုဖို့မလို၊ ပိုးမွှားဒဏ်မစိုးရိမ်ရဘဲ
ဝင်ငွေလည်းကောင်းလှပါတယ်။ အလုပ်မရှိလည်းနှီးဖျာလို့ လက်မှု
ပစ္စည်းထုတ်လုပ်နိုင်သလို ပရိဘောဂပစ္စည်း၊ အိမ်၊ ဟိုတယ်၊
ကျောင်းတွေလည်း ဆောက်လုပ်နိုင်ပါ သေးတယ်။

ဝါးစိုက်ပျိုးသူတွေများလာပြီးအသုံးချတတ်မယ်ဆိုရင် သစ်ပင်
ခုတ်စရာမလိုတော့ပါ။ ဝါးကို စနစ်တကျခုတ်ပါက မကုန်သွားနိုင်
တဲ့အတွက် မကြာမီအချိန်ကာလမှာတော့ ယာခင်းပျက်ကြီးဟာ
ဝါးပင်တွေနဲ့ ပြန်လည်နီးထကာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ပျောက်ဆုံးနေတဲ့
ဘုံမိမိလေးကို ပြန်လည် ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်တော့မယ်လို့ ယုံကြည်
ရင်း ။

လေးစားရမည့် ဝါးပင်တို့၏ သဘာဝ

ဝါးနှင့်ပတ်သက်၍ လူ့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် နေ့စဉ်အသုံးပြုနေကြသည်။ ဝါးနှင့်ပြုလုပ်ထားသည်ကိုသာသိပြီး အခြားသော အချက်များကို သဘောမထားမိကြပါ။ ဝါးပင်၏သဘောကို သိသလောက် တင်ပြပေးပါမည်။

ကမ္ဘာဦးအစက ရေညှိရေမှော်လေးများမှတစ်ဆင့် မြက်ပင်ဖြစ်လာသည်။ ဝါးပင်သည် ထိုမြက်ပင်လေးများမှတစ်ဆင့်ဖြစ်လာသော မြက်ကြီးပင်အမျိုးအစားဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝါးပင်သည် သစ်ပင်တို့၏သဘာဝများနှင့် ခြားနားနေသည်။ တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများကို အသုံးပြုမည်ဆိုပါက ဝါးကိုသစ်ကဲ့သို့ မစဉ်းစားသင့်ပါ။

ဝါးပင်သည် သီးသန့်ပေါက်ရောက်တတ်သော်လည်း အများအားဖြင့် သစ်တောကြားထဲတွင်တွေ့ရသည်မှာ ပိုများသည်။

သစ်ပင်များသည် ဝါးပင်ထက် ပို၍မြင့်မားသည်။ မိုးရွာ သောအခါ မိုးသီးမိုးပေါက်တို့သည် သစ်ရွက်များပေါ်သို့ ကျရောက်သည်။ အရွက်ကြီးသောသစ်ပင်၏အရွက်တွင် မိုးရေများစုကာ မိုးရေပေါက်များကို မြေပေါ်ကျရောက်စေပါက မြေဆီလွှာပေါက် ကာရေနောက်သို့ မျောပါသွားနိုင်သည်။ ထိုအဖြစ်မျိုးမှ ကာကွယ်ပေးရန်အတွက် ဝါးရွက်တို့က ကြားခံပေးထားသည်။ ဝါးရွက်တို့သည် သေးငယ်ခြင်းနှင့်အမွှေးအမျှင်လေးများကြောင့် မိုးရေပေါက်တို့သည် ရေမှုန်ရေမွှားလေးများအဖြစ် မြေပေါ်သို့ သက်ဆင်းစေသည်။ မြေဆီလွှာပေါက်ပြုခြင်းမရှိဘဲစိမ့်ဝင်သွားစေသည်။ ဝါးရွက်တို့ကလည်း မိုးရေကြောင့် မြေဆီလွှာပျက်စီးမှုကို ကာကွယ်ပေးသည်။

သစ်တောများ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းထားပြီး ပစ်ထားပါက ဝါးပင်များ စုဝေးပေါက်ရောက်တတ်သည်။ မြေဆီလွှာပျက်စီးသွားမည့်အရေးအတွက် ကာကွယ်ပေးကြသည့်သဘောကို သဘာဝတရားက ဝါးပင်များကို တာဝန်ပေးထားသလိုဖြစ်နေသည်။ ဝါးပင်သည် မြက်ကြီးပင်မျိုးဖြစ်၍ အမြစ်များစွာထွက်သည်။ ထိုအမြစ်များသည် မြေဆီလွှာကို ရေတိုက်စားခြင်းမရှိအောင် ကာကွယ်ပေးထားသည်။

ဝါးပင်သည် မျှစ်စို့ဘဝမှ ဝါးပင်ဖြစ်ဖို့ ၄၅ ရက်ခန့်ကြာမြင့်သည်။ ထိုဝါးပင်သည် ခုနစ်နှစ်ခန့် ရောက်သောအခါ ခြောက်သွေ့ကာဆွေးမြည့်သွားပြီး မြေဩဇာဖြစ်လာသည်။ ထိုဝါးပင်၏ အမြစ်တို့သည်လည်း ဆွေးမြည့်ကာ မြေဩဇာဖြစ်ကြပြန်သည်။ ထိုမြေဩဇာကြောင့် အခြားသောသစ်ပင်တို့ ရှင်သန်ကြီးထွားဖို့

ဖြစ်လာသည်။ ထို့အပြင် ဝါးရွက်များသည်လည်း အကောင်းဆုံး အကုဇီဝမြေဩဇာဖြစ်သည်။

ဝါးပင်သည် သူ့အလေးချိန်၏ သုံးပုံတစ်ပုံခန့် သော ဝါးရွက် တို့ကိုခြွေချကာ အခြားသောအပင်တို့အတွက် မြေဩဇာဖြစ်စေ ပြန်သည်။ ဝါးပင်သည် သစ်ပင်တို့ရှင်သန်ဖို့အတွက် အဖြည့်ခံ အဖြစ် ပေါက်ရောက်သည့်သဘော ဖြစ်သည်။ ဝါးပင်တွင် မြေအောက်ပင်စည်ကြီးထွားမှုပေါ်မူတည်ကာ အစုလိုက် အပြုံ လိုက်ပေါက်သောဝါး၊ တစ်ပင်ချင်းပေါက်သောဝါး၊ ထိုနှစ်မျိုး ရောနှောကာ စကဝါးဟူ၍ သုံးမျိုးကွဲပြားသည်။ အစုလိုက်ပေါက် သောဝါးသည် ပူသောရာသီကို နှစ်သက်ကြသည်။ တစ်ပင်ချင်း ပေါက်သောဝါးသည် အေးသောရာသီကို နှစ်သက်သည်။ စကဝါး သည် သမသောရာသီကို နှစ်သက်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝါးစိုက်ပျိုး မည်ဆိုပါက ဝါးပင်ကိုကြည့်ကာ မိမိရေ၊ မြေ၊ ရာသီကိုကြည့်ကာ မည်သည့်ဝါးကို စိုက်ပျိုးသင့်သည်ကို ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ မည်သည့် အမျိုးအစားဖြစ်စေ ဝါးသည် တောအလိုက်ပေါက် ရောက်တတ်သည်။ ဝါးပင်သည် အရုံလိုက်၊ တောလိုက် သို့မဟုတ် အခြားသော သစ်ပင်များနှင့် ရောနှောခြင်းမရှိဘဲ တစ်ပင်တည်း ပေါက်ရောက်နေသည်မျိုး မရှိတတ်ပေ။ သစ်ပင်သည် ပင်စည် တဖြည်းဖြည်းကြီးထွားလာကာ အချိန်ကြာသောအခါမှသာ အမြင့် သို့ တဖြည်းဖြည်းရောက်လာသည်။ ဝါးပင်သည် အချိန်တိုအတွင်း အမြင့်သို့ ထိုးထွက်လာသည်။ အမြင့်ဆုံးရောက်ပြီးမှ ကိုင်းတက် များ၊ အရွက်များထွက်လာသည်။ မျှစ်ဘဝမှာပင် ဝါးပင်၏ လုံးပတ် ကို သိနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝါးခြံများစိုက်ပျိုးသောအခါ မိမိလို

အပ်သော ဝါးလုံးအရွယ်အစားကိုချန်ထားကာ ကျန်မျှစ်များကို ချိုးယူရသည်။ သို့မှသာ မိမိလိုအပ်သော ဝါးလုံးအရွယ်အစားကို ရရှိပြီးဈေးကောင်း ရနိုင်သည်။

ဝါးပင်သည် မျှစ်ဘဝမှာပင် အမြင့်ဆုံးသို့တက်ရသောကြောင့် လေဒဏ်၊ မိုးဒဏ်၊ ရာသီဥတုဒဏ်တို့အတွက် အကာအကွယ်ပေးသော၊ ဝန်းရံထားသောအပင်များ လိုအပ်သည်။ ဝန်းရံထားသော အပင်များမရှိပါက ကျိုးသွားခြင်း၊ ကွေးကောက်သွားခြင်းများရှိ တတ်သည်။ ဖြောင့်သော၊ ရှည်သောဝါးကောင်းရရှိရန်အတွက် ဝန်းရံကာကွယ်ပေးသော ပန်းဝါးရှိရန် လိုအပ်သည်။ ထိုအချက် သည်ပင် လူသားတို့အတုယူရန် နည်းကောင်းပေးသလို ဖြစ်နေသည်။ လူတို့သည် အားနည်းချက်ရှိနေသူအား ဖေးမကာ ရှင်သန်အောင်မြင်ဖို့ မိမိတတ်စွမ်းသလောက်ကူညီဖို့ နည်းလမ်းကောင်း ပြုနေသလိုဖြစ်နေပြန်သည်။ တက်သစ်စလူငယ်များ အညွန့်မကျိုးအောင်ကူညီပေးရန် ဝါးပင်က သူတို့သဘာဝဖြင့် လူတို့ကိုပြသနေသည်။ ထိုဝါးပင်ပေါက်ကလေးများ ရှင်သန်လာသောအခါ နောက်နှစ်တွင် မျှစ်စို့များထွက်လာသည်။ ထိုမျှစ်စို့ကလေးများသည် ရှိရင်းစွဲဝါးပင်ထက် ပို၍ မြင့်ကြသည်။ မျှစ်စို့များကို ချိုးယူလိုက်သောအခါ နောင်နှစ်တွင် မျှစ်မထွက်နိုင်ပေ။ မျှစ်သည် တစ်နှစ်သားဝါးပင်မှသာထွက်ပြီး နှစ်နှစ်နှင့်အထက် ဝါးပင်သည် မျှစ်စို့မထွက်ပါ။ မျှစ်စို့လေးများနှင့် ဝါးနုများကို ခုတ်ယူလိုက်သောအခါ နောင်နှစ်မျှစ်ထွက်သောရာသီတွင် မျှစ်စို့ကောင်း မထွက်ပေ။ ထွက်လာသောမျှစ်စို့သည်လည်း ဖွံ့ဖြိုးသော မျှစ်စို့မထွက်လာတော့ပေ။ တက်သစ်စလူငယ်များသည် ပညာကောင်းစွာမတတ်

ပါက အနာဂတ်အတွက် ခေါင်းဆောင်ကောင်းမဖြစ်လာနိုင်သလို ဖြစ်မည်။ ပညာကောင်းကောင်းမသင်ယူရသော လူငယ်မျိုးဆက် သစ်မှ ပေါက်ဖွားလာသော အနာဂတ်လူငယ်များသည် ဖွံ့ဖြိုးမှု မဖြစ်လာနိုင်ပေ။ ဝါးနုများခုတ်ယူခံထားရသောဝါးရုံမှ ထွက် လာသော ဝါးပင်များသည် မကြီးထွားတော့ဘဲ ဝါးကျစ်များသာ ထွက်လာတော့ သည်။

ဝါးပင်၏သဘာဝသည် စည်းလုံးညီညွတ်သောသဘာဝရှိ သည်။ အတ္တနည်းသည်။ ဝါးပင်များကြီးစိုးနေသော တောတွင် အခြားသောသစ်ပင်တို့ ရှင်သန်ရန်အတွက် အခွင့်အရေးပေး တတ်ကြသည်။ ဝါးပင်တွင် ဝါးသီးများသီးသောအခါ တစ်တော လုံး၊ တစ်တောင်လုံး သီးတတ်ကြသည်။ သီးပြီးသောအခါ ဝါးပင် သည် သေသွားကြသည်။ သေသွားသောဝါးပင်များသည် ဆွေး ကာ မြေဩဇာဖြစ်သွားကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် သစ်ပင်များ အတွက် ရှင်သန်ကြီးထွားရန် အခွင့်အရေးပေးကြသည်။ သစ်ပင် များကြီးထွားလာသောအခါ ဝါးပင်များသည် ပျောက်ကွယ်သွား သည်။ အကယ်၍ ရှင်သန်ကြီးထွားသောသစ်ပင်များ မရှိ သောအခါမှသာ ကြွေကျသောဝါးပင်ပေါက်ကလေးများသည် ရှင်သန်ကာ ဝါးတောတစ်ဖန်ပြန်ဖြစ်လာသည်။ လူမှုအဖွဲ့အစည်း များသည် အချိန်ကြာမြင့်စွာ အုပ်ချုပ်မထားဘဲ အခြားသော အဖွဲ့ အစည်းများအတွက် နေရာပြန်ပေးကာ ကြိုးစားစေလိုသော သဘောဖြစ်သည်။ နေရာပေးသော်လည်း မတိုးတက်ပါက မိမိ နေရာကို ပြန်ယူသော သဘောသဘာဝဖြစ်သည်။ ဝါးပင်သည် လူတို့အား အတ္တမကြီးဖို့ ပညာပေးနေသလိုပင်ဖြစ်သည်။ ဝါး

တစ်ပင်ကိုကြည့်ပါက သက်တမ်းအနု၊ အရင့်ကို အကုန်သိနိုင်သည်။ သစ်ပင်၏ မာသောအနှစ်သည် အတွင်း၌သာရှိသောကြောင့် အနှစ်မည်၍မည်မျှရှိသည်ကို ခန့်မှန်းရန် မလွယ်ကူပေ။

ဝါးပင်၏အနှစ်သည် အပြင်၌သာရှိသောကြောင့် သိရှိရန် လွယ်ကူသည်။ ဝါးသည် လူတို့အား ပွင့်လင်း မြင်သာမှုကိုပေးနေသလိုဖြစ်သည်။ အတွင်း၌ အခေါင်းဖြစ်နေသည်ကိုက ပွင့်လင်းသည့်သဘောဖြစ်သည်။ ထိုပွင့်လင်းမှုကြောင့် ဝါးကိုတစုတဝေးတည်း တွေ့ရတတ်သည်။ ဝါးပင်က လူတို့အားပွင့်ပွင့်လင်းလင်း၊ စည်းစည်းလုံးလုံးနေဖို့ လမ်းပြပေးနေသလိုပင်ဖြစ်သည်။

ဝါး၏သဘာဝသဘောထားအတိုင်း ဝါးလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်လိုသူ၊ ဝါးစိုက်ပျိုးသူများသည် စုစည်းဖို့လိုအပ်သည်။ စည်းလုံးဖို့လိုအပ်သည်။ သို့မဟုတ်ပါက တစ်ဒေသလျှင် တစ်ဈေးဖြစ်နေမည်။ ဝါးကိုဈေးပေါသည့်နေရာက ပေါမည်။ ဈေးကြီးမည့်နေရာက ကြီးမည်။ ဝါးကို အသုံးချတတ်သော နည်းပညာအားနည်းပါက ဝါးလုပ်ငန်း မဖွံ့ဖြိုး၊ ကောင်းစွာအသုံးချတတ်ပါက ဝါးလုပ်ငန်း ဖွံ့ဖြိုးမည်။

ကမ္ဘာဦးအစကဖြစ်တည်လာသော ဝါးပင်၏သဘာဝကို ကောင်းစွာ အသုံးချတတ်ပါက လူနေမှုဘဝ မြင့်တက်လာပြီး ကောင်းမွန်သောသဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ရရှိနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

စီးပွားဖြစ် ဝါးစိုက်ပျိုးနည်း

ဝါးသည် မြန်မာပြည်နေရာအနှံ့အပြားတွင် ပေါက်ရောက်သော သဘာဝပေါက်ပင်ဖြစ်သည်။ ဧရိယာအရ ပြောဆိုလျှင်တော့ ဝါးတောဧရိယာ အများဆုံးနိုင်ငံသည် မြန်မာနိုင်ငံဖြစ်သည်။ ပေါများလွန်း၍ အကျိုးရှိရှိအသုံးမချမိသောကြောင့် တန်ဖိုးမရှိဖြစ်နေရသည်။ အကျိုးရှိစွာ အသုံးချတတ်ပါက ရွှေကဲ့သို့ တန်ဖိုးမြင့် ရွှေစိမ်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ဝါးပင်သည် ရေညှိရေမှော်ပင်မှတစ်ဆင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် မြက်ကြီးပင်ဖြစ်ပြီး ဝါးပင်အလေးချိန်၏ သုံးပုံတစ်ပုံကို ဇီဝမြေဩဇာအဖြစ် ခြွေချပေး၍ ဝါးပင်ရှိသောဧရိယာသည် မြေဩဇာ အထူးကောင်းမွန်သည်။ ဝါးပင်သည် သဘာဝတရားအရပင် အခြားအပင်ကိုရှင်သန်ရန်အတွက် အနစ်နာခံသူဖြစ်သည်။ ဝါးပင်သည် ဖုန်စုပ်ယူအားကောင်းသည်။ ဝါးရွက်တွင်

အကုဇီဝပိုးမွှားများ ရှင်သန်ပေါက်ဖွားပြီး ထိုပိုးမွှားများသည် အပင် တို့ရှင်သန်ရန် အကောင်းဆုံးဇီဝမြေဩဇာဖြစ်သည်။ ဝါးပင်များ ကြားတွင် အခြားသောသစ်ပင်တို့ ရှင်သန်နိုင်သည်။ ကြီးမားသော ဝါးတောကြီးဖုံးလွှမ်းနေသောဧရိယာဖြစ်လင့်ကစား ငါတို့ကြီး စိုးမည်၊ အခြားမည်သူမျှ ငါတို့ဧရိယာမလာရ ဟူသော အတ္တစိတ် မရှိ။ ဝါးပင်သည် ၁၀ နှစ်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဆွေးမြည့်ပျက်စီး ပေးပြီး မြေဩဇာဖြစ်သည်။ မပျက်စီးမီ ဝါးရွက်များ ခြွေပေးသည်။ နှစ် ၄၀ မှ နှစ် ၆၀ ကြာသောအခါ အသီးသီးပြီး ဝါးပင်များသေ ကာ မြေဩဇာဖြစ်ပေးသည်။ ထိုအချိန်တွင် အခြားသောအပင် များ ကြီးထွားခွင့်စိုးမိုးခွင့်ပေးသည်။ ခြွေချပေးသော ဝါးစေ့တို့က မြက်ပင်များကဲ့သို့ ဝါးပင်ငယ်များစွာ ပေါက်ရောက်ကြသည်။ အခြားအပင်တို့ရှိနေပါက မကြီးထွားဘဲနေပေးပြီး မရှိပါက ဝါးပင် များ ပြန်လည်နေရာယူပေးကြသည်။ အခြားသူများကို နေရာပေး ပြီး နေရာမယူကြပါ။ သူတို့နေရာ သူတို့ပြန်ယူကြသော သဘော ဖြစ်သည်။

ဝါးပင်ကို ရှေးဦးလူသားတို့က နေစရာနှင့် လက်နက်ပစ္စည်း များအဖြစ် အသုံးချကြသည်။ လူသားများနှင့် ကမ္ဘာဦးအစကပင် ရင်းနှီးသောအပင်ဖြစ်သည်။ နေစရာအဖြစ်ပေးသည်။ စားစရာ အဖြစ်ပေးသည်။ လူတို့စိုက်ပျိုးစားသောက်ရန်အတွက် မြေဩဇာ များ ဖန်တီးပေးသည်။ မြေအောက်ရေကို ထိန်းသိမ်းပေးပြီး မြေ ဆီလွှာများ မိုးရေ နောက်ပါမသွားအောင် များစွာသော အမြစ်များ က ထိန်းသိမ်းထားသည်။ သေးငယ်သော အရွက်များပေါ်သို့ ကျလာသော မိုးပေါက်များကို အမှုန်အမွှားများအဖြစ် ပြောင်းလဲ

ပေးပြီး မြေပေါ်သို့ကျစေသည်။ တချို့သော သစ်ပင်များ၏အရွက်များ (ဥပမာ-ကျွန်းရွက်)သည် မိုးရေပေါက်များကိုစုကာ မြေပေါ်ကျစေသောကြောင့် မြေဆီလွှာများ မိုးရေနောက်သို့ မျောပါစေသည်။ ဝါးပင်မှ ကျသောမိုးရေပေါက်ကြောင့် မြေဆီလွှာ မပါနိုင်ချေ။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဝါးမျိုးစုစုပေါင်း ၂၂ မျိုးနှင့် မျိုးစိတ်ပေါင်း ၁၂၀ ခန့် သဘာဝအလျောက် ပေါက်ရောက်သည်။ ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အမြင့် ပေ ၃၀၀ မှ ပေ ၂၆၀၀ အကြားတွင် အများဆုံးတွေ့ရသည်။ အပူချိန် ၁၁ ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက်မှ ၁၀၀ ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက်၊ မိုးရေချိန် ၃၁ လက်မမှ ၂၅၄ လက်မ ရေမဝပ်သောမြေ၊ ဆားငန်မြေမှလွဲ၍ ရှင်သန်ပေါက်ရောက်နိုင်သည်။ ဝါးပင်သည် အခြားသော အပင်ထက်အောက်ဆီဂျင် ၃၅ ရာခိုင်နှုန်းပိုမိုထုတ်နိုင်သည်။ ဝါးတစ်ဟက်တာစိုက်ပျိုးထားသောခြံသည် ကာဗွန်တန် ၂၀၀၊ ဆာလဖာဒိုင်အောက်ဆိုဒ် တန် ၆၀ မှ ၉၀၊ ဖုန်မှုန့်တန် ၆၀ မှ ၉၀ အထိ စုပ်ယူနိုင်သည်။

ဝါးပင်ကို အကြမ်းအားဖြင့် သုံးမျိုးတွေ့ရသည်။ (က) တစ်ပင်ချင်းပေါက်သောဝါးပင်၊ (ခ) အစုလိုက် ပေါက်သောဝါးပင်၊ (ဂ) အထက်ပါ အုပ်စုနှစ်မျိုးပေါင်းစပ်ထားသော စကဝါးပင်တို့ဖြစ်သည်။

တစ်ပင်ချင်းပေါက်သောဝါးမျိုးကို ကမ္ဘာ့အအေးပိုင်းဒေသများဖြစ်သည့် ဂျပန်နိုင်ငံနှင့် တရုတ်နိုင်ငံတို့တွင် အများဆုံးတွေ့ရသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် မိုးကုတ်မြို့နှင့် တောင်ပေါ်ဒေသများတွင်တွေ့နိုင်သည်။ ဤဝါးမျိုး၏ မြေအောက်ပင်စည်သည် မြေ

လျှောက်ကာ မျိုးပြန့်ပွားပြီး ပင်စည်၏ဘေးဘက်ရှိ အဖူးမှ ဖောက်ထွက်သောကြောင့် တစ်ပင်ချင်းပေါက်ရောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

အစုလိုက်ပေါက်သောဝါးမျိုးကို အပူပိုင်းဒေသဖြစ်သည့် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံတို့တွင် အများဆုံးတွေ့ရသည်။ မြေအောက်ပင်စည်မှ အဖူးသည် မြေအောက်ရှိ မိခင်ပင်စည်နှင့် ကင်းလွတ်မြေအောက်ပင်စည်အသစ်တစ်ခု ထပ်မံထွက်ကာ မျိုးပြန့်ပွားခြင်းကြောင့် အစုအပြုံလိုက်ပေါက်ရောက်သောအဖြစ်သို့ ရောက် ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်။

အုပ်စုနှစ်မျိုးပေါင်းစပ်သော စက ဝါးမျိုးကို ကမ္ဘာ့နေရာဒေသ အတော်များများတွင် တွေ့နိုင်သည်။

ဝါးပင်ကို စိုက်ပျိုးမည်ဆိုပါက မိုးရွာသွန်းမှု၊ အပူချိန်၊ ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အမြင့်၊ မြေဆီလွှာပေါ်မူတည်ကာ ဝါးမျိုးကို ရွေးချယ်စိုက်ပျိုးရန် လိုအပ်ပါသည်။ အချဉ်ဓာတ်အနည်းငယ် ရှိပြီး သဲဆန်သောနုန်းမြေကို ပို၍ ကြိုက်နှစ်သက်သည်။ ရေစီးရေလာကောင်းမွန်ပြီး အစိုဓာတ်ထိန်းနိုင်လျှင် ဝါးအတွက် အာဟာရပြည့်စုံသောရေဖြစ်သည်။ ဝါးစိုက်ရန်မြေကို ရွေးချယ်မည်ဆိုပါက လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး၊ ကုန်ထုတ်ရန်ကောင်းသောနေရာကို အဓိကထား ရွေးချယ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ ထို့အပြင် ကျေးလက်၊ မြို့ပြဈေးကွက်နှင့်လည်း အလှမ်းသိပ်ပြီးမကွာဝေးရန် လိုအပ်သည်။ သယ်ယူရန် ကုန်ကျမည့်စရိတ်များကိုထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် လိုအပ်မည်ဖြစ်သည်။ အဓိကအားဖြင့် ဈေးကွက်ဝင်သောဝါးမျိုးကို ရွေးချယ်စိုက်ပျိုးမှသာလျှင် အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ဝါးပင်စိုက်ပျိုးရန်အတွက် သစ်ပင်သစ်တောများအား အပြောင်ရှင်းလင်းကာစိုက်ပျိုးပါက ဂေဟစနစ်ကိုပျက်စီးစေသောကြောင့် ရှောင်ရှားရမည်။ ယာမြေများတွင် စိုက်ပျိုးလိုပါက အခြားအပင်အဖြစ် ရာသီပေါ်သီးနှံများကို စိုက်ပျိုးပြီး စရိတ်ရှာနိုင်သည်။ ခြံစည်းရိုးများတွင်စိုက်ပျိုးပါက လေကာပင်အဖြစ်အသုံးချနိုင်သလိုရရှိလာသော ဝါး၊ မျှစ်များကိုလည်း အသုံးပြု၍ရနိုင်သည်။ ဝါးရွက်သည် ခြောက်သွေ့လွယ်၍ မီးဘေးအန္တရာယ်ကိုကြောက်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ဝါးရွက်များကို စုဆောင်းကာ ဆွေးသောအခါမှ သဘာဝမြေဩဇာအဖြစ် အသုံးချနိုင်ရန် စီစဉ်ထားသင့်သည်။ ဝါးပင်စည်ရင်းတွင်စုပုံကာ မြေဖုံးအုပ်ပေးပြီးဆွေးသောအခါမှ မြေဩဇာအဖြစ် အသုံးချနိုင်သည်။ ဝါးရွက်များကြားတွင် စုဆောင်းကာ မှိုစိုက်ပျိုးပါက ဝင်ငွေတစ်မျိုးတိုးနိုင်သည်။

ဝါးစိုက်ပျိုးမည်ဆိုပါက ဝါးရောင်းချရန်နေရာ၊ နှီးအသုံးချရန်ဈေးကွက်၊ မျှစ်ဈေးကွက်တို့ကို ကြိုတင်စီစဉ်ထားရန် လိုအပ်မည်။ ဝါးပင်သည် စိုက်ပျိုးရှင်သန်ပြီးပါက ပြုစုစရာများများမလိုအပ်သောကြောင့် ဝါးနှင့်ဆက်စပ်သော လက်မှုပညာတတ်မြောက်ထားရန်လိုမည်။ သို့မှသာ နေ့စဉ်အလုပ်ရှိသလို ဝင်ငွေလည်းရှိနိုင်မည်။ ဝါးအဖြစ်မရောက်မီ မျှစ်မှဝင်ငွေရရှိပြီး အကျိုးခံစားရပါမည်။ စိတ်ကြိုက်မျှစ်ကို ချန်လှပ်ကာ ပိုသောမျှစ်ကို ချိုးယူရမည်။ မဟုတ်ပါက ဝါးပင်များပြီး ဝါးကောင်းမရနိုင်ပါ။ မျှစ်မှလည်း ဝင်ငွေတစ်မျိုး ရစေနိုင်၏။ ချန်လှပ်ထားသောမျှစ်မှ အပင်ဖြစ်လာပါက ထပ်မံရွေးချယ်ကာနှီးဝါးအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်သည်။ နှီးဖျာ၍ ရောင်းချကာ ဝင်ငွေရနိုင်ပြီး နှီးကိုကုန်ချောအဖြစ်သို့ပြောင်းလဲ

ထုတ်လုပ်ရောင်းချနိုင်ပါက ပို၍ အမြတ်အစွန်းရနိုင်ပါသည်။

သုံးနှစ်သားဝါးပင်အရွယ်ရောက်သောအခါ ဝါးကောင်းအဖြစ် ရောင်းချ၍ ရချေပြီ။ ဝါးကို ရောင်းချခြင်းအဖြစ် စားပွဲ၊ ထိုင်ခုံစသော ပရိဘောဂများ ပြုလုပ်တတ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ သို့မှသာ ဝင်ငွေအများအပြားရရှိကာ နေ့စဉ်အလုပ်ရပြီး နေ့စဉ် ဝင်ငွေလည်း ရရှိနိုင်ပါမည်။

ဝါးပင်ကိုပန္နက်ချ၍စိုက်သောအခါ မိမိအသုံးချလိုမှုအပေါ် မူတည်၍ စိုက်ရန်လိုအပ်သည်။ ဝါးသီးသန့် ထုတ်လုပ်မည်ဆိုပါက တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် ၁၀ ပေခြားစိုက်ပျိုးပါက ပိုမိုအဆင်ပြေနိုင်မည်။ ဝါးရုံများ ကျဲလွန်းစွာစိုက်ပျိုးထားပါက လေတိုးခံနိုင်ရန်နှင့် အပင်များကွေးကောက်ခြင်းမရှိစေရန် ပန်းဝါးများများထားရမည်။ ဝါးရုံစိတ်သောအခါ နေရောင်ခြည်ကို လုတက်ရသောကြောင့် ဝါးဖြောင့်ဖြောင့်ကို ရနိုင်သည်။ မျှစ်ကိုအဓိကထား၍ ထုတ်လုပ်မည်ဆိုပါက တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် ခြောက်ပေခြား သို့မဟုတ် ရှစ်ပေခြား၍ စိုက်ပျိုးရန် လိုအပ်မည်။ မျှစ်ထုတ်ယူမည်ဆိုပါကလည်း တစ်ရုံလျှင် အနည်းဆုံးဝါး ခြောက်ပင်ခန့်ထားရန်လိုအပ်မည်။

ဝါးမျိုးထုတ်လုပ်ရန်အတွက် ရှစ်ပေထက် ပိုမကျရန်လိုအပ်မည်။ သို့မှသာ ပြုစုရသောအခါ ဧရိယာကျဉ်းကာ မျိုးများများ ထုတ်ယူနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ဝါးတစ်ဧကစိုက်မည်ဆိုပါက အကြမ်းအားဖြင့် ရင်းနှီးမတည်ငွေကို အကြမ်းအားဖြင့်တွက်ချက်ထားရန် လိုအပ်မည်။ ဝါးမျိုးဝယ်ရန် ရင်းနှီးလိုပါက အချိန်ကိုရင်းကာ အပင်အနည်းငယ်စိုက်၍ မျိုးငှားယူနိုင်သည်။

အကြမ်းအားဖြင့် ဝါးပျိုးပင်များကို ၁၀ ပေခြား၍ စိုက်မည်ဆိုပါက တစ်ဧကအတွက် ပျိုးပင် ၄၂၀ လိုအပ်မည်။ တစ်ပင်လျှင် အများဆုံးဈေး ငွေကျပ် ၃၀၀၀ ဆိုလျှင် အပင် ၄၂၀ အတွက် ကျပ် ၁၂၆၀၀၀၀ ပန္နက်စိုက်ခြင်းနှင့် မြေကျင်းတူခြင်းအတွက် တစ်ပင်လျှင် ကျပ် ၂၀၀ဖြင့် ကျပ် ၈၄၀၀၀၊ စိုက်ပျိုးစရိတ်နှင့် မြေဩဇာဖိုးအတွက် တစ်ပင်လျှင် ကျပ် ၁၀၀ဖြင့် ကျပ် ၄၂၀၀၊ တစ်နှစ်စာပေါင်းရှင်းခအဖြစ် တစ်ပင်လျှင် ကျပ် ၂၀၀ဖြင့် ကျပ် ၈၄၀၀၀၊ ရေလောင်းပေးရသော ဝါးပင်ဖြစ်ပါက အပင် ၄၂၀ အတွက် တစ်နှစ်လျှင် ကျပ် ၄၂၀၀၀ ခန့်ကုန်ကျနိုင်သဖြင့် ပထမနှစ်အတွက် ကုန်ကျငွေကျပ် ၁၅၁၂၀၀၀ ခန့်ရှိနိုင်ပြီး ဒုတိယနှစ်အတွက် ကျပ်ငါးသိန်းဝန်းကျင်ကုန်ကျနိုင်ပြီး တတိယနှစ်နှင့် စတုတ္ထနှစ်အတွက် ကျပ်သုံးသိန်းဝန်းကျင် ကုန်ကျနိုင်ပါသည်။

အစေ့ပျိုးကို စိုက်ပျိုးပါကခြောက်နှစ်၊ ခုနစ်နှစ်ခန့် ကြာနိုင်ပါသည်။ အကိုင်းမျိုး၊ သားတက်မျိုးပင်စိုက်ပါက ငါးနှစ်ခန့်ကြာနိုင်ပါသည်။ ဝါးကောင်းမရခင်ကာလများတွင် ဝါးမျိုးလည်းထုတ်လုပ်ရောင်းချကာ ရပ်တည်နိုင်ပါသည်။

ဝါးစိုက်ပျိုးပါကတစ်ဧကအတွက် ဝင်ငွေအကြမ်းအားဖြင့် ဝါးပိုးဝါး တစ်ဧကလျှင် ၄၂၀ ရုံအတွက် ဝါးတစ်ရုံလျှင် ဝါးငါးလုံးရရှိပါက တစ်လုံးလျှင် ကျပ် ၃၅၀၀ ဖြင့် ရောင်းရလျှင် တစ်ဧကဝင်ငွေ ကျပ် ၇၃၅၀၀၀၀ ရရှိနိုင်ပါမည်။ ထီးရိုးဝါး တစ်ဧကလျှင် ရုံ ၄၂၀ အတွက် ဝါးတစ်ရုံလျှင် ဝါး ၁၀ လုံး ရောင်းရပါက တစ်လုံးလျှင် ကျပ် ၅၀၀ဖြင့်ရောင်းရလျှင် တစ်ဧကဝင်ငွေ ကျပ် ၂၀၀၀၀၀၀ ရရှိနိုင်ပါမည်။ ရောင်းချရသောဈေးနှင့်

ထွက်နိုင်သော ဝါးလုံးအရေအတွက်အပေါ်တွင် မူတည်ပါသည်။

ဝါးစိုက်ပျိုးပါက အချို့ဝါးသည် ရေပေးစရာမလိုဘဲ အချို့ဝါးသည် ရေလိုအပ်ပါသည်။

အကယ်၍ မိမိဝါးခြံအတွင်း၌ဝါးများကို ခုတ်သိမ်းသောအခါ စနစ်ကျဖို့ လိုအပ်သည်။ အရင်ပေါက်သောဝါးကို အရင်ခုတ်သိမ်းပြီး မြင်းခွာပုံသဏ္ဍာန်ဝါးပင်များ ချန်ထားရမည်။ သို့မှသာ သက်တမ်းမီသောဝါးကောင်းများကို ခုတ်သိမ်းနိုင်ပါမည်။ခုတ်သိမ်းပြီးသော ဝါးငုတ်များကိုအရင်းမှဖြတ်တောက်ပြီး မိုးရေမဝင်နိုင်အောင် အဆစ်နေရာမှ ချန်ထားရမည်။ ဝါးဆစ်အခေါင်းအတွင်း မိုးရေဝင်ပါက ဝါးငုတ်ဆွေးမှ အပင်ကို ထိခိုက်နိုင်ပါသည်။ ဆွေးသွားသောဝါးငုတ်အား ဖယ်ရှားပစ်ရပါမည်။

မျှင်ဝါးကဲ့သို့သော အစုလိုက်ပေါက်သောဝါးပင်ကို တစ်ဖက်မှတူးပြီး အခြားတစ်ဖက်တွင် ဝါးရွက်နှင့် မြေများဖို့ပေးပါက ဝါးပင်ကျကျပေါက်ပြီး ဝါးအလုံးပိုလှကြောင်း ဒေါက်တာစန်းဝင်း သုတေသနပြုထားသည်ကို တွေ့ဖူးပါသည်။ မိမိခြံဝင်းအတွင်းရှိ ဝါးရုံများအား အပင်အိုများဖယ်ရှားကာ ဝါးမီးသွေးဖုတ်နိုင်ပါသည်။ ကျန်ရှိသောဝါးပင်ကို ကြက်ခြေခတ်ပုံသဏ္ဍာန် သို့မဟုတ် မြင်းခွာပုံသဏ္ဍာန်ထားကာ ပြုပြင်ယူပြီး ဝါးကောင်းထုတ်နိုင်ပါသည်။

ဝါးစိုက်ပျိုးမည်ဆိုပါက ဝါးနှင့်ပတ်သက်သည့်အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်ခြင်း၊ ဝါးပရိဘောဂပြုလုပ်ခြင်း၊ နီးယက်လုပ်ခြင်းအတတ်ပညာများ မဖြစ်မနေတတ်မြောက်ထားပါက ဝါးရောင်းချခြင်းထက် ဆယ်ဆမကငွေဝင်နိုင်ပါသည်။ ဝါးခြံကို

တစ်ခါစိုက်ပျိုးပြီးပါက သားစဉ်မြေးဆက်အကျိုးခံစားနိုင်ပါသည်။ တစ်နှစ် တစ်ခါ စိုက်ပျိုးနေစရာမလိုတော့ပါ။

ဝါးစိုက်ပျိုးသူများသည် ဝါးကို ရေရှည်ခံအောင် ပြုလုပ်သော ရိုးရာနည်းလမ်းများ၊ ဆေးသွင်းနည်း၊ ဆေးစိမ်နည်း၊ ဝါးပေါင်းနည်းများကို သိထားရန်လိုအပ်ပါသည်။ ရေရှည်ခံအောင်ပြုလုပ်ပြီးရောင်းချပါက သစ်နေရာတွင် ဝါးသည်နေရာယူလာပြီး ဈေးကွက်ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါသည်။

ဝါးစိုက်ပျိုးသောသူများသည် ဝါးပင်မျိုးပွားနည်းသိထားရမည်။ သို့မှသာ ဝါးမျိုးရောင်းချခြင်းဖြင့် ဝင်ငွေရရှိနိုင်ပါမည်။

ဝါးစိုက်ပျိုးခြင်းသည် ဝင်ငွေအရ ရာသီပေါ်သီးနှံများထက် ဝင်ငွေပိုမိုရရှိနိုင်ပါသည်။ မြေဆီလွှာဆုံးရှုံးမှုကိုကာကွယ်နိုင်သည့် အပြင် မြေဆီလွှာကိုဖြစ်ထွန်းစေသည်။ မြေအောက်ရေကိုထိန်းသိမ်းနိုင်ပြီး သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကို ထိန်းသိမ်းရာရောက်သည်။ ရာသီဥတုဒဏ်အမျိုးမျိုးကို ကြောက်စရာမလိုသည့်အပြင် ဓာတ်မြေဩဇာများ၊ ပိုးမွှားဆေးများ ဖျန်းပေးစရာမလိုပါ။ ထို့ကြောင့် ဝါးစိုက်ခြင်းသည် ကုသိုလ်လည်းရ၊ ဝမ်းလည်းဝသောကြောင့် စိုက်ပျိုးသင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

ဘိုးဘိုးအောင် မ မည့် ဝါးစိုက်ပျိုးရေး စီးပွားဖြစ် ဝါးစိုက်ပျိုးနည်း(၂)

မြန်မာပြည် အနှံ့အပြားတွင် များစွာတွေ့မြင်ရသည့်အပြင် ပေါများလွန်း၍ ဝါးသယံဇာတကို တန်ဖိုးထားရမှန်းမသိ ဖြစ်နေရသည်။ ကျေးလက်ပြည်သူတို့ နေ့စဉ်နေထိုင်စားသောက်မှုကို ဝါးက အထောက်အကူပြုသည်။ ဝါးတောများခုတ်ထွင်၍ တောင်ယာလုပ်ခြင်း၊ စနစ်မရှိဘဲ မျှစ်ချိုးခြင်း၊ တောင်ယာခုတ်ခြင်းတို့ကြောင့် ဝါးကောင်းရဖို့ လွန်စွာခက်ခဲလာသည်နှင့်အမျှ ဝါးတန်ဖိုးသည်လည်း တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်လာသည်။

ဝါးနှင့်ပတ်သက်၍ လျစ်လျူရှုထားပြီး စနစ်တကျစီမံအုပ်ချုပ်မှု မရှိခဲ့ပါ။ သစ်တောများ ရှားပါးလာခြင်း၊ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ပျက်စီးလာခြင်းကြောင့် ဝါးဘက်သို့ လူအများအာရုံစူးစိုက်လာသည်။ ယခုအခါတွင် ခေတ်မီတိုးတက်သောနည်းပညာများဖြင့်

ပေါင်းစပ်ကာ ဝါးကို တန်ဖိုးမြင့် ပစ္စည်းတစ်ခုအဖြစ် လူများ စိတ်
ဝင်စားလာသည်။ ထို့ကြောင့် ခဲရာခဲဆစ်ဝါးများကို ရယူနေရာမှ
အလွယ်တကူရယူနိုင်ရေး ဝါးစိုက်ခင်းများထူထောင်ရန်လိုအပ်လာ
သည်။ ဝါးလိုအပ်ချက်အရ ဈေးကောင်းမရမှာ ပူပင်စရာမလိုပါ။

ဝါးကို စီးပွားဖြစ်စိုက်ပျိုးလာပါက လူများသစ်ပင်ခုတ်ယူလာမှု
လျော့နည်းလာမည်။ ဝါးစိုက်ခင်းသည် နှစ်ရှည်ပင်ဖြစ်သော
ကြောင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကိုပြုပြင်နိုင်မည်။ ဝါးစိုက်ရာဒေသ
သည် စိမ်းစိုကာ သာယာလာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်များ၏ မြန်မာနိုင်ငံ ဝါးစိုက်ပျိုးရေးအသင်းသည်
ဝါးပျိုးပင်များရောင်းချကာ ရန်ပုံငွေရှာကြပါသည်။ ထိုရန်ပုံငွေ
ရရှိလာသောငွေဖြင့် ဝါးဆေးစိမ်ရန်ဆေးဝယ်ယူခြင်း၊ ဝါးများ
ကိုဝယ်ယူကာ စိတ်ပါဝင်စားသူများအား ဝါးအသုံးချမှုမြှင့်တင်ရေး
နှင့် ဝါးစိုက်ပျိုးနည်း၊ ဝါးပင်ပြုစုနည်းသင်တန်းကို ပို့ချပါသည်။
ဝါးပျိုးပင်များကို ထိုင်းနိုင်ငံဘက်မှ ဝယ်ယူရသည်။ ဝါးပျိုးပင်များ
ဝယ်ယူရာမှ သိရှိလိုက်ရသည်မှာ ထိုင်းနိုင်ငံဘက်မှ ရောင်းချနေ
သောအချို့ဝါးပျိုးများသည် မြန်မာပြည်ဘက်မှ ဝါးပင်များကို ကိုင်း
ကူးခုတ်ယူကာပျိုးပြီး ရောင်းချနေကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဝါးပျိုးနည်း
ကောင်းစွာနားလည်သော တစ်ဖက်နိုင်ငံမှ ဝါးပျိုးရောင်းကာ
ဝင်ငွေကောင်းကောင်း ရရှိနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဝါးပျိုးနည်း
ကောင်းစွာ နားလည်ပါက ထိုဝင်ငွေသည် ကျွန်တော်တို့ငွေပင်ဖြစ်
ရပါမည်။

‘နဂါးနီ’ သီချင်းတွင် ‘ဘိုးဘိုးအောင်မတဲ့ကိန်းဆိုက်မည်’ဟု
တဘောင်ဆန်ဆန် ရေးစပ်ထားသည့်သီချင်းကို လူတိုင်းနီးပါး

သိရှိကြသည်။ ဘိုးဘိုးအောင်သည် 'ဝ'တစ်လုံး ဖျက်ပါက 'ဝ' နှစ်လုံးပေါ်သည်ကိုလည်း ကြားဖူးကြသည်။ ဝါးစိုက်ပျိုးပါက ဘိုးဘိုးအောင်မတွဲကိန်းနှင့် ကြုံတွေ့ရနိုင်သည်။ ရှင်းပြပါမည်။

ကျွန်တော်သည် နေပြည်တော်ရှိ ရေပူစမ်းဘက်သို့ ဧည့်သည် များလိုက်ပို့ရင်း လမ်းဘေးတွင် သီးနေသော ဝါးကိုင်းတစ်ခုကို ကားပေါ်တွင် တင်လာခဲ့ပါသည်။ ခြံရောက်သောအခါ ခြွေကာ ဝါးစေ့လေးများကို ပျိုးထောင်သည်။ ဝါးပင်ပေါက် ၃၀၀ ခန့်ရရှိ သည်။ ထိုဝါးပင်ပေါက်လေးများကို ပျိုးအိတ်တွင်ထည့်ကာ ပျိုးထောင်ပြီးတစ်လကျော်တွင် ပျိုးအိတ်၌ ဝါးအပင်ပေါက် သုံးပင် ခန့်ပွားများလာသည်။ ထိုအပင်လေးများကို ခွဲကာထပ်ပျိုးထောင် သောအခါ အပင် ၉၀၀ ခန့်ရရှိလာသည်။ နောက်ထပ် တစ်လ ကျော်တွင် ပျိုးအိတ်လေးများတွင် အပင်ပေါက် သုံး၊ လေး ပင် ဖြစ်လာပြန်သည်။ ထပ်မံ၊ ထပ်မံခွဲပြီး ပျိုးထောင်ရာတွင် ပျိုးပင် ၂၇၀၀ ခန့်ရရှိပြန်သည်။ စိုက်ပျိုးဖို့ အဆင်သင့်မဖြစ်သေး၍ နောက်ထပ်ပျိုးအိတ်များ ထပ်မံခွဲထားရာ တစ်နှစ်ကျော်ကြာ သောအခါ ပျိုးပင်တစ်သိန်းကျော် ရရှိလာသည်။

လမ်းဘေးမှ ချိုးယူလာသောဝါးကိုင်းသည် အခမဲ့ရရှိလာ သည်။ ပျိုးအိတ်နှင့် ပြုစုခကျပ် ၅၀ ကုန်ကျပါက ရင်းနှီးငွေ ကျပ် သိန်း ၅၀ ဖြစ်မည်။ မိသားစုလုပ်အားခဖြစ်၍ မိသားစု နေ့စဉ် ဝင်ငွေပင်ဖြစ်သည်။ တစ်နှစ်အတွင်းရရှိသော ပျိုးပင်တစ်သိန်းကို တစ်ပင်လျှင် ၄၀၀ ကျပ်ဖြင့် ရောင်းချပါက သိန်း ၄၀၀ ဝင်ငွေဖြစ် လာပါမည်။ မရောင်းချလိုပါကလှူနိုင်သည်။ ဝါးခြံတည်ထောင် နိုင်သည်။

အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတွင် ဝါးပျိုးပင်ဈေးကွက်ကြောင့် ဝင်ငွေ
ကောင်းစွာရရှိနေသည်။ နိုင်ငံတကာဈေးကွက်သို့ ထိုးဖောက်
ရောင်းချလျက် ရှိနေသည်။

ဝါးစေ့ကို ပျိုးမည်ဆိုပါက ရေ ၂၄ နာရီစိမ်ရပါသည်။ ရေစစ်ပြီး
လေသလပ်ခံကာ ရေစစ်ထားပေးရသည်။ များများပျိုးထောင်မည်
ဆိုပါက ရေဝပ်နေသောနေရာကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်။ မြေပေါင်
တွင် သဲနုန်း၊ သစ်ရွက်ဆွေး မြေ၊ ဖွဲပြာအနည်းငယ်ရောစပ်ထား
သောစပ်မြေဖြင့် ပျိုးစေ့ပေါင်ပြုလုပ်ရပါမည်။ ထို့နောက်လက်မ
ဝက်အနက်ခန့် ထွန်ခြစ်ကြောင်းပေးထားသော မြေပေါင်တွင်
ရေစစ်ထားသော ပျိုးစေ့များကြံပေးပြီး စပ်မြေ ၁ ဒသမ ၅ လက်မ
ခန့်ဖုံးအုပ်ကာ ကောက်ရိုးခြောက်၊ မြက်ခြောက်များ ဖုံးအုပ်ရပါ
မည်။ ထို့နောက် ဝါးကိုင်းကွေးကာ ပလတ်စတစ်အကြည်ဖြင့်
ဖုံးအုပ်ထားရမည်။ နေ့စဉ်ရေအစိုဓာတ်ရရှိစေရန် ဂရုစိုက်ရပါ
မည်။ ရေလိုအပ်ပါက ရေလောင်းပြီး ပြန်အုပ်ထားပေးပါ။ ၁၀
ရက်ခန့်ကြာသောအခါ အညှောင့်များ ထွက်လာပါမည်။

အပင်ပေါက်ထွက်လာပြီး အရွက်နှစ်ရွက်စိမ်းလာသောအခါ
ပျိုးအိတ်တွင် ပြောင်းရွှေ့စိုက်ရသည်မှာ အဆင်အပြေဆုံးဖြစ်
သည်။ ပျိုးအိတ်တွင် သဲ၊ ဖွဲပြာ၊ မြေဆွေး ၅း၃း၂ မြေစပ်ပေးနိုင်
သည်။ ပျိုးပင်များကို ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်များ မနှောင့်ယှက်စေရန်
အထူးဂရုစိုက်ရပါမည်။ ဒေသအလိုက် ရေကိုလိုအပ်သော အခြေ
အနေပေါ်မူတည်ပြီး တစ်နေ့လျှင် နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်လောင်းပေး
ရပါမည်။ ရေလောင်းသောအခါ ရေလုံးမကြီးစေရန် ဂရုစိုက်ရ
ပါမည်။ ပျိုးစင်အရိပ်ကို ရာခိုင်နှုန်း ၉၀ အထိပေးထားရမည်။

ဝါးပင်ပင်တစ်ပင်သည် ရှစ်လအကြာတွင် အပင်ရေခြောက်ဆခန့် ပွားကြောင်း သိရှိရသည်။

ဝါးသည် နှစ် ၂၀ မှ နှစ် ၆၀ ကြားတွင်အသီးသီးကာ အပင် သူဦးသွားတတ်ကြသည်။ ဝါးအစေ့ကိုကြာကြာထား၍ မရသော ကြောင့် မြန်မြန်ပျိုးထောင်ရန်လိုအပ်သည်။ ဝါးသုဉ်းကြောင်း သတင်းရရှိလျှင် ဝါးပင်ကို ကျေးငှက်နှင့်ကြွက်တို့ စားသောက်ခြင်း မပြုနိုင်ရန် မီးခိုးငွေ့များပြုလုပ်ထားရန်လိုသည်။

ဝါးပင်သည် မျှစ်ထွက်နည်းလာခြင်း၊ ဝါးရုံများ ကျပ်ညပ်လာခြင်း၊ ဝါးခုတ်ယူမှု လွန်ကဲခြင်း၊ ရောဂါပိုးမွှားကျလာခြင်း၊ မိုးခေါင်ခြောက်သွေ့မှုကြောင့်မြင့်လာခြင်းများဖြစ်လာသောအခါများတွင် ဝါးသုဉ်းတတ်သည်။

ဝါးပွင့်သည့်သတင်းရလျှင် အပင်ကို သတိထားစောင့်ကြည့် နေရန်လိုအပ်သည်။ ဝါးပွင့်သည် ဖွေးနေရာမှ အသီးအဆံ ရင့်မှည့်လာသောအချိန်တွင် အညိုရောင်ပြောင်းလာကာ ဝါးသီးနေသောဝါးကိုင်းသည် ကွေးညွတ်လာသည်။ အပွင့်ကိုခူးပြီး စမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ အစိမ်းရင့်ရောင် အသီးကိုတွေ့ရပြီး အဆံမာနေလျှင် စတင်ခူးဆွတ်၍ရပါသည်။ ဝါးသီးနေသောကိုင်းသည် ဖြူဖွေးပြီးပွင့်နေသော အနေအထားတွင်ခူးဆွတ်ပါက အောင်မြင်သောအစေ့ရရှိမှုနည်းသည်။ တစ်ဖန် ဝါးသီးနေသောကိုင်းသည် အညိုရင့်ရောင်အပွင့်များ ဖြစ်နေလျှင်လည်း ရင့်လွန်းသွားပြီး ခုတ်ယူခူးဆွတ်လိုက်သည်နှင့် အစေ့များကြွေကာ အစေ့အရနည်းပြန်သည်။ ဝါးသီး သီးနေသောကိုင်းသည် ကွေးညွတ်မနေဘဲ ပေါ့နေလျှင် ထိုဝါးကိုင်းသည် အဆံမရှိဘဲဖြစ်နေတတ်သည်။ ဝါးသီးခူးရ

သောအချိန်သည် စပါးကဲ့သို့ပြောရလျှင် ဖောင်းညှိချိန်ဖြစ်သည်။

ခူးလာသောဝါးကိုင်းများကို မြေသို့ကျမသွားအောင် မိုးကာခင်းကာ နေပူလှန်းနေစဉ် တစ်ရက်လျှင် နှစ်ကြိမ်ခန့် အထက်၊ အောက်လှန်ပေးပြီး သုံးရက်ခန့်ကြာလျှင် အစေ့ခြွေပေးရသည်။ ရရှိလာသောအစေ့များကို ပြာလှေ့ကာ ခြောက်သွေ့အောင်နေပြန်လှန်းပေးရသည်။

ဝါးမျိုးစေ့ကို သိုလှောင်မည်ဆိုပါက ခြောက်သွေ့နေအောင် နေလှန်းထားသော ပလတ်စတစ်ပုံးအထူထဲသို့ ခြောက်သွေ့နေသောဝါးစေ့ကို သိုလှောင်ထားရမည်။ ထိုသို့သိုလှောင်ထားပါက ရှစ်လအထိ သိမ်းဆည်းထားနိုင်ကြောင်းတွေ့ရသည်။ လေမဝင်စေရန် အထူးဂရုပြုရပါမည်။

ကြီးမားသော ဝါးစိုက်ခင်းထူထောင်လိုသူများအတွက် အကောင်းဆုံးနည်းသည် အစေ့မှပျိုးယူသောပျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အခြားကိုင်းကူး၊ အဆစ်ပျိုး၊ သားတက်ခွဲအပင်တို့ထက် ရာသီဥတုဒဏ်ပိုခံနိုင်ကြောင်း သိရှိရသည်။

ဝါးစိုက်ခင်းကို ထူထောင်လိုပါက တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင်သည် ၈ ပေမှ ၁၂ ပေအထိ အကွာအဝေးသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။ ဝါးပင်စိပ်စိပ်စိုက်ပျိုးခြင်းသည် နေရောင်ခြည်ရအောင် လုတက်ရခြင်းကြောင့် ဝါးပင်ဖြောင့်ဖြောင့်ရနိုင်သည်။ ပန်းဝါးများများထားစိုက်စရာမလိုဘဲ လေဒဏ်ခံနိုင်ပါမည်။ တစ်ရုံခြင်းအလိုက် ဝါးထွက်နှုန်းနည်းသော်လည်း ဧကအလိုက်ထွက်ပါက ကျကျစိုက်သည်ထက် ဝါးပိုမိုရရှိကြောင်းသိရှိရသည်။

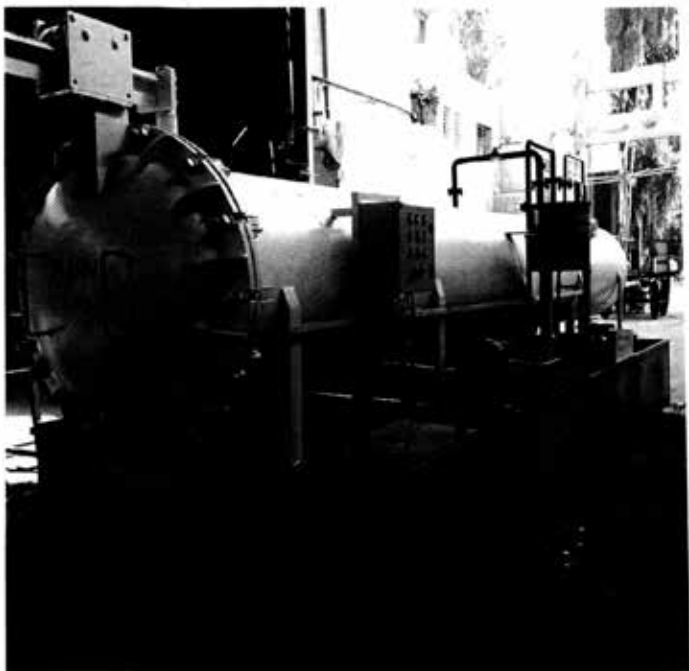
ယခုအချိန်တွင် ဝါးစိုက်ပျိုးရန် နှိုးဆော်ခြင်း၊ ဝါးအသုံးချမှု

မြင့်တင်ရေးဆောင်ရွက်ခြင်းများ ပြုလုပ်နေပါသည်။ သဘာဝဝါးတောများမှရရှိသောဝါးများသည် လိုအပ်သော သက်တမ်းမှန်ကန်စွာမရရှိနိုင်ခြင်း၊ ဝါးလုံးညီညာစွာမရရှိခြင်း၊ ဖြောင့်စင်းသောဝါးရရှိရန်ခက်ခဲခြင်းများရှိနေပါသည်။ လိုအပ်သောအချိန်တွင် လိုအပ်သောဝါးမရရှိခြင်းကြောင့် ရရှိသောဝါးကို ရှာဖွေစုဆောင်းနေရသဖြင့် ဆေးစိမ်သောအခါ နည်းလမ်းမှန်မှန်မလုပ်ဆောင်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေရပါသည်။

ဝါးခြံများများရှိလာပါက စနစ်တကျဝါးခုတ်ယူနိုင်ခြင်း၊ စနစ်တကျ ဝါးစုဆောင်းနိုင်ခြင်း၊ လိုအပ်သောဝါးအရေအတွက်ရရှိနိုင်ခြင်းများ ရှိလာနိုင်ပါမည်။ ထိုအခါ နိုင်ငံတကာနှင့်ယှဉ်နိုင်သော ဝါးအဆောက်အအုံကောင်းများ ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဝါးစိုက်ပျိုးပါက ဝါးပင် မကြီးထွားလာမီအချိန်တွင် ကြားသီးနှံကို စိုက်ပျိုးနိုင်သည်။ အောက်ခြေရှင်းလင်းခြင်းပြုလုပ်ခြင်းနှင့် ကြွေကျလာသောဝါးရွက်များကို ဝါးပင်ရင်းတွင် စုပုံပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီး အကောင်းဆုံး သဘာဝမြေဩဇာကို ရရှိနိုင်ပါသည်။ ရာသီဥတုပြောင်းလဲမှုဒဏ်ကို ကောင်းစွာခံနိုင်သည့်အပြင် မျှစ်လုပ်ငန်း၊ နှီးဝါးလုပ်ငန်း၊ ပရိဘောဂလုပ်ငန်းတို့ကို လုပ်ကိုင်နိုင်ပါက နေ့စဉ်ဝင်ငွေရရှိနိုင်ပါသည်။ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်အတွက်၊ မြေအောက်ရေအတွက် နှင့်လူနေမှုဘဝမြှင့်တင်နိုင်ရန်အတွက် စရိတ်သက်သာသောကြီးမြန်ဝါးကို စိုက်ပျိုးသင့်ပါကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဝါးကိုကြာရှည်ခံအောင် ပြုလုပ်နည်း

ဝါးကို လူတို့သည် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ အသုံးပြုကြပါသည်။ သို့သော်လည်း ဝါးသည် ပိုးထိုးလွယ်ခြင်း၊ မှိုတက်ကာ ဆွေးလွယ်ခြင်းတို့ကြောင့် သိပ်ပြီး လူကြိုက်မများဖြစ်ရသည်။ ဝါးကို ယာယီနှင့် ငွေကြေးမပြည့်စုံသူတို့သာအသုံးများသည်။ ယခုအချိန်တွင် ခေတ်မီစွာ တာရှည်ခံအောင်ပြုလုပ်ကာ ရတနာလိုအသုံး ပြုလာကြသည်။ ဝါးအသုံးပြုပစ္စည်းများသည်လည်း ဂုဏ်ယူစရာပစ္စည်းများအဖြစ် ပြောင်းလဲအသုံးချလာကြသည်။

ဝါး ဘာကြောင့် ပိုးထိုးရသနည်းဆိုသောအချက်ကို သိရန်လိုအပ်မည်။ ရောဂါမသိက ဆေးပေး၍မရပါ။ သို့ သော်လည်း အရမ်းခက်ခဲသောအချက်တော့ မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် မျှစ်ကိုစားသုံးကြသည်။ သို့ပေမယ့် မျှစ်တိုင်းကို ကျွန်တော်တို့ မစားကြပါ။ ချိုသောမျှစ်သည် သကြားဓာတ်ပါဝင်သည်။ ခါးသောမျှစ်

လေးနှစ်ခွဲကတမ်းကျော်သောဝါးတို့သည်လည်း အလေးချိန်ပေါသွားသည်။ သုံးနှစ်မှ လေးနှစ်အတွင်းဝါးတို့သည် အလေးချိန်များကြောင်းတွေ့နိုင်သည်။ တာရှည်ခံအောင်သုံးလိုပါက သုံးနှစ်သားဝါးသည်အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။

ဝါးသည် နုသောအခါ ဝါးပင်၏ ဆဲ(လ်)များအတွင်း သကြားဓာတ်အမြောက်အမြားပါဝင်ပြီး ပိုးမွှားအန္တရာယ်မကာကွယ်နိုင်ပါ။ ဝါးနုသောအချိန်တွင် အမြင့်ဆုံးသို့တက်ရန်အတွက် မြေမှအစာကိုအများဆုံးလိုအပ်သည်။ နုသောအချိန်တွင် အဆစ်များအတွင်း သကြားဓာတ်ပြည့်ဝနေသည်။ ထို့ကြောင့် နုသောဝါးသည် ပိုးစားလွယ်သည်။

ဝါးပင်သက်တမ်းရင့်လာလေ ပိုးမွှားဒဏ်ခံနိုင်လေဖြစ်သည်။ သက်တမ်းရင့်လွန်းပါကလည်း ဝါး၏ဆဲ(လ်)များ ပျက်စီးလာမှုကြောင့် ခိုင်ခံ့မှုအားနည်းလာသည်။ ခြောက်နှစ်၊ ခုနစ်နှစ်တွင် ခြောက်သွားတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝါးပင်ကိုမခုတ်ဘဲထားပါက ပျက်စီးသွားသည်။ နုသောဝါးကို နှီးလုပ်ငန်း၊ သုံးနှစ်၊ လေးနှစ်သားသည် ဝါးအတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။ ရင့်လွန်းသောဝါးကို ဝါးမီးသွေးနှင့် အခြားသော ခြံစည်းရိုးကာခြင်းတွင် အသုံးပြုနိုင်သည်။

ဝါးပင်သည် သဘာဝနှင့်ဆက်စပ်မှုအလွန်ရှိလှသည်။ ရေနှင့် နီးသော ဝါးပင်သည်လည်းကောင်း၊ ရေနှင့်ဝေးသော ဝါးပင်သည်လည်းကောင်း၊ ဒီရေတက်လျှင် ဝါးပင်တွင် ရေများစာက်ပြီး ဒီရေကျချိန်တွင် ဝါးပင်တွင်ရေကျသွားတတ်သည်။ လ၏ဆွဲအားဖြင့် မြေကြီးအတွင်းမှ အစာရည်က ဆွဲစုပ်ယူသည်။ လပြည့်ရက်

လေးနှစ်ခွဲကတမ်းကျော်သောဝါးတို့သည်လည်း အလေးချိန်ပေါ့သွားသည်။ သုံးနှစ်မှ လေးနှစ်အတွင်းဝါးတို့သည် အလေးချိန်များကြောင်းတွေ့နိုင်သည်။ တာရှည်ခံအောင်သုံးလိုပါက သုံးနှစ်သားဝါးသည်အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။

ဝါးသည် နုသောအခါ ဝါးပင်၏ ဆဲ(လ်)များအတွင်း သကြားဓာတ်အမြောက်အမြားပါဝင်ပြီး ပိုးမွှားအန္တရာယ်မကာကွယ်နိုင်ပါ။ ဝါးနုသောအချိန်တွင် အမြင့်ဆုံးသို့တက်ရန်အတွက် မြေမှအစာကိုအများဆုံးလိုအပ်သည်။ နုသောအချိန်တွင် အဆစ်များအတွင်း သကြားဓာတ်ပြည့်ဝနေသည်။ ထို့ကြောင့် နုသောဝါးသည် ပိုးစားလွယ်သည်။

ဝါးပင်သက်တမ်းရင့်လာလေ ပိုးမွှားဒဏ်ခံနိုင်လေဖြစ်သည်။ သက်တမ်းရင့်လွန်းပါကလည်း ဝါး၏ဆဲ(လ်)များ ပျက်စီးလာမှုကြောင့် ခိုင်ခံ့မှုအားနည်းလာသည်။ ခြောက်နှစ်၊ ခုနစ်နှစ်တွင် ခြောက်သွားတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝါးပင်ကိုမခုတ်ဘဲထားပါက ပျက်စီးသွားသည်။ နုသောဝါးကို နှီးလုပ်ငန်း၊ သုံးနှစ်၊ လေးနှစ်သားသည် ဝါးအတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။ ရင့်လွန်းသောဝါးကို ဝါးမီးသွေးနှင့် အခြားသော ခြံစည်းရိုးကာခြင်းတွင် အသုံးပြုနိုင်သည်။

ဝါးပင်သည် သဘာဝနှင့်ဆက်စပ်မှုအလွန်ရှိလှသည်။ ရေနှင့် နီးသော ဝါးပင်သည်လည်းကောင်း၊ ရေနှင့်ဝေးသော ဝါးပင်သည်လည်းကောင်း၊ ဒီရေတက်လျှင် ဝါးပင်တွင် ရေများစာက်ပြီး ဒီရေကျချိန်တွင် ဝါးပင်တွင်ရေကျသွားတတ်သည်။ လ၏ဆွဲအားဖြင့် မြေကြီးအတွင်းမှ အစာရည်က ဆွဲစုပ်ယူသည်။ လပြည့်ရက်

တွင် ဝါးအဆစ်အတွင်းတွင် ထက်ဝက်ခန့် သကြားရည်ပြည့်နေ တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် လကွယ်ရက်တွင် ဝါးခုတ်ပါက ပိုးမွှား အန္တရာယ်ပိုသက်သာသည်။ လကွယ်ရက်တွင် သကြားဓာတ် အနည်းငယ်သာရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

လက်တွေ့အရမူ တန်ဆောင်မုန်းလ လကွယ်ရက်ခုတ်ယူပါက ပိုးမစားကြောင်း တွေ့ရသည်။ အချို့နိုင်ငံများရှိ ဝါးစိုက်ခင်းများ တွင် တန်ဆောင်မုန်းလ လကွယ်ရက် နေမကွယ်မီနှင့် နေဝင်ပြီး အချိန်တွင် ဝါးများခုတ်သိမ်းကြကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုအချိန် ခုတ်ယူသောဝါးများသည် လုံးဝပိုးမစားကြောင်း သိရသည်။

သစ်ပင်တို့၏ သဘာဝသည် အစာချက်ရန် နေရောင်လိုအပ် သည်။ ဝါးပင်သည်လည်း အစာမချက်သော အချိန်ခုတ်ယူပါက ပိုးစားသက်သာကြောင်း သိရသည်။

ဝါးခုတ်ယူမည်ဆိုပါက ခြောက်သွေ့သောရာသီကို ရွေးချယ် ရန်လို အပ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် သဘာဝပေါက်ရောက်သော ဝါးများကိုအသုံးပြုသည်သာများပြီး ကိုယ်ပိုင်စိုက်ခင်း နည်းပါး သည်။ ကိုယ်ပိုင်စိုက်ခင်းဖြစ်ပါက သက်တမ်းမှန်သော ဝါးကိုရွေး ချယ်ပါ။ အောက်ဆုံးအဆစ်မှ တစ်လက်မလောက်ကျန်ထား၍ ပြတ်မသွားအောင်ခုတ်ပါ။ ခုတ်စာထွက်သွားသောနေရာကို သပ်ခု ထား၍ အခြားအပင်ကို မှီထားပါ။ နှစ်ပတ်၊ သုံးပတ်ကြာသော အခါသကြားရည်ထွက်သွားမည်။ ကျန်ရှိသောသကြားဓာတ်ကို လည်း အရွက်များက အစာချက်၍ သကြားဓာတ်နည်းသွားမည်။ ဝါး အတွင်း ကျန်ရှိသောသကြားရည်သည်လည်း အချဉ်ပေါက်ပြီး အယ်(လ်)ကိုဟောသို့ပြောင်းကာ ပိုးမွှားမကြိုက်တော့ပါ။ ဤနည်း

သည် အကောင်းဆုံး ဝါးခုတ်နည်းဖြစ်သည်။

ဝါးအတွင်းရှိသကြားရည်သည် ရေထက်ပြစ်သည်။ စီးဆင်းနေသောရေတွင် သုံးပတ်မှ တစ်လထိစိမ်ထားပါက သကြားရည်နေရာတွင် ရေအစားဝင်ရောက်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် ရေစိမ်ဝါးသည် ပိုးမစားကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဝါးကို ရေစိမ်ပါက အရောင်ပြောင်းလဲစေသည်။ ရှုပနှင့် အားအင်ဆိုင်ရာများ ဆုံးရှုံးစေသောကြောင့် ခံနိုင်ရည်ကျဆင်းစေသည်။ ရေမစိမ်သောဝါးထက် ခိုင်မာသော်လည်း ကြာရှည်မခိုင်နိုင်ပါ။

ဝါးကို ကန်အတွင်းစိမ်ထားပါက သကြားရည်များထွက်ကာ အချဉ်ပေါက်လာသည်။ ပထမအကြိမ်စိမ်ပါက ၁၅ ရက်ခန့်ကြာမှ အချဉ်ပေါက်တတ်သည်။ နောက်ထပ်တစ်ဖန်စိမ်သောအခါ အလျဉ်ရလာသောကြောင့် လေးရက်ခန့်ကြာလျှင် အချဉ်ပေါက်လာသည်။ ပိုးများကြိုက်သောသကြားဓာတ်ကုန်၍ ပိုးမစားကြောင်းသိရသည်။ ငွေကုန်ကြေးကျသက်သာသော်လည်း ကြာကြာထားပါက အပုပ်နံ့ထွက်လာ၍ ရေအနည်းငယ်ချန်ကာ ရေလဲ လှယ်သင့်သည်။

ဝါးကို ကြပ်တိုက်ခြင်းဖြင့်လည်း ကြာရှည်ခံအောင်ပြုလုပ်နိုင်သည်။ မိုင်းတိုက်ခြင်း၊ မီးရှို့ရန် မီးသွေး၊ ထင်း၊ ဂက်(စ်)တို့ကို အသုံးပြုနိုင်သည်။ မီးလောင်စာကြောင့် ဝါးအတွင်းဓာတ်များပြောင်းလဲခြင်း၊ သကြားရည်များထွက်ခြင်းကြောင့် ဝါးသည် သိပ်သည်းလာပြီး ပိုးမွှားအန္တရာယ်ကာကွယ်နိုင်သည်။

ရှေးက မြန်မာ့ငါးများတံသည် မန်ကျည်း၊ ကနစိုသားတို့ဖြင့် ကြပ်တိုက်ကြောင်းသိရသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဂျပန်မှ ဂက်(စ်)ဖြင့်

ကြပ်တိုက်သော ငါးမျှားတံကို မယှဉ်နိုင်၍ ပျောက်ကွယ်ခဲ့ရ
 ကြောင်း ကြားသိရဖူးပါသည်။ ဂျပန်သည် လိုက်ကာဖြင့် အရောင်
 တင်ကာ ထုတ်ပိုးမှု သေသပ်သည်။ မြန်မာ့ငါးမျှားတံသည် နှမ်းဖော်
 သုတ်ကာ အရောင်တင်သည်။ DD မှုန်ဖြူးကာ ဂုန်နီအိတ်ဖြင့် ပတ်
 ထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဂျပန်ငါးမျှားတံကို မယှဉ်နိုင်ကြောင်း ဖြစ်သည်။
 သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာတို့အား လေးစားဂုဏ်ပြုပါ
 သည်။

ဝါးကို ကြာရှည်ခံအောင်ပြုလုပ်နည်း(၂)

ဥရောပတိုက်မှလွဲ၍ အခြားသောတိုက်ကြီးများတွင် ဒေသ ဝါးမျိုးပေါင်းများစွာ ပေါက်ရောက်သည်။

အပူပိုင်းဒေသတွင်ဖြစ်ထွန်းလေ့ရှိသည့်ဝါးမျိုးရင်းတွင် သေးငယ်သော မြက်ပင်အရွယ်မှစ၍ အပင်အမြင့် မီတာ ၄၀၀အထိ ရှိသောဝါးများပင်ရှိတတ်ကြသည်။ ယခုအခါတွင် ဝါးဖြင့် လူသုံးကုန်ပစ္စည်းအမျိုးမျိုးကို တာရှည်ခံနိုင်အောင်ဆေးစိမ်ကာ အသုံးချလာကြသည်။ အချို့သောဓာတုဆေးများသည် လူတို့အတွက်ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးများရှိတတ်ကြပြီး အချို့သည် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးမရှိကြပါ။ သဘာဝပစ္စည်းများဖြင့်လည်း ဝါးကိုတာရှည်ခံအောင် ပြုလုပ်နိုင်သည်။

ဝါးများကို တာရှည်ခံအောင်ပြုလုပ်သော ဆေးစိမ်နည်းများကို တင်ပြပေးရာတွင် လက်တွေ့အသုံးပြုနိုင်သောနည်းများကို ဦးစား

ပေးတင်ပြပေးပါမည်။ ဝါးဆေးစိမ်နိုင်ရန်အတွက် ဝါးလုံး၏ အကြောင်းကို အနည်းငယ်သိရှိထားရန်လိုအပ်ပါသည်။ မြန်မာပြည်တွင်းလိုအပ်ချက်အရ ဝါးလုံးအရေအတွက် သန်း ၆၀ခန့်ရှိသည်ဟုသိရပါသည်။ အကယ်၍သာ ထိုဝါးများကို တာရှည်ခံအောင်ပြုပြင်ပြီးသုံးစွဲနိုင်ပါက ဝါးတောများပျက်သုဉ်းမှု နည်းပါးလာပါမည်။

ဝါးပင်သည် သစ်ပင်နှင့် လုံးဝကွာခြားသည့်အချက်မှာ သစ်ပင်ကဲ့သို့ ပင်စည်ကြီးထွားမှု၊ အကိုင်းအခက်ကြီးထွားမှုမရှိဘဲ အထက်အမြင့်သို့သာ ထိုးထွက်ကြီးထွားခြင်းဖြစ်သည်။ ဝါးအများစုသည် အခေါင်းပေါက်ဖြစ်နေကြပြီး အကွာအဝေးတူညီစွာရှိသော အဆစ်ပိုင်းများဖြင့် ကာရန်ထားသည်။ ဝါးအသားထဲတွင် ပါရင်ကိုင်းမားတစ်မျိုး (Parenchyma) ၅၀ရာခိုင်နှုန်း၊ အမျှင်၏ (Fibre) ၄၀ရာခိုင်နှုန်း၊ ကျန် ၁၀ရာခိုင်နှုန်းပါဝင်သည်။ အမျှင်ဓာတ်သည် အပြင်ဘက် သုံးပုံတစ်ပုံတွင် ပါဝင်နေပြီး အဖျားပိုင်းတွင် အမျှင်ဓာတ်ပိုမိုပါဝင်သည်။ ဝါးတွင် သစ်ကဲ့သို့အခေါက်များမတွေ့ရပါ။ သစ်တွင် ပါဝင်သော အနှစ်သည် ပိုမာကျောတတ်ကြသည်။ ဝါး၏အတွင်းပိုင်းတွင် အနှစ်မရှိကြပါ။

ဝါးတွင် သက်တမ်းအလိုက် ရေပါဝင်မှုကွာခြားတတ်ပြီး သိပ်သည်းဆမှာမူ သိပ်မကွာခြားတတ်ပါ။ ဝါး၏သိပ်သည်းဆသည် ၁ ကုဗမီတာတွင် ၅၀၀မှ ၈၀၀ ကီလိုဂရမ်၏အထိရှိနိုင်သည်။ ဝါး၏အတွင်းပိုင်းအလွှာသည် သိပ်သည်းဆနည်းပြီး အပြင်ဘက်အလွှာတွင် သိပ်သည်းဆများသည်။ အတွင်းပိုင်းအလွှာနှင့် အပြင်ပိုင်းအလွှာသိပ်သည်းဆကွာခြားချက်သည် ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၂၅

ရာခိုင်နှုန်းအထိ ရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့်ကွေးနိုင်ညွတ်နိုင်၊ ဆန့်နိုင်သည်။ အကြမ်းအားဖြင့် ကွေးညွတ်နိုင်အားမှာ အတွင်းအလွှာတွင် ၉၅ 0 kg/cm² နှင့် အပြင် အလွှာတွင် 2535 kg/cm² ဆန့်နိုင် အားမှာ အတွင်းပိုင်းအလွှာတွင် 1480-1620 kg/cm² နှင့် အပြင်ပိုင်း အလွှာတွင် 3100-3300 kg/cm² ရှိသည်ဟု အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် Den-drocalamus Strictus ဝါးဖြင့် ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် စမ်းသပ်ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ခေတ်မီသော စမ်းသပ်နည်းမဟုတ်သော်လည်း ယခုအချိန်အထိ အသုံးပြုဆဲဖြစ်သည်။

ဝါးသည် အချင်းအားဖြင့် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၁၆ ရာခိုင်နှုန်းအထိ ချွံနိုင်ကျုံ့သွားနိုင်ပြီး ယင်းကျုံ့ဝင်မှုသည် သစ်သားများတွင် တွေ့ရသော ကျုံ့ဝင်မှုထက်ပိုမိုသည်။ ဝါးများ၏ကျုံ့ဝင်မှု သည် ဝါးမျိုးကွဲမျှသိပ်သည်းဆကွာခြားမှုတို့နှင့်လည်း သက်ဆိုင်နေသည်။ ယင်းကဲ့သို့ သိပ်သည်းဆကွာခြားမှု၊ ကျုံ့ဝင်မှုခြားနားချက်များသည် ဝါးများကို အခြောက်ခံသည့်အခါတွင် ကွဲအက်ခြင်းများဖြစ်တတ်သည်။ ထိုသဘာဝကိုကျော်လွန်ကာ ဖိအားပေးပြီးပြုပြင်ပါက ဝါး၏အပြုအမူကို ထိခိုက်စေနိုင်သည်။

ဝါးတွင် ဖိုက်ဘာဆဲလ်များသည် ဝါးအကြောကိုဖုံးအုပ်ထားသည်။ အပြင်ဘက်တွင် ဆဲလ်လူးလို့စ်နှင့် ပက်တင်ပါဝင်ပြီး ဖယောင်းဖြင့်ဖုံးအုပ်ထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဆေးစိမ်ရာတွင် စိတ်ဝင်စားမှုအားနည်းသည်။ ဝါးအလယ်ရှိအသားများသည် ရေစိမ့်ဝင်စီးဆင်းနိုင်သည်။ ရေနှင့်အရည်များသည် ကန့်လန့်ဖြတ်စိမ့်ဝင်နိုင်ခြင်းမရှိပါ။ ဆေးစိမ်ရန်အတွက် ဝါးအတွင်းပိုင်းသို့ ဆေးရည်များ ရောက်ရှိနိုင်ရန်အတွက် ဝါးကို အပေါက်ဖောက်ပေးရသည်။

အခေါင်းကျယ်သောဝါးများတွင် ယင်း၏အလျားလိုက်အဆစ်များကို ပိုက်လုံးဖြင့် ထိုးဖောက်နိုင်သည်။ ဝါးလုံးရှည်ပါက အရင်းဘက်နှင့် အဖျားဘက်ကိုတစ်လှည့်စီဖောက်နိုင်သည်။ ဝါးလုံးရှည်သလောက် သံပိုက်အရှည်အသုံးပြု၍ ရနိုင်သော်လည်း အလေးချိန်များပြီး ထိန်းရခက်နိုင်သည်။ လျှပ်စစ်၏မီးရသောနေရာတွင် လွန်စက်ကိုအသုံးပြု၍ သံလုံးထိပ်တွင် ဇူးသွားတပ်လွန်သွားရှည်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ကာ ဖောက်နိုင်သည်။ ၊

ဝါးလုံးအပေါက်ကျဉ်းများသည် အလျားလိုက် အပေါက်ဖောက်ရန်မဖြစ်နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ဝါးအဆစ်တိုင်း၏အဖျားတွင် တစ်ပေါက်၊ အရင်းတွင် တစ်ပေါက်ကိုလွန်သွားသေးသေးဖြင့် ဖောက်နိုင်သည်။ နှစ်ပေါက်ဖောက်ခြင်းဖြင့် ဆေးရည်စိမ့်ဝင်သွားခြင်းကို ပြန်လည်ထုတ်ယူရန်လွယ်ကူသည်။ တစ်ပေါက်တည်း ဖောက်ထားပါက စိမ့်ဝင်သွားသော နှစ်ပေါက်များကို ပြန်လည်ထုတ်ယူရန် ခက်ခဲပါမည်။

မြန်မာပြည်တွင် ဝါးကို ပိုးမထိုး၊ မှိုမတက်စေရန်အတွက် မိရိုးဖလာနည်းသည် သဲဆပ်ပြာကြမ်းစိမ်သောနည်းဖြစ်သည်။ အချို့သောရွာများတွင် ဟရံဖြင့်အိမ်ကာမည်ဆိုပါက သဲဆပ်ပြာရည်ကို ပက်ဖျန်းကြသည်။ ဝါးထရံအရောင်ဝါပြီးကြည့်၍ ပိုကောင်းသွားသည်။ အချို့သောဒေသများတွင် ခြင်း၊ တောင်းအသစ်များကို သဲဆပ်ပြာရည်တွင်ဖိုမ်ခြင်းဖြင့် ပိုးမထိုး၊ မှိုမတက်ကြောင်းသိရသည်။ အိမ်ကိုကာရံထားသောထရံများကို မိုးရေဒဏ်ခံနိုင်ရန်အတွက် ရေနံချေးသုတ်လိမ်းထားတတ်ကြသည်။

ဝါးကို ပိုးမထိုး၊ မှိုမတက်အောင် ပြုလုပ်၍ ရသော်လည်း ရာသီ

ဥတုကြောင့် ဆွေးနိုင်သည်။ ခေတ်မီသော နည်းဖြင့် အရောင်လှအောင် ဘားနစ်သုတ်လိမ်းပြီး ရာသီဥတုဒဏ်အတွက် လိုက်ကာကို တင်ကြသည်။ အဆောက်အအုံ အတွင်းပိုင်းထက်၊ အပြင်ပိုင်းတွင် ပို၍ ပျက်စီးလွယ်သောကြောင့် လိုအပ်သလိုပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရန် လိုအပ်ပါသည်။ ရေနံချေးသုတ်ထားသောအိမ်များတွင် သုံးနှစ်ကြာလျှင် နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် ရေနံချေးသုတ်လိမ်းသကဲ့သို့ဖြစ်သည်။

ဝါးကို ပိုးမထိုး မှိုမတက်စေရန် သဲဆပ်ပြာရည်တွင် စိမ်နိုင်သည်။ ရေရှည်ပြုလုပ်မည်ဆိုပါက အုတ်ကန်ပြုလုပ်သင့်သည်။ အုတ်ကန်ကို မိမိအသုံးပြုလိုမှုအပေါ် မူတည်ကာ အလျား၊ အကျယ်၊ အမြင့်ကို ပြုလုပ်သင့်သည်။ ရေနှင့် သဲဆပ်ပြာအချိုးအစားကိုမူ အတိအကျ ပြော၍ မရပါ။ သဲဆပ်ပြာရည်ကို အနည်းငယ်ချွဲကျိကျိရှိနေသည့် အနေအထားရှိသည်အထိ ပြုလုပ်ထားရမည်။ စိမ်ရမည့်အချိန်သည် ဝါးအထူ၊ အပါးနှင့် အသားကျစ်မှု အပေါ် မူတည်ကာ ၅ ရက်မှ ၇ ရက်၊ ၁၅ ရက်အထိ ကြာနိုင်သည်။ ဝါးကိုမစိမ်မီ ဝါးအဆစ်အတွင်း သားကို ဦးစွာဖြတ်ပြီးကြည့်ပါက အဖြူရောင်အပြည့်တွေ့ရပါမည်။ ဝါးကို ဆေးစိမ်ပြီး သုံးရက်ကြာလျှင် ကန့်လန့်ဖြတ်ကြည့်ရန်လိုသည်။

မစိမ်မီ ဖြတ်ထားသောအပိုင်းကဲ့ သို့မဟုတ်ဘဲ အညှီရောင်အပြည့်ပေါ်လာမည်ဆိုပါက ဆေးရည်ပြည့်ဝသွားပြီဖြစ်သည်။ အကယ်၍ အဖြူရောင်အရစ်ကျန်နေသေးပါက ထပ်မံစိမ်ရန်လိုပါမည်။ လုံးဝဆေးရည်ပြည့်ဝသွားအောင် စိမ်ပေးရန်လိုအပ်ပါသည်။ မိမိဆေးစိမ်လိုသောဝါးသည် အညှီရောင် သို့မဟုတ် ဆေးပြည့်ဝသွားပြီဖြစ်သောအချိန်ကို မှတ်သားထားပြီး နောက်ထပ်

စမ်းသပ်စရာမလိုဘဲဆေးစိမ်နိုင်သည်။ အသုံးပြုလိုသော ဝါးအမျိုးအစားကိုလိုက်၍ ဆေးစိမ်ရသောအချိန်မတူနိုင်ပါ။ အထက်ပါအတိုင်းစမ်းသပ်ကာ ဆေးရည်စိမ်ရသောအချိန်ကို မှတ်သားထားရန်သာ လိုအပ်ပါသည်။

ဝါးလုံးတွင်ကြေးများကပ်နေတတ်သဖြင့် ဆေးရည်စိမ်၍ ဆယ်ယူပြီး အစိုဓာတ်ရှိနေချိန်တွင် ရေသန့်သန့်ဖြင့် ဝါးကိုပွတ်တိုက်ဆေးကြောရမည်။ သို့မှသာ ကြေးညော်ကင်း၍ သန့်ရှင်းသော ဝါးကိုရပါ မည်။ ခြောက်သွေ့မှ ကြေးချွတ်ပါက အချိန်ပိုကြာပြီး လက်ဝင်နိုင်သည်။ လုပ်အားခပိုမိုကုန်ကျနိုင်ပြီး အချိန်ကြန့်ကြာမည်။

ပင်လယ်နှင့်နီးသောသူများသည် ဝါးကိုပင်လယ်ရည်တွင်စိမ်ထားပါက ပိုးမထိုးမို့မတက်ကြောင်းသိရှိရသည်။ ပင်လယ်ရည်ကို သယ်ယူ၍ ကန်တွင်ထည့်ကာ စိမ်ထားလျှင်လည်း ရနိုင်သည်။ ဝါးကိုဆေးစိမ်ပါက ရေကိုလည်ပတ်နေစေရန်လိုအပ်သည်။ ဝါးစိမ်သောအကြိမ်အရေအတွက် များလာပါက အနံ့အသက်မကောင်းဖြစ်ခြင်းကိုကာကွယ်နိုင်သည်။ ဆေးရည်မကုန်မချင်း ဝါးကိုအကြိမ်ကြိမ် စိမ်နိုင်သည်။ မည်းညစ်ပြီး အရောင်ပျက်လာပါက ခြံစည်းရိုးကို ပက်ဖျန်းခြင်း၊ သက်ငယ်၊ ဓနိများကိုစိမ်ခြင်း၊ ပက်ဖျန်းခြင်းများ ပြုလုပ်နိုင်သည်။

ရေပူစမ်းများရှိရေများတွင် ကန့်ဓာတ်များပါဝင်သဖြင့် ခါးသက်သက် အရသာရှိသည်။ ရေပူစမ်းမှရေဖြင့် ဝါးကိုစိမ်ပါကလည်း ပိုးထိုးမို့တက်ခြင်း သက်သာသည်ဟုသိရပါသည်။

ရေရှည်မဟုတ်ဘဲ ယာယီအသုံးပြုရန်အတွက်ဆေးစိမ်ရန် ကန်ပြုလုပ်မည်ဆိုပါက မိုးကာကိုအသုံးပြု၍ စိမ်ကန်ပြုလုပ်နိုင်သည်။

သို့သော်ဆေးစိမ်ရန်အတွက် ဝါးလုံးထည့်သောအခါနှင့် ပြန်လည် ဆယ်ယူသောအခါများတွင်မူ ဂရုတစိုက်ပြုလုပ်ရန်လိုသည်။ သို့ မဟုတ်ပါက ဝါးအချွန်အတက်တို့ကြောင့် မိုးကာပေါက်ကာ ဆေးရည်ဆုံးရှုံးနိုင်သည်။ ကုန်ကျစရိတ်ကျခံနိုင်ပြီး ရေရှည်အသုံးပြု လိုပါက သံကန် ဖြင့်အပူပေးခြင်းနည်းကို ပြုလုပ်နိုင်သည်။ ရိုးရိုး ဆေးစိမ်ပါက အနည်းဆုံး ခုနစ်ရက်ခန့်အချိန်ယူရချိန်တွင် သံကန် ဖြင့် အပူချိန် ၇၀° နှင့် ၇၅° ကြားအပူ ပေးပါက အချိန် လေးနာရီမှ ခုနစ်နာရီအထိသာကြာသည်။ တစ်ရက်လျှင် နှစ်ကြိမ်ခန့်စိမ်နိုင် သည်။ ဝါးလုံးပုပ်သောအနံ့ မနံ့နိုင်ပါ။ အုတ်ကန်တွင် သံပိုက်ထည့် ကာ ဂက်စ်မီးဖြင့် အပူပေးခြင်းနည်းဖြင့်လည်း အသုံးပြုနိုင်သည်။ လျှပ်စစ်ဟိတာဖြင့်လည်း အပူပေး၍ရသည်။ ထင်း၊ စပါးခွံ၊ ဖွဲမီး တို့ဖြင့်လည်း အပူပေးနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် အပူချိန်များခြင်း၊ အပူချိန် လွန်ခြင်းတို့ဖြစ်သွားပါက ဝါးလုံးအရောင်မလှခြင်း ဖြစ်တတ်သည်။

ဝါးကိုဆေးစိမ်ခြင်းမှာ ဝါးအတွင်းရှိ သကြားဓာတ်များ အပြင်သို့ ထွက်သွားပြီး ထိုသကြားဓာတ်နေရာတွင် ပိုးမွှားမကြိုက်သောဓာတ် များ အစားထိုးဝင်ရောက်သွားခြင်းကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

ဝါးကို တာရှည်ခံနိုင်ရန်အတွက် အမျိုးမျိုးသောအရာဝတ္ထုများ ကိုသုတ်လိမ်းကြသည်။ ထုံးရှည်သုတ်ခြင်း၊ ကတ္တရာဆေးရည်သုတ် ခြင်း၊ ထုံးနှင့် ကတ္တရာရော၍သုတ်ခြင်း၊ ကတ္တရာ ဆေးရည်သုတ်၍ သဲပက်ခြင်း၊ ရေနံချေးသုတ်ခြင်း၊ ရေနံချေးနှင့် Redoxide (ခံဆေး) ရော၍ ကျွဲကာသုတ်ခြင်းများ ပြုလုပ်ကြသည်။

အချို့သောနေရာများတွင် ရေအောက်နှင့်မြေကြီးအတွင်းတွင် အသုံး ပြုလိုပါက ပိုမိုကြာရှည်ခံနိုင်စေရန် အတွက် ဆေးကတ္တရာနှင့်

ရေနံချေးကို သုတ်လိမ်းမှုအပြင် ပလတ်စတစ်ကိုပါ လုံအောင် ပတ်ကာ ဆွေးမြည့်ခြင်းမရှိအောင်ပြုလုပ်ကြသည်ကိုတွေ့ရှိရသည်။

မိမိနှင့်နီးစပ်ရာ သဘာဝပစ္စည်းများသည်လည်း ဝါးများကို စိမ်ရန်အတွက် ကုန်ကျမှုသက်သာပြီး ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးနည်းပါးကြောင်း သိရှိရသည်။ ဖြစ်နိုင်ပါက မိမိတို့၏အနီးအနားတွင်ရှိသော သဘာဝပစ္စည်းများကို အသုံးပြုခြင်းသည် ကုန်ကျစရိတ်သက်သာပြီး နိုင်ငံခြားသို့ ငွေပေးချေမှုသက်သာသောကြောင့် အသုံးပြုသင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

ဓာတုဆေးဖြင့် ဝါးကို ကြာရှည်ခံအောင်ပြုလုပ်နည်း

ဓာတုဗေဒဆေးရည်ဖြင့် ဝါးများကိုတာရှည်ခံအောင်ပြုလုပ်
သောနည်းများသည် စရိတ်ပိုမိုကုန်ကျသော်လည်း သေချာသည့်
တာရှည်ခံနိုင်မှုကိုမူ ရရှိစေနိုင်ပါသည်။ ဝါးကို အစို၊အခြောက်၊
မစိုမခြောက်စသည့်အနေအထားပေါ်မူတည်ကာ မည်သည့်ဓာတု
ဆေးအသုံးချမည်ကို ဆုံးဖြတ်ရပါသည်။ဝါး၏အခြေအနေပေါ်
မူတည်ကာဖိအားပေးသောနည်းနှင့် ဖိအားမပါသောနည်းကို ရွေး
ချယ်အသုံးပြုရမည်ဖြစ်သည်။ အဓိကအရေးကြီးသောအချက်မှာ
ဝါးအသားအတွင်းတွင် ဓာတုဆေးရည်များ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ပျံ့ပျံ့
နှံ့နှံ့ရောက်ရှိရန်ဖြစ်သည်။

အရည်အသွေးကိုစမ်းသပ်လိုသောအခါ သစ်သားများကို
စမ်းသပ်သလို စမ်းသပ်နိုင်ပါသည်။ ဝါးအစိမ်းများတွင် ဓာတုဆေး

ဆေးရည်များသည် တစ်နေရာနှင့်တစ်နေရာ စိမ့်ဝင်မှုမရှိနိုင်တော့ဘဲ တစ်ရှူးစုများအတွင်း ပိတ်မိနေသောကြောင့် အပြင်မှ ဝါးအတွင်း ထည့်သွင်းသောဆေးရည်များ၏ စိမ့်ဝင်မှု လျော့နည်းလာစေပါသည်။

ဝါးများ၏ခန္ဓာဗေဒဖွဲ့စည်းပုံကို အသေးစိတ်လေ့လာကာ သုတေသနများ ပြုလုပ်ထားရန် လိုအပ်လျက်ရှိသည်။ ဝါးအမျိုးအစားကိုလိုက်၍ ခန္ဓာဗေဒဖွဲ့စည်းပုံ၊ ဝါးအစို၏ဖွဲ့စည်းပုံ၊ ဝါးမစိုမခြောက်၏ဖွဲ့စည်းပုံ၊ ဝါးအခြောက်၏ဖွဲ့စည်းပုံ၊ ဝါးအရင်း၊ ဝါးအလယ်၊ ဝါးအဖျားတို့၏ဖွဲ့စည်းပုံကို နေရာဒေသအလိုက်၊ ရာသီဥတုအလိုက် သုတေသနပြုလုပ်ထားရန်လိုအပ်လျက်ရှိသည်။ ထိုအချက်များအပြင် ဝါးအမျိုးမျိုးတို့၏ ခံနိုင်ရည်၊ ကွေးညွတ်အား၊ ဆန့်အားများလည်းသိရှိထားရန် လိုအပ်ပါမည်။ သို့မှသာ အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်ရန်အတွက် ဝါးရွေးချယ်မှု မှန်ကန်တိကျလာပေမည်။ ဝါးအသား၏ အထူအပါး၊ အတို အရှည်ကိုလိုက်၍ ဆေးရည်ပျံ့နှံ့မှုမတူညီနိုင်ပါ။ ယခုအခါတွင် ဝါးနှင့်ပတ်သက်သော အချက်အလက်များကို လူများ စတင်စိတ်ဝင်စားလာစအချိန်ဖြစ်နေပါသည်။ ဝါးနှင့်ပတ်သက်သော သုတေသနလုပ်ငန်းများသည် တစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံမတူညီနိုင်ပါ။ ထို့အပြင်နေရာဒေသ၊ ရာသီဥတုပေါ်မူတည်၍လည်း မတူညီနိုင်ပါ။ ဝါး၏ဝန်ခံနိုင်ရည်အားကို ရေဘိလပ်မြေတို့ဖြင့် ချိတ်ဆွဲစမ်းသပ်ခြင်း၊ ချိန်းဘလောက်(Chain Block)၊ ဟိုက်ဒြောလစ်ပရက် (Hydraylic Press)ဖြင့် စမ်းသပ်ခြင်း ပြုလုပ်နိုင်သည်။

ဆေးရည်ပျံ့နှံ့မှုကို ဝါးကိုဖြတ်တောက်ခွဲခြမ်း၍ မျက်မြင်စမ်းသပ်

ဆေးရည်များသည် တစ်နေရာနှင့်တစ်နေရာ စိမ့်ဝင်မှုမရှိနိုင်တော့ဘဲ တစ်ရှူးစုများအတွင်း ပိတ်မိနေသောကြောင့် အပြင်မှ ဝါးအတွင်း ထည့်သွင်းသောဆေးရည်များ၏ စိမ့်ဝင်မှု လျော့နည်းလာစေပါသည်။

ဝါးများ၏ခန္ဓာဗေဒဖွဲ့စည်းပုံကို အသေးစိတ်လေ့လာကာ သုတေသနများ ပြုလုပ်ထားရန် လိုအပ်လျက်ရှိသည်။ ဝါးအမျိုးအစားကိုလိုက်၍ ခန္ဓာဗေဒဖွဲ့စည်းပုံ၊ ဝါးအစို၏ဖွဲ့စည်းပုံ၊ ဝါးမစိုမခြောက်၏ဖွဲ့စည်းပုံ၊ ဝါးအခြောက်၏ဖွဲ့စည်းပုံ၊ ဝါးအရင်း၊ ဝါးအလယ်၊ ဝါးအဖျားတို့၏ဖွဲ့စည်းပုံကို နေရာဒေသအလိုက်၊ ရာသီဥတုအလိုက် သုတေသနပြုလုပ်ထားရန်လိုအပ်လျက်ရှိသည်။ ထိုအချက်များအပြင် ဝါးအမျိုးမျိုးတို့၏ ခံနိုင်ရည်၊ ကွေးညွတ်အား၊ ဆန့်အားများလည်းသိရှိထားရန် လိုအပ်ပါမည်။ သို့မှသာ အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်ရန်အတွက် ဝါးရွေးချယ်မှု မှန်ကန်တိကျလာပေမည်။ ဝါးအသား၏ အထူအပါး၊ အတို အရှည်ကိုလိုက်၍ ဆေးရည်ပျံ့နှံ့မှုမတူညီနိုင်ပါ။ ယခုအခါတွင် ဝါးနှင့်ပတ်သက်သော အချက်အလက်များကို လူများ စတင်စိတ်ဝင်စားလာစေချိန်ဖြစ်နေပါသည်။ ဝါးနှင့်ပတ်သက်သော သုတေသနလုပ်ငန်းများသည် တစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံမတူညီနိုင်ပါ။ ထို့အပြင်နေရာဒေသ၊ ရာသီဥတုပေါ်မူတည်၍လည်း မတူညီနိုင်ပါ။ ဝါး၏ဝန်ခံနိုင်ရည်အားကို ရေဘိလပ်မြေတို့ဖြင့် ချိတ်ဆွဲစမ်းသပ်ခြင်း၊ ချိန်းဘလောက်(Chain Block)၊ ဟိုက်ဒြောလစ်ပရက် (Hydraylic Press)ဖြင့် စမ်းသပ်ခြင်း ပြုလုပ်နိုင်သည်။

ဆေးရည်ပျံ့နှံ့မှုကို ဝါးကိုဖြတ်တောက်ခွဲခြမ်း၍ မျက်မြင်စမ်းသပ်

နိုင်သည်။ နှစ်သက်တမ်းဘယ်လောက် ခံနိုင်မည်ဆိုသည်ကို ခန့်မှန်း၍ သာပြောဆိုနိုင်မည်။ ရှေးအခါက သုံးစွဲခဲ့သောဝါးများသည် ပိုးမထိုး၊ မှိုမတက်သည်ကိုကြည့်ကာ နှစ် ၅၀၊ နှစ် ၁၀၀ အထိ ဘာမှ မဖြစ်သည်ကို ကြည့်ခြင်းဖြင့်သာ ပြောနိုင်သည်။ ပိုးမထိုး၊ မှိုမတက်၊ ရာသီဥတုဒဏ်မခံရသောဝါးသည် နှစ်ပေါင်း ၈၀ ခန့်အထိ ခိုင်ခံ့ကြောင်းကိုတွေ့ရပါသည်။ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ဝါးစိမ်းများကို ဆေးစိမ်ရာတွင် ဒေါင်လိုက်အနေအထားဖြင့် ဆေးရည်တွင် ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းမြှုပ်သည်အထိ စိမ်ထားပါက ဝါးအတွင်းသို့ဆေးရည်များ တဖြည်းဖြည်းယုံ့နဲ့ လာသည်ကို တွေ့ရပါမည်။

ကန်အတွင်းရှိဆေးရည်သည် ရောက်အောင်ထားနိုင်သည်။ ကြံရည်ဆိုင်များတွင် ကြံချောင်းများကို ရေပုံးအတွင်းတွင် ထောင်ထားသလိုမျိုးဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ကြံချောင်းအတွင်းသို့ ကြံရည်များ ပိုလာကြောင်း သိရပါသည်။ ရေနံဆီမီးခွက်ရှိ မီးစာသည် ရေနံဆီကို မီးစာမှတစ်ဆင့် တဖြည်းဖြည်းစုပ်ယူသောနည်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဆေးစိမ်ပြီးသောဝါးများကိုအရိပ်ထဲတွင် လေသလပ်၍ တစ်လခန့် အခြောက်ခံထားပါက ဆေးရည်ယုံ့နဲ့ မှိုပိုကောင်းသည်ဟု သိရသည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ ဆေးရည်ကိုကန်အတွင်းတွင် ဖျော်ထည့်ကာ ဝါးအလုံးကို အဆစ်များဖောက်ခြင်း၊ လွန်သွားသေးသေးဖြင့် အပေါက်ငယ်များဖောက်ခြင်းဖြင့် ဝါးများမြှုပ်သည်အထိထားကာ စိမ်နိုင်သည်။ ဝါးသည်ဆေးရည်မဝင်မီ ရေပေါ် သို့ပေါ်လာနိုင်ခြင်းကြောင့် ရေထဲနစ်မြုပ်ထားရန် အလေးချိန်များသောပစ္စည်းဖြင့် ဖိထားရန်လိုအပ်ပါသည်။

ဆေးရည်ယုံ့နဲ့ မှိုကို သိရှိလိုပါက အထက်ဖော်ပြခဲ့သောနည်းဖြင့်

စမ်းသပ်နိုင်သည်။ ဝါးအမျိုးအစားလိုက်အချိန်ကာခြားနိုင်ပြီး ၇ ရက်မှ ၂၀ ရက်အထိ ကြာနိုင်သည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ ဝါးများကိုရေနွေးငွေ့ဖြင့်ပေါင်းကာ သကြားဓာတ်များစိမ့်ထွက်စေပြီး ဆေးရည်စိမ်ပါက ပို၍မြန်ဆန်ကြောင်း သိရပါသည်။ ဝါးကို ရေဖြင့် ပွက်ပွက်ဆူအောင် သုံးနာရီခန့်ကြာအောင်ပြုတ်ထားပြီး ဆေးရည်စိမ်လျှင်လည်း ထိရောက်ကြောင်း သိရသည်။

ဓာတုဗေဒဆေးရည်များကို အပူချိန် ၁၀°C မှ ၂၀°C အထိ အပူပေးပြီးဝါးကိုဆေးစိမ်ပါက ပျံ့နှံ့မှုနှုန်းမြင့်တက်လာကြောင်း သိရသည်။ အမိုးနီးယားကိုအခြေခံထားသော ဓာတုဆေးရည်သည် ပျံ့နှံ့မှုပိုမြန်သည်ဟုသိရသည်။ အမိုးနီးယားအိုင်ယွန်းများသည် ဝါးအသားအတွင်း ပိုမိုထိုးဖောက်နိုင်သည်။ ဓာတုဆေးရည်ကိုဖျော်ကာ လေလုံသောဘူးအတွင်းထည့်၍ အမြင့်တစ်နေရာတွင် တင်ထားပါ။ ဆေးရည်ဝင်လိုသောဝါးများကို နိမ့်သောနေရာတွင်ထားပြီး ဝါးအတွင်းစီးဆင်းစေရန် ပိုက်များဖြင့်ဆက်သွယ်ပါ။ ပြီးလျှင်လေထိုးတံဖြင့် လေဖိသွင်းပေးရသည်။ လေပေါင် 1kg/cm² မှ 2kg/cm² ဖိအားဖြင့် ဝါးအတွင်း ဆေးရည်ပျံ့နှံ့စေသည်။ အချိန်အားဖြင့် နာရီဝက်မှ တစ်နာရီအထိ ကြာမြင့်သည်။ အချိန်ကုန်လွန်စွာ သက်သာသောနည်းဖြစ်သည်။ ဝါးအဖျားပိုင်းတွင် ဆေးရည်များသီးလာသောအခါ ဆေးရည်ပြည့်ဝသွားပြီဖြစ်သည်။

ဝါးတွင် ဆေးပိုမိုပျံ့နှံ့စေရန်အတွက် ဆေးရည်ကန်အတွင်းသို့ ရေနွေးငွေ့ပိုက်ဖြင့် အပူပေးခြင်း၊ ရေနံဆီမီးဖြင့်အပူပေးခြင်းကို ပိုက်များထည့်ကာပြုလုပ်နိုင်သည်။ သံဖြင့် ကန်များပြုလုပ်ကာ ထင်း

စပါးခွံကဲ့သို့သောလောင်စာများဖြင့်လည်း အပူပေးနိုင်သည်။ အပူချိန်သည် ၇၀° C မှ ၇၅° C အထိသာ ကောင်းမွန်သည်။

ဝါးကိုဆေးစိမ်ရန်အတွက် ဓာတုဗေဒပစ္စည်းအမျိုးမျိုး၊ နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးရှိသော်လည်း ကုန်ကျမှုသက်သာပြီး အလွယ်ကူဆုံးနည်း၊ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်တွင် အသုံးအများဆုံးနည်းကိုသာ တင်ပြပေးပါမည်။ တွေ့သမျှနည်းလမ်းများစွာကို တင်ပြပေးပါက ဝေဝါးသွားနိုင်သည်။ ဝါးကိုလေဖိအားသုံး၍ ဆေးသွင်းခြင်း၊ ဖိအားမပါဘဲ ဇိုးဇိုးစိမ်ခြင်း၊ အပူပေး၍စိမ်ခြင်း၊ အပူတစ်လှည့် အအေးတစ်လှည့်စိမ်ခြင်းနည်းများဖြင့် ဝါးကိုပြုပြင်နိုင်သည်။ အရေးကြီးသောအချက်မှာ အသုံးပြုရမည့်ဝါးသည် သုံးနှစ် သက်တမ်းဝါး ဖြစ်ရပါမည်။ မြေပြင်မှ တစ်ဆစ်ချန်၍ ဝါးကိုဖြတ်ရမည်။ အကိုင်းအခက်များ မပါစေရပါ။ ဆေးရည်စိမ်ထားသော ဝါးကို ဆေးရည်စစ်ပြီးပါက နေရိပ်တွင် လေသလပ်ခံကာ အခြောက်ပြုလုပ်ပါ။ အသုံးပြုရန်အတွက် ဖြတ်တောက်ပြီးသောအခါဖြစ်လာသော မျက်နှာပြင်အသစ်ကို ဆေးရည်သုတ်လိမ်းပါ။ သိုလှောင်ထားသော ဝါးများကို ဆေးရည်ဖြင့် ဆေးမှုတ်ကိရိယာသုံးကာမှုတ်ပေးရမည်။ ရေဓာတ် လုံးဝဆုံးရှုံးမှု ဖြစ်လျှင် အချိန်အနည်းငယ်ပြန်စိမ်ပေးခြင်း၊ ဖျန်းပေးခြင်းပြုလုပ်သင့်သည်။ ကျလာသောဆေးရည်ကိုသေချာခံထားရန် လိုအပ်မည်။ ဝါးကိုဆေးရည်စိမ်ရန်အတွက် ဓာတုဆေးဖျော်စပ်နည်းအချို့မှာ Borax ၁၅၀၀မ ၅ ဆ၊ Boxic Acid တစ်ဆကို ရေခြောက်ဆဖြင့်ရော၍စိမ်ခြင်း၊ Boxic Acid နှစ်ဆ၊ Borax နှစ်ဆ၊ odium သည် ၅၀၀မ ၅ ဆ ကို ရေဖြင့် ရောပြီးစိမ်ခြင်းများဖြစ်သည်။ ရောစပ်ရမည့် ရေအချိုးအစားမှာ Boxic Acid 2 Kg ၊

Borax 2 Kg၊ Sodium 500 gm ကို ရေ 100 Litter ဖြင့်ရောနိုင်သည်။ အထက်ပါနည်းသည် ရာသီဥတုဒဏ်နှင့် မြေကြီးနှင့် ထိစပ်နေသောနေရာများတွင် အသုံးပြုရန်အတွက်မူ ခံနိုင်ရည်နည်းပါသည်။

ရာသီဥတုဒဏ်နှင့် မြေနှင့်ထိစပ် သောနေရာအတွက် အသုံးပြုရန်မှာ Copper, Crome နှင့် Boron အရောအနှော တစ်ဆ၊ Boric Acid ငါးဆ၊ Copper Sulphate သုံးဆ၊ Sodium Dichromate သို့မဟုတ် Potassium Dichromate လေးဆကိုရေတွင် ၆ - ၈ ရာခိုင်နှုန်းခန့် ရောကာဆေးစိမ်နိုင်သည်။ မိုးရေများသောနေရာနှင့် စိုစွတ်သောနေရာတွင် Zinc Chloride တစ်ဆနှင့် Sodium Dichromate တစ်ဆကို ရေတွင် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းရောကာ ဆေးစိမ်ခြင်းပြုလုပ်နိုင်သည်။ ဟိုက်ဒရိုဂျင်ပါအောက်ဆိုဒ်ကိုလည်း ရေတွင် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းရောကာ ဆေးစိမ်နိုင်သည်။ ကျောက်ချဉ်ထည့်၍လည်း ဆေးစိမ်နိုင်သည်။ အချို့သောဓာတုပစ္စည်းများသည် အသုံးချသောနည်းကို ကောင်းစွာမသိရှိပါက ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးရှိနိုင်သည်။ Borax နှင့်Boxic Acid ဖြင့် စိမ်သောနည်းသည်ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးမရှိဘဲ လွယ်ကူစွာ အသုံးပြုနိုင်သည်။ ကမ္ဘာတွင် အသုံးအများဆုံးသောနည်းဖြစ်သည်။ ဝါးကိုနည်းလမ်းမှန်ကန်စွာဖြင့်ဆေးစိမ်အသုံးပြုပါကနှစ် ၅၀နှင့်အထက်သက်တမ်းအထိအသုံးချနိုင်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ဝါးကိုစနစ်တကျခုတ်ယူ၍ ပြုပြင်သုံးစွဲပါက သစ်နေရာတွင် အစားထိုးပြီး သစ်တောပြုန်းတီးမှုကို ကာကွယ်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဝါးအဆစ် မျိုးပွားနည်း

ဝါးစိုက်ပျိုးမည်ဆိုပါက ဝါးပင်၏ သဘာဝနှင့်ပေါက်ရောက်ပုံ၊ ကြိုက်နှစ်သက်သည့် ရေ၊ မြေ၊ ရာသီဥတုတို့ကို သိရှိထားရန် လိုအပ်သည်။ မိမိစိုက်ပျိုးလိုသော ဝါး၏သဘာဝနှင့် အကြိုက်ကို မလေ့လာဘဲစိုက်ပျိုးပါကအကျိုးဖြစ်ထွန်းမှုနည်းနိုင်သည်။ ဝါး စိုက်ပျိုးမည်ဆိုပါက ဝါးပျိုးပင်ရရှိနိုင်သော နည်းလမ်းများနှင့်ပျိုးပုံ ပျိုးနည်းများကိုသိရှိထားရန်လိုအပ်ပါသည်။ ယခုတင်ပြမည့် ဝါးအဆစ်ကို မျိုးပွားနည်းသည် မိမိဒေသပတ်ဝန်းကျင်တွင် ပေါက်ရောက်နေသောဝါးပင်များမှပျိုးပင်ရယူနိုင်ရန်တင်ပြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဝါးအဆစ်များမှ မျိုးပွားယူရန် နည်းလမ်းသည် အောင်မြင်မှု အလားအလာကောင်းသော အားသာချက်ဖြစ်သည်။ ဝါးအစေ့ပျိုးခြင်းသည် လိုအပ်သောအချိန်တွင် ပျိုးစေ့မရယူနိုင်ပေ။

အမြစ်စုံမျိုးပွားခြင်းသည် လုပ်အားခပိုမိုကုန်ကျနိုင်သည်။

ဝါးကိုင်းတက်မျိုးပွားခြင်းသည် ဝါးတောတွင် နေထိုင်၊ ကူးယူမှသာ ပိုမိုအဆင်ပြေသည်။ ဝါးအဆစ်မျိုးပွားခြင်းသည် ထိုနည်းများထက် ကုန်ကျစရိတ်သက်သာပြီး ပျိုးပင်ရယူနိုင်သော နည်းလမ်းကောင်း ဖြစ်သည်။

ဝါးအဆစ်အပိုင်းများကို မျိုးပွားယူရန်အတွက် ကျန်းမာဖွံ့ဖြိုးသော ဝါးရုံမှ နှစ်နှစ်နှင့် သုံးနှစ်သားအတွင်းရှိ ဝါးအဆစ်များကို ရွေးချယ်အသုံးပြုရပါမည်။ ထိုရွေးချယ်ထားသောဝါးပင်မှ ဝါးအဆစ်တစ်ဆစ်၊ နှစ်ဆစ် သို့မဟုတ် သုံးဆစ်ပါသော ဝါးအဆစ်ပိုင်းများကို အလွန်ထက်သောဓားကို အသုံးပြု၍ဖြတ်ယူပါ။

ယင်းသို့ဖြတ်ယူရာတွင် ဝါးအဆစ်နေရာမှင်းစင်တီမီတာနှင့် ခုနစ် စင်တီမီတာအကွာအဝေးမှသာ ဖြတ်ယူရပါမည်။ ထိုသို့ဖြတ်ယူသောအခါ ဝါးပင်၏ အောက်ဆုံးပိုင်းဖြစ်သည့် အသားအထူဆုံးအပိုင်းမှ အကောင်းဆုံးသော ဝါးအဆစ်ပိုင်းများသည် ပိုကောင်းသောပျိုးပင်ကို ရရှိနိုင်သည်။ အဆိုပါအပိုင်းများမှ ဝါးညွန့်နှင့် ဝါးမြစ်ထွက်ရန်အတွက် အင်အားအပြည့်အဝရှိကြသည်။

ဝါးပင်၏ထိပ်ပိုင်းသည် အသားပါးလွှာတတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် အောင်မြင်သောဝါးညွန့်နှင့် အမြစ်ထွက်ရန်အားနည်းသည်။ ဖြတ်တောက်လိုက်သောအဆစ်နေရာတွင် ကျန်းမာသော အမြစ်ဖူးများပါရှိရန် အရေးကြီးသည်။ အချို့သည် အမြစ်ဖူးမရှိသော်လည်း အဆစ်မှထွက်နေသော ကိုင်းတက်ပါရှိကြပြီး ထိုကိုင်းတက်များ၏ အမြစ်ဖူးများမှလည်း ဝါးပျိုးပင်ရရှိနိုင်သည်။ ကိုင်း

တက်ပါသောအဆစ်များရှိ အရွက်နှင့် ကိုင်းတက်များကိုရှင်းလင်းရာတွင် အမြစ်ဖူးများကိုမထိခိုက်စေရန် အထူးဂရုစိုက်ရန်လိုပြီး ကိုင်းတက်မှ နှစ်ဆစ်ချန်ကာ ဖြတ်တောက်ပေးရပါမည်။

ဝါးအဆစ်များကို ပျိုးယူရန်အတွက် ဝါးပျိုးဥယျာဉ်ပြင်ဆင်ခြင်း အလုပ်သည်လည်း အရေးပါလှပါသည်။ ဝါးတွင် အပူကြိုက်နှစ်သက်သောဝါးနှင့် အအေးကြိုက်နှစ်သက်သောဝါးဟူ၍ရှိရာ အပူကြိုက်နှစ်သက်သောဝါးကို အလင်းရောင်ပိုမိုပေးရန်လိုပြီး အအေးကြိုက်နှစ်သက်သော ဝါးကို အရိပ်ပိုမိုပေးရန်လိုအပ်ပါသည်။ ထိုသို့ပျိုးဥယျာဉ်အား အအေးကြိုက်သောဝါးပင်အတွက် တစ်ခု၊ အပူကြိုက်သောဝါးပင်အတွက် တစ်ခုပြုလုပ်ထားရန် မလိုအပ်ဘဲ ပျိုးဥယျာဉ်မိုးသောအမိုးများကို ရွေးချယ်မိုးပေးရန်သာလိုသည်။ ထိုသို့မိုးပေးရန်အတွက် ဈေးကွက်တွင်ရှိသော အမိုးစိမ်းအစများကို အပါးစား၊ အလတ်စား၊ အထူစားများဖြင့် သင့်လျော်သလို ရွေးချယ်အသုံးပြုပေးနိုင်ပါသည်။

ပျိုးဥယျာဉ်အတွင်း ဝါးအဆစ်များပျိုးရန်အတွက် ပျိုးပေါင်ကို သဲ ငါးဆ၊ ဖွဲပြာသုံးဆ၊ မြေဆွေးနှစ်ဆရောနှောကာ ပြုပြင်ထားရန်လိုအပ်သည်။ ထိုပျိုးဘောင်များကို ခြံနှင့် ပိုးမွှားရန်ကာကွယ်ရန် ပိုးသတ်ဆေး၊ မှိုသတ်ဆေးအနည်းငယ်ကိုသုံး၍ ပိုးသတ်ထားရန်လည်း လိုအပ်သည်။ ဝါးအဆစ်များကို ပျိုးပေါင်အတွင်းမထည့်မီ ရေလောင်းကာမြေနှပ်ထားရန် လိုအပ်သည်။

ဝါးအဆစ်များကိုမျိုးပွားယူရာတွင် အမြစ်၊အညောင့်များ အမြန်ထွက်ပေါ်စေရန်အတွက် မြစ်ထွက်ဆေးရည်တွင် လေးနာရီခန့် စိမ်ပေးထားရမည်။ အဆစ်နှစ်ဆစ်၊ သုံးဆစ်ပါသော ဝါး

အဆစ်ကိုပျိုးထောင်မည်ဆိုလျှင် အဆစ်နှစ်ဆစ်ကြားရှိ အလယ်တွင် အလျားနှစ်စင်တီမီတာ၊ အနံတစ်စင်တီမီတာအပေါက်ဖောက်ကာ အမြစ်အားဆေးရည်ကိုထည့်ပေးရမည်။ ထိုသို့ အပေါက်ဖောက်ရာတွင် ဘေးဘက်သို့မဟုတ် အပေါ်ဘက်မှ ဖောက်သင့်သည်။ ဝါးအဆစ်အတွင်းထည့်သည့် ဆေးရည်ပမာဏသည် ဝါးအဆစ်အတွင်းပျံ့နှံ့ရန် လိုအပ်သောပမာဏဖြစ်ရမည်။ ဝါးအဆစ်ကို ပိုင်းဖြတ်ပြီးလျှင်ပြီးချင်း ဆေးရည်တွင် ချက်ချင်းစိမ်ပေးရမည်။ ဝါးအဆစ်နှစ်ခုကြား အပေါက်ဖောက်ခြင်းနှင့် ဆေးရည်ထည့်သွင်းခြင်းကိုလည်း တစ်ပြိုင်တည်းပြီးမြောက်အောင်ဆောင်ရွက်ရမည်။ ဆေးရည်ထည့်သော အပေါက်များကို မဖိတ်စဉ်စေရန် ပလတ်စတစ် သို့မဟုတ် ကော်တိတ်များဖြင့် ပိတ်ပေးထားရန် လိုအပ်သည်။

ဆေးရည်ထည့်သွင်းပြီးသော ဝါးအဆစ်ပိုင်းများကို ပျိုးပေါင်အတွင်း ချက်ချင်းမထည့်နိုင်သေးပါက ရေစွတ်ထားသော လွှစာမှုန့်များအောက်တွင် ထားပေးရမည်။

ဝါးအဆစ်များကို ပျိုးပေါင်ထဲရှိ ခြောက်စင်တီမီတာမှ ၁၀ စင်တီမီတာ မြေအနက်အတွင်းတွင်လှဲ၍မြှုပ်ရမည်။ ထိုသို့မြှုပ်သောအခါ အဆစ်များတွင်ပါလာသော အဖူးသို့မဟုတ် ကိုင်းတက်များအား အောက်ဘက်သို့ လှည့်မထားမိရန် အထူးဂရုပြုရမည်။ အချို့ဝါးမျိုးများသည်အဖူးပါသောအပိုင်းကို အပေါ်တည့်တည့်တွင်ထားပါက အညောင့်ပေါက်မှုပိုမိုမြန်ဆန်ကြောင်းတွေ့ရသည်။ အဖူးပါသောအပိုင်းကို အောက်ဘက်တွင်ထားပါက အမြစ်ရော အညောင့်ပါမထွက်တတ်ကြောင်းတွေ့ ရ သည်။

ဝါးအဆစ် တစ်ဆစ်တည်းသာ ပါသော ဝါးအဆစ်ပိုင်းကို ပျိုးမည်ဆိုပါက မြေတွင် ခြောက်စင်တီမီတာခန့်မြှုပ်ထားပြီး ပျိုးနိုင်သည်။ အဆစ်နှစ်ဆစ်၊ သုံးဆစ်ရှိသော ဝါးအဆစ်ပိုင်းများကို ပျိုးသောအခါတွင် အဆစ်ပိုင်းတစ်ခုလုံးအားမြေအတွင်းမြှုပ်မထားဘဲ အဆစ်တစ်ဆစ်ကိုသာ မြှုပ်ပြီးစောင်းလျက် အနေအထားဖြင့်လည်း ပျိုးထောင်နိုင်ပါသည်။ နှစ်ဆစ်၊ သုံးဆစ်ပါသော ဝါးအဆစ်ကိုပျိုးမည်ဆိုက ထောင်၍ပျိုးခြင်းသည် ရွှေ့ပြောင်းရန်ပိုမိုလွယ်ကူသည်။ ဝါးပိုးမျက်ဆံကျယ်နှင့် ဝါးပိုးနွယ် ဝါးမျိုးစိတ်များသည် ဝါးအဆစ် တစ်ဆစ်မျှပင် မြေအတွင်းမြှုပ်ရန်မလိုဘဲ ဝါးကိုမြေတွင် အနည်းငယ်စောင်း၍မြှုပ်ထားရုံဖြင့် မျိုးပွားနိုင်ကြောင်း သိရသည်။ အဆစ်ပိုင်းများကို မျိုးပွားယူရာတွင် ရွှေ့ဝါး၊ ဝါးနက်၊ ထီးရိုးဝါး၊ မျှင်ဝါး၊ သိုက်ဝါး၊ ဝါးပိုးဝါး စသော ဝါးမျိုးများသည် အောင်မြင်မှု ရာခိုင်နှုန်းများပြီး တင်းဝါး၊ ကြသောင်းဝါး၊ သနဝါးကဲ့သို့သော ဝါးမျိုးများသည် အောင်မြင်မှုရာခိုင်နှုန်းအလွန်နည်းကြောင်း သိရသည်။

ဝါးပျိုးရာတွင် နောက်တစ်နည်းသည် အောင်မြင်မှုရာခိုင်နှုန်းအများဆုံးဖြစ်ပြီး လွန်စွာလွယ်ကူသည်။ ဝါးပင်လက်ခံရှိပါက ပျိုးပင်အများအပြားကို ထုတ်ယူနိုင်သည်။ ပြုလုပ်နည်းမှာ မြေကို တစ်ပေခွဲခန့်အနက် ကျင်းနှင့် အကျယ်အလျားကိုမူ လိုအပ်သလိုရယူပါ။ ထိုမြေထဲတွင်မြစ်သဲကို အပြည့်ထည့်ပေးရမည်။ ယင်းပျိုးကျင်းထဲတွင် ရေဝပ်မနေစေရန် အထူးသတိပြုရပါမည်။

မိမိပျိုးလိုသော ဝါးကို အထက်တွင်ဖော်ပြထားသောနည်းအတိုင်းဖြတ်ယူကာ ပုံးသို့မဟုတ် ပလတ်စတစ် အိတ်တွင် မြစ်ပွား

ဆေးရည်စိမ်ကာသယ်ယူရမည်။ ထို့နောက် သဲပျိုးပေါင်အတွင်းတွင် ဝါးအဆစ်တစ်ဆစ်တည်းဆိုလျှင် လုံးဝမြှုပ်ထားရမည်။ နှစ်ဆစ်၊ သုံးဆစ်ပါသောဝါးဆိုလျှင် မြှုပ်၍သော်လည်းကောင်း၊ စောင်း၍သော်လည်းကောင်း ပျိုးပေးနိုင်သည်။ ရေကို နံနက်လျှင် တစ်ကြိမ်၊ ညနေလျှင်တစ်ကြိမ် လောင်းပေးရမည်။ အစိုဓာတ် အနည်းငယ်ရှိနေစေရပါမည်။ ရေဝပ်မနေစေရပါ။ နှစ်လခန့်ကြာသောအခါ ပျိုးပင်များကို လိုအပ်သော နေရာတွင်ရွှေ့၍စိုက်ခြင်း၊ ပျိုးအိတ်အတွင်း ထည့်ခြင်းများကို ပြုလုပ်နိုင်သည်။

ဝါးစိုက်မည်ဆိုပါကစိုက်မည့်နေရာတွင် အရင်ဆုံးပန္နက်စိုက်ခြင်း၊ ကျင်းတူးခြင်း၊ မြေဩဇာထည့်ခြင်းများကို တစ်နှစ်ကြိုတင်ပြုပြင်ထားရမည်။ ဝါးပျိုးပင်ကိုလည်း တစ်နှစ်သားအနည်းဆုံး ရှိမှသာ စိုက်ရန်ပိုမိုသင့်လျော်သည်။

အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းသော ဝါးခြံတစ်ခုအတွက် တောရှင်းခြင်း၊ ရေ၊ မြေဩဇာနှင့် ပျိုးပင်တို့ကို တစ်နှစ်ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားရမည်။ ချက်ချင်းပျိုး စိုက်ခြင်းသည် ပေါင်းထခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ ရေများခြင်း၊ အပင်ငယ်၍ ရာသီဥတုဒဏ်မခံနိုင်ခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည်။ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားပါက ရာသီကိုကြည့်ကာ လိုအပ်သောအချိန်တွင် စိုက်နိုင်သည်။

အောင်မြင်သောဝါးစိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေ။

သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာများအား ဦးညွတ်ဂါရဝပြုပါသည်။

ဝါးအမြစ်ဆုံမှ မျိုးပွားနည်း

ဝါးစိုက်ပျိုးလိုပါက ဝါးမျိုးရရှိရေးသည်အဓိကဖြစ်သည်။ ရရှိသောဝါးမျိုးများသည် မိမိစိုက်ပျိုးလိုသော ရေ၊ မြေသဘာဝ နှင့်ကိုက်ညီမှသာ ပိုမိုအောင်မြင်နိုင်သည်။ မိမိစိုက်လိုသော ဝါးသည် မိမိနေရာနှင့်သင့်တော်မှုရှိမရှိကို လေ့လာရမည်။ ဝါးမျိုးကို အစေ့မှရနိုင်သည်။ ဝါးစေ့သည် ဝါးသုဉ်းမှသာ ရရှိနိုင်သောကြောင့် အဆင်သင့်ချင်မှသင့်မည်။ ကိုင်းတက်၊ အဆစ်၊ သားတက်နှင့် သဘာဝတောမှ အပင်ပေါက်တို့မှလည်း ပျိုးပင်ရရှိနိုင်သည်။

ဝါးအမြစ်ဆုံမှ မျိုးပွားခြင်းသည် မိရိုးဖလာဝါးစိုက်နည်းဖြစ်သည်။ သားတက်ခွဲလိုသော ဝါးပင်သည် တစ်နှစ်မှ နှစ်နှစ်အတွင်း ဝါးပင်ဖြစ်ရပါမည်။ ဝါးပင်၏မြေပေါ်ပင်စည်သည် အစိမ်းရင့်ရောင်ရှိပြီး ပြောင်ချောနေရမည်။ ဖြူဖွေးသောအမှုန်များရှိနေပါက

တစ်နှစ်သားမပြည့်တတ်သေး၍ မျိုးခွဲယူပါက မအောင်မြင်တတ်ပါ။ သားတက်ခွဲလိုသောဝါးပင်တွင်ခရေပွင့်ကဲ့သို့အစက်အပြောက်များရှိနေပါက ဝါးအရင့်လွန်သွား၍ မျိုးခွဲယူရန်အဆင်မပြေတော့ပါ။

သားတက်ခွဲလိုသောအခါ 'ငှက်ပျော ကဆုန်၊ ဝါး နယုန်' ဟူသော ရှေးရိုးစကားကို အထူးသတိပြုရန်လိုအပ်သည်။ နယုန်လတွင် ဝါးအမြစ်ဆုံအား ခွဲစိုက်ခြင်းသည် အခြားသောအချိန်ထက် ပို၍ အောင်မြင်နိုင်သည်။ နွေကာလအပူဓာတ်သည် မိုးဦး ကျအေးဓာတ်နှင့်တွေ့သောကြောင့်ပူအိုက်စွတ်စိုဖြစ်ကာ အမြစ်ဆုံမှ အပင်ပေါက်ရန် ပိုအားကောင်းစေသည်။ ထို့ကြောင့်အမြစ်ဆုံမှ မျိုးပွားရန်အတွက် နယုန်လသည် အကောင်း ဆုံးဖြစ်သည်။

အမြစ်ဆုံမှမျိုးပွားရန်အတွက် မိခင်အပင်ကြီး၏မြေအောက်ပင်စည်ကြီးမှ ဖြတ်တောက်ယူရသည်။ မြေအောက်ပင်စည်ရှိ အမြစ်ဖူးများကို မထိခိုက်စေရေးသည် လွန်စွာအရေးပါသည်။ ထို့အပြင်မျိုးယူလိုသောအပင်နှင့် မိခင်အပင်ကြီးတို့၏မြေအောက်ဆက်စပ်မှုသည်လည်းအရေးပါသည်။ အမြစ်ဆုံကို တူးယူသောအခါ အမြစ်ဆုံကို ကောင်းကောင်းဖြတ်ယူနိုင်သော အကျယ်၊ အနက်ရှိအောင်တူးယူရမည်။

တူးယူလိုသောအမြစ်ဆုံ၏ အပေါ်ပင်စည်ပိုင်းကို မိမိယူလိုသောအရှည်မှ ပင်စည်ဖွာလန်ခြင်း၊ ထိခိုက်ခြင်းမရှိစေရန် ဦးစွာဖြတ်ရမည်။ ပင်စည်ကို ဖြတ်တောက်ပြီးသောအခါ အုန်းဆံခွဲကဲ့သို့သော အစာကိုမို့ဆေး၊ အားဆေးထည့်ကာရေစိမ်ထားသော အမှုန်ဖြင့်ဆုပ်ကာ ပလတ်စတစ်ဖြင့် လုံအောင်စည်းပေးရမည်။

ထို့အတူ အဆစ်တိုင်းရှိအမြစ်ဖုများကို မထိခိုက်စေရန် အတွက် ရေစိမ်ထားသော အုန်းဆံဖတ်ကို စည်းထုတ်ပေးထားရပါမည်။ ဝါးအမြစ်ဆုံကိုလည်း ဂုန်နီအိတ်ကဲ့သို့သောအရာများဖြင့် ပတ်တီးစည်းသလိုစည်းထားကာ မိခင်အပင်မှ ဆောက်ထက်ထက်ကဲ့သို့သောအရာဖြင့် တိတိရိရိဖြစ်အောင် ဖြတ်ယူရမည်။

ဖြတ်ယူလိုက်သောအမြစ်ဆုံကို ရေစိမ်ထားသော အုန်းဆံဖတ်ဖြင့်စည်းထုတ်ပြီး ပလတ်စတစ်ဖြင့် လုံအောင်ပိတ်ထားရမည်။ လုပ်ဆောင်နိုင်ပါက ခွဲထုတ်လိုက်သော အပင်တစ်ခုလုံးအား ပလတ်စတစ်အပျော့ဖြင့် လုံအောင်ပတ်ကာ သယ်ယူရမည်။

သားတက်ကိုခွဲယူလိုက်သောအခါ ဝါး၏ဆဲလ်များသည် ဖြောင့်စင်းသောကြောင့် ရေဓာတ်ဆုံးရှုံးမှုပိုများသည်။ မိခင်အပင်မှဖြတ်ထုတ်လိုက်ပြီး နှစ်နာရီအတွင်းအပြီးမစိုက်ပျိုးနိုင်ပါက အပင်ရှင်သန်ဖို့မလွယ်ကူပါ။ ကျွန်တော်သည် ခရီးထွက်သောအခါ အမြစ်ထွက်ဆေး၊ ရေဘူး၊ ပလတ်စတစ်အစ၊ ကြိုး၊ အုန်းဆံခွဲများ ယူဆောင်သွားလေ့ရှိသည်။ အထက်ပါနည်းအတိုင်း အမြစ်ဆုံများကိုတူးယူကာ ပျိုးထောင်သောအခါ အောင်မြင်မှုရာနှုန်းများကြောင်းတွေ့ရသည်။ ပျိုးပင်အမြောက်အမြားကိုလည်း စုဆောင်းသယ်ယူကာ စိုက်ပျိုး၍ အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

သယ်ယူလာသောအမြစ်ဆုံများကို အိတ်များအတွင်းတွင် ထည့်ကာ ပျိုးနိုင်သည်။ သို့မဟုတ်ပါက စိုက်ခင်းများတွင်လည်း တစ်ခါတည်း စိုက်ပျိုးနိုင်သည်။ အမြစ်ဆုံကို မျိုးပွားယူလိုသောအခါ ဖြတ်တောက်လိုက်သော ပင်စည်၊ ကိုင်းတက်များ၊ အမြစ်ဖုတို့ကိုဖော်လမင်သုတ်လိမ်းထားပါ။ ဖော်လမင်သည် အသားပုပ်

ခြင်းကိုကာကွယ်နိုင်သည်။ အမြစ်ဆုံများတူးကာ စိုက်ပျိုးသော အခါ ပင်စည်အတွင်းတွင် ရေဓာတ်ဆုံးရှုံးမှုသည် နေရာဒေသနှင့် ရာသီဥတုပေါ်တွင် မူတည်၍ ရွှေ့ပြောင်းချိန်ကို ဆုံးဖြတ်ရသည်။ အကယ်၍ သယ်ယူရန်ဝေးကွာပါက စွတ်စိုသောရာသီရှိသော ဒေသတွင် အထွေအထူးဂရုပြုရန် မလိုသော်လည်း ပူပြင်းခြောက် သွေ့သောဒေသတွင် အမြန်ဆုံးစိုက်နိုင်မှသာ အောင်မြင်နိုင် သည်။

အမြစ်ဆုံစိုက်ပျိုးသောအခါ ကျင်းကို ကိုးလက်မခန့် အနက် တွင်စိုက်ရမည်။ အပင်ခြေဖို့သောမြေသည် သဲနုနုမှာအဆင်ပြေ ဆုံးဖြစ်သည်။ အပင်ကို မြောက်ဘက်သို့ ၄၅ ဒီဂရီ စောင်း၍ စိုက်ကာ အပင်ခြေကို နာနာသိပ်ပေးရမည်။ အပင်မလှုပ်အောင် ငုတ်စိုက်ကာ ချည်နှောင်ပေးရမည်။ ပိုမိုအောင်မြင်သောနည်းမှာ အပင်အား ၁၅ ဒီဂရီစောင်းကာ ကျင်းကို အလျားလိုက်တူးပြီး မြေနာနာသိပ်ပေးကာစိုက်ပေးရမည်။ အမြစ်ဆုံပျိုးပင်၏ လေးပုံ သုံးပုံကို မြေဖုံးထားခြင်းကြောင့် ရေဓာတ်ဆုံးရှုံးမှုကို ပိုပြီးကာကွယ် နိုင်သည်။ အထိအခိုက်ဒဏ်ခံနိုင်သည်။ ထို့အပြင် အပင်ဖြစ်နိုင် သောအမြစ်တို့၏ပေါက်နိုင်သောနေရာပိုများသည်။ အပင်ဖြစ် လာသောအခါ မလိုအပ်သည်ကို ရှင်းထုတ်ပေးနိုင်သည်။

အမြစ်ဆုံမှ မျိုးပွားယူသောအခါ မိခင်အပင်သုဉ်းသောအခါ လိုက်သုဉ်းသောကြောင့် ဝါးရုံသက်တမ်းပြည့်အတွက် စိတ်မချရ ပါ။ အပင်ဖြစ်ထွန်းမှု မြန်ဆန်အားကောင်းသည်။ မိုးနှောင်း ကာလတွင် ဖြတ်ယူသောအမြစ်ဆုံသည် မအောင်မြင်တတ်ပါ။ ပင်စည်တုတ်လေ ရှင်သန်မှုအားကောင်းလေဖြစ်သည်။

တူးယူလိုက်သော ဝါးမြစ်ဆုံသည် တစ်နှစ်ခွဲသားဖြစ်ပြီး ဖွံ့ဖြိုးသော အမြစ်ဖူးလေးများပါရှိရပါမည်။ အမြစ်ဆုံများကို အမြန်ဆုံး စိုက်ပျိုးနိုင်အောင် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ပြီးမှ ဆောင်ရွက်သင့်သည်။ ဝါးစိုက်ပျိုးမည်ဆိုပါက မိမိဒေသအတွက် ဈေးကွက်ရှိသောဝါးများကို ကြိုတင်လေ့လာရမည်။ မိမိစိုက်ပျိုးလိုသော ဝါးအသုံးဝင်မှု၊ အသုံးချတတ်စေရန် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားရမည်။ မျှစ်များများ ထွက်လာပါက မျှစ် ဈေးကွက်၊ မျှစ်ချဉ်လုပ်နည်း၊ မျှစ်ခြောက်လုပ်နည်း၊ နှီးဖြင့်ရက်လုပ်သောလုပ်ငန်း၊ ဝါးကုန်ချောထုတ်ရန် လုပ်ငန်းများကို ကြိုတင်ပြင်ဆင်လေ့လာထားရန်လည်း လိုအပ်သည်။

ဝါးပင်သည် မြက်ပင်မှ ဖြစ်ပေါ်လာသော မြက်ပင်အကြီးစားဖြစ်သည်။ အမြစ်သည် သေးငယ်သည်။ အခြားသောအပင်ကို ထိခိုက်မှုနည်းသည်။ ထို့ကြောင့်သစ်တောများနှင့် ရောနှောစိုက်ပါက သစ်ပင်ကြီးထွားရန် စောင့်ဆိုင်းနေသောအချိန်တွင် ဝါးမှ ဝင်ငွေရရှိနိုင်သည်။ မြေဆီလွှာကို ထိန်းထားပေးသည်။ ဝါးပင်သည် သူ၏အလေးချိန်သုံးပုံတစ်ပုံအား မြေဩဇာအဖြစ် ခြွေချပေးသောကြောင့် သစ်ပင်အတွက် မြေဩဇာကို ရစေသည်။ အက်စစ်ဓာတ် ၆ ဒသမ ၅ အတွင်းရှိသောမြေကို နှစ်သက်သည်။ ထုံးဓာတ်များသောမြေနှင့် အငန်ဓာတ်များသောမြေကို မကြိုက်နှစ်သက်ပေ။ အပူကိုကြိုက်နှစ်သက်သောဝါးကို အအေးပိုင်းတွင် စိုက်ပျိုးပါက မဖြစ်ထွန်းတတ်ပါ။ ထိုနည်းအတူ အအေးကြိုက်သောဝါးကို အပူပိုင်းတွင် စိုက်ပျိုးပါက မဖြစ်ထွန်းနိုင်ပေ။

စီးပွားဖြစ်ဝါးခြံတစ်ခု ဖြစ်ထွန်းလာရေးသည် မိမိအနီးအနားတွင်ပေါက်ရောက်နေသောဝါးနှင့် အမျိုးအစားတူဖြစ်ပါက အောင်

မြင်မှု အလားအလာပိုများသည်။ မိမိအနီးအနားရှိ ဝါးပင်သည် စီးပွားဖြစ်ထွန်းခြင်းမရှိ၊ ဈေးကွက်အလားအလာနည်းပါက ထိုဝါးနှင့်အမျိုးအစားနီးစပ်သော ဈေးကွက်ရှိသော ဝါးကိုစိုက်သင့်သည်။ အမြစ်ဆုံကို မျိုးပွားယူလိုပါက (က)သက်တမ်း တစ်နှစ်ထက်မငယ်စေရ၊ တစ်နှစ်ခွဲထက် မကြီးစေရပါ။ (ခ)ရေဓာတ်ခန်းခြောက်ခြင်းမရှိစေရေးကို အထူးဂရုစိုက်ရပါမည်။ (ဂ)တူးယူသောအခါ အမြစ်ဖုကို မထိခိုက်စေရေးသည် အရေးပါသည်။ (ဃ)ပိုးသောအခါ သို့မဟုတ် စိုက်သောအခါ အပင်မလှုပ်ရှားစေရန် အထူးဂရုစိုက်ရမည်။ (င)နယုန်လတွင်စိုက်လျှင် ပို၍အောင်မြင်နိုင်သည်။ (စ)သဲနုန်းနှင့် မြေဆွေးကို နှစ်သက်သည်။ (ဆ) ပိုးပင်ရေကို အစိုဓာတ်ရှိရုံထားရှိပြီး မခြောက်စေရ၊ ရေများလွန်းခြင်းမဖြစ်စေရပါ။ ထိုအချက်များကို ဂရုစိုက်ပါက အမြစ်ဆုံမျိုးပွားခြင်းအောင်မြင်နိုင်ပါသည်။

ဝါးသုဉ်းခြင်း

ဝါးကို စီးပွားဖြစ်စိုက်ပျိုးမည်ဆိုပါက ဝါးသုဉ်းခြင်းအကြောင်းကိုလည်း သိထားရန်လိုအပ်ပါသည်။ ဝါးပင်၏သဘာဝအရ မိခင်အပင်ကြီးအသီးသီးလျှင် အပင်အားလုံးလိုက်၍ သီးတတ်ကြသည်။

သားတက်၊ ကိုင်းကူး၊ အဆစ်ပွားများဖြင့် စီးပွားဖြစ်ဝါးခြံတည်ထောင်ပါက မိခင်အပင်သက်တမ်းသည် သုဉ်းခါနီးဖြစ်နေပါက အခက်အခဲတွေ့နိုင်သည်။ သုဉ်းတော့မည့် ဝါးပင်သည် မိုးဦးကျတွင် မျှစ်စို့များထွက်မလာတော့သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

ထိုဝါးပင်သည် သုဉ်းခါနီးဝါးပင်ဖြစ်သည်။ ထိုဝါးပင်မှ မျိုးမယူမိရန် လိုအပ်သည်။ ဝါးသုဉ်းခြင်းသည် ရာသီဥတု၊ ရေ၊ မြေနှင့် မသက်ဆိုင်ဘဲ ဝါးပင်သက်တမ်း(Life Cycle) နှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်။ ဝါးသုဉ်းသောအခါ ဝါးရွက်များသည် တဖြည်းဖြည်း

ကြောသည်။ အချို့အပင်တို့သည် သုဉ်းပြီးသည့်တိုင်အောင် အရွက်များ ရှိနေတတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဝါးရုံတစ်ရုံတည်းတွင်ပင် သီးလည်းမသီး၊ သေလည်းမသေသောအပင် ရှိနေတတ်သည်။ ဤဖြစ်စဉ်တွင် မူလက အစေ့ပေါက်ပင်တစ်ပင်ထက်ပို၍ ရှိနေတတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဝါးသုဉ်းခြင်းတွင် ဝါးတစ်မျိုးနှင့် တစ်မျိုးမတူညီတတ်ကြပေ။ မျှစ်မထွက်လျှင် နောက်နှစ်တွင် သုဉ်းကြောင်းကို အစုလိုက်ပေါက်သောဝါးနှင့် ကရင်ဝါးများအတွက် မှန်ကြောင်းသိရှိရသည်။ သုဉ်းမည့်ဝါးပင်မှ သားတက်များကိုစိုက်ထားပါက လိုက်သုဉ်းကြောင်း သိရှိရသည်။ မြန်အောင်မြို့အနီးရှိ ဝါးပိုးကြီးစိုက်ခင်းတစ်ခု၏ မြေကွက်လပ်များတွင် သားတက်များကို ဖာထေးစိုက်ပျိုးထားခြင်းဖြင့် ထာဝရစိုက်ခင်းထူထောင်နိုင်ကြောင်း သိရသည်။ ထိုစိုက်ခင်းတွင် ဝါးရုံဟောင်းများ သုဉ်းသော်လည်း ဝါးရုံအသစ်များသည် နှစ်အနည်းငယ်ကြာမှ သုဉ်းကြောင်းသိရသည်။ သုဉ်းသောဝါးပင်မှ ဝါးသီးများကိုပျိုးပြီး စိုက်ခင်းထူထောင်နေစဉ် ဝါးရုံအသစ်များ ဆက်လက်ထွက်ရှိနေသည်။ ပျိုးထောင်ထားသောဝါးရုံများ ဖြစ်ထွန်းပြီးကာမှ ဖာထေးထားသောဝါးရုံများ သုဉ်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ အချို့သောဝါးမျိုးစိတ်တို့သည် ခြွင်းချက်ဖြစ်နိုင်သည်။

ဝါးသုဉ်းတော့မည်ဆိုပါက ထိုဝါးပင်များကို ခုတ်ရှင်းပစ်ပါက ဝါးပင်သေခြင်းကို ကာကွယ်နိုင်မည်ဟု မှတ်ယူကြကာ ရှင်းလင်းပစ်ကြသည်။ အထူးသဖြင့် မျှင်ဝါး၊ သိုက်ဝါး၊ တင်းဝါးများအတွက် လုံးဝမဖြစ်နိုင်ကြောင်း သိရသည်။ အချို့ဝါးပင်များသည် ခုတ်ခြင်း၊ ဒဏ်ရာရစေခြင်း၊ အမြစ်ဆုံကို အနည်းငယ်လှစ်ပေးပါက

အချိန် မတိုင်မီ သီးတတ်ကြောင်း သိရသည်။ ထို့ကြောင့် လူနှင့် နီးသောဝါးပင်များသည် မျှစ်အတိုင်းအဆမရှိ အချိုးခံခြင်း၊ ဝါးပင် များကို အတိုင်းအဆမရှိ ခုတ်ခံခြင်းတို့ကြောင့် အမြန်သုဉ်းကြ ကြောင်း သိရပါသည်။

ဝါးသုဉ်းခြင်း၏ အဓိကအချက်မှာ ဝါးပင်၏သက်တမ်း(Life Cycle) နှင့်ဆက်စပ်နေကြောင်းသိရပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံရှိဝါးပင် တို့သည် ဧရိယာကြီးများအပေါ်လိုက်၍ ကာလကြာရှည်လျှင် တစ်ကြိမ်သုဉ်းတတ်ကြသည်။ သုဉ်းပြီးလျှင် ဘေကုန်ကြသည်။ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်မသုဉ်းမီ တစ်ရုံစီနှင့်အလိုက် ကွက်ကျားသုဉ်း တတ်ကြသည်။ သုဉ်းပြီးနောက်လည်း လက်ကျန်အပင်များ ကွက် ကျားသုဉ်းနေကြကြောင်း သိရသည်။

မျိုးစိတ်အချို့သည် အစုလိုက်သုဉ်းတတ်လေ့ရှိပြီး ပျောက် ကျား သုဉ်းခဲ့သည်။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ပျောက်ကျားသုဉ်းခြင်းများ ရှိတတ်သည်။ သို့သော် ထိုဝါးရုံရှိဝါးစေ့များသည် အဆံအောင် မြင်မှုနည်းကြောင်း သိရသည်။ အစုလိုက်သုဉ်းသောဝါးများတွင် မျှင်ဝါး၊ ဝါးပိုးမျက်ဆံကျယ်၊ ဝါးနက်၊ တင်းဝါး၊ သိုက်ဝါး၊ ဝါးကုတ်တို့ဖြစ်သည်။

ဝါးသုဉ်းရာတွင် ပထမပျောက်ကျားသုဉ်းခြင်း၊ ဒုတိယ အစု လိုက်သုဉ်းခြင်း၊ ကျန်နေသေးသောဝါးရုံတို့ အပြီးသတ် ပြောက် ကျားသုဉ်းခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ အစုလိုက်သုဉ်းသောအခါ ဧရိယာ အနည်းငယ်မှ စတုရန်းမိုင်ပေါင်းများစွာ တရွေ့ရွေ့ဖြင့် ရှေ့ဆက် လက်သုဉ်းတတ်ကြသည်။ ယခုအချိန်အခါသည် ရှေးကနှင့် မတူညီသည်မှာ သုဉ်းသောနေရာများကို မီးရှို့ကာ တောင်ယာ

များ ချဲ့ထွင်တတ် ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ဝါးတောများ ကွယ်ပျောက်သွားနိုင်သည်။ ဝါး သုဉ်းသောအခါ တောမီးလောင်ကာ ဓမ္မတာမျိုးဆက်တို့ ဆက် လက်ရှင်သန်ဖို့ ရှင်းလင်းပေးသလိုဖြစ်၍ ဝါးတောများ ဆက်လက် တည်ရှိလာသည်။

ဝါးသီးသီးသောအခါ အပင်ပေါက်နိုင်သောမျိုးစေ့အဖြစ် ၁ ရာခိုင်နှုန်းသာ ပါရှိတတ်သည်ဟု ရှေးက ပညာရှင်တို့က ပြော ကြသည်။ ဝါးစေ့စုဆောင်းသူများက အလေအလွင့်မရှိအောင် စုဆောင်းရေးနှင့် အချိန်မီပျိုးထောင်ရေးသည် အရေးပါသော အချက် ဖြစ်သည်။

အချို့သောပညာရှင်များက ဝါးသုဉ်းခြင်းသည် ဝါးရုံ သက် တမ်း (Life Cycle) မပြည့်မီ လွန်ကဲစွာ ခြောက်သွေ့သောရာသီဥတု ကြောင့် ဝါးသုဉ်းခြင်းကို လှုံ့ဆော်ပေးသည်ဟု ပြောဆိုကြသည်။ လွန်ကဲစွာခြောက်သွေ့သော ရာသီနှစ်ခုဆက်စပ်လာပါက ဝါးများ သုဉ်းကြောင်းကို ၁၈၇၄ ခုနှစ်တွင် မှတ်တမ်းများရှိခဲ့သည်ဟု သိရသည်။ သစ်ပင်သစ်တောများကုန်သွား၍ မြေကြီးသည် ထူးကဲစွာရေဓာတ်များလျော့နည်းကာ မြေကိုပို၍ ခြောက်သွေ့စေ သည်။ ထိုသို့သောနေရာများသည်လည်း ဝါးသုဉ်းခြင်းကိုလှုံ့ဆော် စေသည်ဟု ပညာရှင်များက ပြောဆိုကြသည်။ နှစ်စဉ်သုဉ်းခြင်းနှင့် ကာလတိုသုဉ်းခြင်းတွင် မိုးလေဝသမမှန်ခြင်း၊ သစ်တောပြုန်း ခြင်းနှင့် ဓမ္မတာအရသုဉ်းခြင်းဟူ၍သာ မှတ်ယူနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ရာသီဥတုကြောင့် ပုံမှန်ထက် အနည်းငယ်စော၍ဝါးပွင့်တတ် ကြောင်းကိုလည်း မှတ်ယူရပေမည်။ မျှင်ဝါး (Dendrocalamus

Strictus) သည် နှစ် ၃၀ နှင့် ၄၀ ကြားတွင် တစ်ကြိမ်သုဉ်းသည်။
ဝါးပိုးကြီး (Dendro-calamus Brandisii) သည် နှစ် ၈၀ နှင့် ၁၀၀
ကြားတွင် တစ်ကြိမ်သုဉ်းသည်။

ဝါးပိုးမျက်ဆံကျယ် (Dendro-calamus Hamiltonil) သည် နှစ်
၈၀ တွင်တစ်ကြိမ်သုဉ်းတတ်သည်။ သနဝါး(Thyrsostachys Oliveri)
သည် နှစ် ၆၀ တွင် တစ်ကြိမ် သုဉ်းတတ်သည်။ ကြသောင်းဝါး
(Bambusa Polymorpha) သည် နှစ် ၆၀ နှင့် ၉၀ ကြားတွင် တစ်ကြိမ်
သုဉ်းတတ်သည်။ ဝါးနက် (Bambusa Vulgaris) သည် နှစ် ၈၀
တွင်တစ်ကြိမ် သုဉ်းတတ်သည်။ ဝါးကြီး (Dendrocalamus
Calostachyus) သည် နှစ် ၈၀တွင် တစ်ကြိမ် သုဉ်းတတ်သည်။
ဝါးကုတ် (Oxytenanthera Albociliata) သည် နှစ် ၃၅ နှင့် ၅၀
ကြားတွင် တစ်ကြိမ်သုဉ်းတတ်သည်။

ဝါးမျိုးစိတ်တစ်ခုချင်းစီ၏ ကြိုက်နှစ်သက်တတ်သော ရေ၊
မြေ၊ ရာသီဥတုအနေအထားတို့ကို ထပ်မံဖော်ပြပေးပါမည်။

မြန်မာအစိုးတန် ကြသောင်းဝါး အသပြာလို ကြသောင်းစိုက်

- မြန်မာအမည် = ကြသောင်း
- ရုက္ခအမည် = Bambusa polymorpha Munro
- Shan = Mai-sa-lawn
- Karen = Warho
- Chin = Rua-thang

အပင်ဖွဲ့စည်းပုံ

အရုံလိုက်ပေါက်ပြီး အောက်ခြေရှင်းပြီး ပင်စည်ထက်ဝက်ကျော်မှ ကိုင်းတက်များရှိပြီး အထက်ပိုင်းယိုင်သည်။ အမြင့်ပေ ၈၀ မှ ၉၀ ထိမြင့်တက်ပြီး လုံးပတ်ကိုးလက်မ၊ တစ်ပေခွဲထိရှိသည်။ အဆစ်ကြားအလျား ၁၂လက်မမှ ၃၁ လက်မထိရှိတတ်ပြီး အောက် ပိုင်းအဆစ်စိတ်ပြီး အသားထူ၍ အဖျားပိုင်းအသားပါးသည်။ ပင်စည်အခွံဖုန်းသည် အဆစ်၏သုံးပုံတစ်ပုံရှိသည်။ နှစ်

၆၀ မှ ၉၀ အတွင်းသုဉ်းတတ်သည်ဟုဆိုသော်လည်း အချို့ပညာရှင်များက နှစ် ၁၂၀ ထိသက်တမ်းရှိသည်ဟုလည်း မှတ်သားကြသည်။ မြန်မာဝါးအမျိုးစားတွင်သက်တမ်းအရှည်ဆုံးဝါးဖြစ်သည်။

ပေါက်ရောက်သည့်တောအမျိုးစားနှင့်ဒေသ

အထက်ရွက်ပြတ်ရောနှောတောစိုနှင့် တောခြောက်အစပ်များတွင် တင်းဝါးနှင့်ရောနှောပေါက်သည်။

ကြသောင်းဝါးသည် အဖိုးတန် ကျွန်းသစ်ကောင်းများနှင့် ရောနှောပေါက်သည်။ ပဲခူးရိုးမတောင်တန်း၏ အဓိကအရေးကြီးဆုံးဝါးဖြစ်သည်။

ပဲခူးရိုးမအထက်ရွက်ပြတ်ရောနှောတောစို၊ သံလွင်မြစ်ဝှမ်းနှင့် တနင်္သာရီသောင်းရင်းမြစ်ဝှမ်းတစ်လျှောက်၊ မြန်မာပြည်အလယ်ပိုင်း၊ နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနား၊ လယ်ဝေး၊ ရှမ်းတောင်တန်းနှင့် မန္တလေးတိုင်း ထိစပ်နယ်နိမိတ်တစ်လျှောက်၊ သာစည်၊ ရမည်းသင်း၊ ပျော်ဘွယ်၊ သပိတ်ကျင်း၊ စဉ့်ကူး၊ မတ္တရာ၊ မကွေးတိုင်း၊ တောင်တွင်းကြီး၊ အောင်လံ၊ သရက်၊ မင်းတုန်း၊ ကံမ၊ ပြည်အနောက်ဘက်ကမ်း၊ ပန်းတောင်းနှင့် ပဲခူးရိုးမအနှံ့အပြား ပေါက်ရောက်သည့်ဝါးဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် တောင်းစောင်း၊ တောင်နိမ့်၊ ရေဆင်းကောင်းသောနေရာများတွင် ပေါက်သည်။ အထက်ချင်းတွင်းနှင့် အထက်မြန်မာပြည်တွင် ကြသောင်းဝါးမရှိပါ။

ကြသောင်းဝါးအသုံးဝင်မှု

နံရံ၊ ကြမ်းခင်း၊ အမိုး၊ အကာနှင့် တဲအိမ်များ၊ ပရိဘောဂ၊ ခွက်အမျိုးမျိုးအပြင် စက္ကူပျောဖတ်အတွက် အသင့်တော်ဆုံးဝါး

ဖြစ်သည်။ ကျည်တောက်ဝါးအဖြစ်လည်း အသုံးပြုကြသည်။

ဝါဘိုးဝါးထက် ကြာရှည်ခိုင်ခံ့မှု ကောင်းသောဝါး ဖြစ်သည်။

နှစ်သက်တမ်း ကြာရှည်ပြီး အမျိုးမျိုးအသုံးပြုနိုင်သည့်အပြင် မြန်မာပြည်အထက်ပိုင်းနှင့် ချင်းတွင်းမြစ်အထက်ပိုင်းနှင့် ကျောက်ဆောင်၊ ကျောက်တောများမှလွဲ၍ နေရာအနှံ့အပြားစိုက်ပျိုးနိုင်သောဝါးဖြစ်ကြောင်း တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

ကြသောင်းဝါးသုဉ်းခဲသည့် ခုနှစ်များနှင့် နေရာဒေသများ

၁၈၉၉ ခုနှစ်တွင် ပဲခူးရိုးမတွင်၊ ဝါးရုံ သုံးရုံသုဉ်း

၁၉၀၃ ခုနှစ်တွင် သာယာဝတီသစ်တောများ၌ နှစ်ရုံသုဉ်း

၁၉၁၃ ခုနှစ်တွင် မင်းဘူး၊ သရက်၊ ပြည်၊ ဒေသများတွင် သုဉ်းသည်။

၁၈၅၄ ခုနှစ်တွင် ဒေါက်တာမက္ကလဲလင်း ဝါးပွင့်စုဆောင်းခဲ့သည်ဟုသိရှိရသည်။

၁၈၅၆၊ ၁၈၅၇ နှင့် ၁၈၅၈ ခုနှစ်များတွင် အရွက်များဝေဆာသည်ကို ဒေါက်တာဘရန်းဒစ်တွေ့မြင်ခဲ့ပြီး ၁၈၅၉ ခုနှစ်တွင် ပဲခူးရိုးမအနောက်ရေဝေတောင်ပိုင်းနှင့် ၁၈၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် မြောက်ပိုင်းတွင် ဝါးသုဉ်းကြောင်း ဒေါက်တာဘရန်းဒစ်တွေ့ရှိမှတ်တမ်းထားသည်ဟုသိရှိရပါသည်။

ကိုးကား

မြန်မာနိုင်ငံ သစ်တောကျောင်း သစ်အသုံးချစာအုပ်

ဗမာဝါးစာအုပ်၊ (ဦးချိန်ဟို သစ်တောမင်းကြီးချုပ်)

မျှင်ဝါးစိုက်ပျိုးနည်း

ဝါးကို စီးပွားဖြစ်စိုက်ပျိုးကြမည် ဆိုပါက မိမိစိုက်ပျိုးလိုသော ဝါး၏ သဘာဝနှင့် ကြိုက်နှစ်သက်သော ရာသီဥတုကို သိရှိရန် လိုအပ်ပါသည်။ မိမိဒေသအနီးအနားတွင် ပေါက်ရောက်နေသော ဝါးသည် စီးပွားရေးတွက်ခြေမကိုက်ပါက ဝါးစိုက်ပျိုးသူတို့အတွက် နစ်နာနိုင်သည်။ အချို့ဒေသသည် ဝါးကောင်းစွာဖြစ်ထွန်းကြသော် လည်း လမ်းပန်းခရီးခက်ခဲသောကြောင့် ဝါးဈေးကောင်းမရနိုင်ပါ။ ထိုဒေသများတွင် ဝါးရောင်းချသည်ထက် မျှင်ကိုရောင်းဖို့ စဉ်းစား ရမည်။ နှီးနှင့်နှီးထွက်ပစ္စည်း၊ ဝါးအလုံးလိုက်မဟုတ်သော ကုန် ကြမ်းဈေးကွက်တို့ကိုဖန်တီးရမည်။ မြန်မာပြည်နေရာအနှံ့အပြား တွင် ပေါက်ရောက်သောမျှင်ဝါးအကြောင်းကို တင်ပြပါမည်။

မျှင်ဝါး (Common Name - Hmyin-wa), (Botanical Name - *Dendrocalamus strictus*) သည် အရှေ့တောင်အာရှ

အပူပိုင်းနှင့် သမပိုင်းမျိုးစိတ်ဖြစ်သည်။ အိန္ဒိယ၊ နီပေါ၊ ဘင်္ဂလား
ဒေ့ရှ်၊ မြန်မာ၊ ထိုင်းဇာတိဖြစ် သည်။ တရုတ်၊ သီရိလင်္ကာ၊ မလေး
ရှား၊ အင်ဒိုနီးရှား၊ ဖိလစ်ပိုင်၊ ဝိယက်နမ်တို့တွင်လည်း တွေ့ရ
သည်။ မျှင်ဝါးတွင် မျှင်နက်၊ မျှင်ဖြူ၊ မျှင်ပါးဟူ၍လည်း တွေ့ရ
တတ်သည်။

မျှင်ဝါးသည် အချို့ဒေသတွင်အလုံးပိတ်များကိုတွေ့ရပြီး
အချို့ဒေသတွင် အခေါင်းပွများကိုတွေ့ရ တတ်သည်။ ယခုနှစ်တွင်
မျှင်ဝါးများသုဉ်းသောကြောင့် ဝါးမျိုးစေ့များကို စုဆောင်းသော
အခါ ဝါးမျိုးစေ့များကွဲပြားနေသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ဂန့်ဂေါဒေသ
မဟာမြိုင်တောတွင်ပေါက်သော မျှင်ဝါးသည် အလုံးကြီးပြီး
အခေါင်းပွဖြစ်သည်။ ဝါးစေ့သည်သေးသေးရှည်ရှည်ဖြစ်သည်။
ပျဉ်းမနားဒေသတွင်တွေ့ရသောမျှင်ဝါးသည် အခေါင်းပိတ်ဖြစ်ပြီး
ဝါးစေ့သည် အနည်းငယ်တိုပြီး အစေ့ကြီးသည်။

မျှင်ဝါးသည်အမြင့်ပေ ၃၀၀၀ အထိပေါက်ရောက်နိုင်သည်။
သစ်တောနှင့် ရောနှောပေါက်ရောက်တတ်သည်။ အချို့နေရာ
တွင်သစ်ပင်မရှိသော်လည်း မျှင်ဝါးပေါက်ရောက်နေသည်ကို တွေ့
ရသည်။ မျှင်ဝါးသည် အရွယ်လတ်ဝါးမျိုးဖြစ်ပြီး တောခြောက်လျှင်
အခေါင်းပိတ်တတ်ပြီး တောစိုလျှင် အခေါင်းပွတတ်သည်။ ရေခဲ
သည်အထိအေးသောဒဏ်ကိုခံနိုင်ပြီး မိုးမကြာခဏခေါင်၍
အလွန်ပူသောဒဏ်ကိုလည်း ခံနိုင်သည်။

မျှင်ဝါးသည် တောင်သူလုပ်ငန်းအတွက် တိုင်ဝါး၊ ကွမ်းခြံတိုင်
ဝါး၊ သခွားတိုင်ထောင်ဝါး၊ ထွန်သံ၊ ထွန်ကိုင်၊ နွီးထရံယက်ခြင်း၊
အချင်ဝါး၊ ဆင့်ဝါး၊ ကြမ်းခင်း၊ ခြံစည်းရိုးစသဖြင့် အမျိုးမျိုးအသုံး

များသည်။ မန္တလေးဒေသရှိ ရွှေဆိုင်းလုပ်ငန်းသုံးစက္ကူတွင်လည်း မျှင်ဝါးကိုအသုံးပြုသည်။ အလှူ၊ မင်္ဂလာဆောင်တို့တွင် ကမ်းသော ယပ်တောင်လုပ်ငန်းတွင်လည်း မျှင်ဝါးသည် အရေးပါလှသည်။

ပေါက်တူးရိုး၊ ပေါက်ပြားရိုး၊ တူရိုး၊ ဆောက်ရိုးများ ပြုလုပ် ရာတွင်လည်း မျှင်ဝါးသည် အရေးပါသည်။

ဘက်စုံအသုံးပြုနိုင်သော မျှင်ဝါးသည် အပူကြိုက်ဝါးဖြစ် သည်။ ရေလောင်းပြီး တယုတယမပြုစုရသောကြောင့် အပူပိုင်း ဒေသ အမြန်ပြန်လည်စိမ်းစိုရန် စိုက်ပျိုးသင့်လှသည်။ မျှင်ဝါးသည် နွားနှင့်တံမှအစ ဘက်စုံအသုံးဝင်လှသည်သာမက မျှစ်အရသာ လည်း လွန်စွာကောင်းမွန်လှသည်။ မန္တလေးဒေသတွင် မျှင်မျှစ်ကို အရှေ့တောမျှစ်အဖြစ် နာမည်ကြီးသည်။

မျှင်ဝါးကို နေရာဒေသအနှံ့အပြားတွင်တွေ့ရပြီး နှစ်စဉ်တစ် နေရာသို့မဟုတ် တစ်နေရာတွင် သုဉ်းနေတတ်သည်။ ပျဉ်းမနား ဒေသတွင် လွန်ခဲ့သောသုံးနှစ်ကမျှင်ဝါးသုဉ်းသည်ကို တွေ့ရသည်။

ယခင်က ဝါးသုဉ်းသောအခါ ဝါးတောပြန်ဖြစ်တတ်သော် လည်း ယခုအချိန်တွင် မဖြစ်နိုင်တော့ဘဲ မျှင်ဝါးရှားပါးသွားသည်။ မျှင်ဝါးကို မိုးဦးတစ်မိုး ကောင်းစွာရွာပြီးသည့်အချိန်တွင် စိုက်ပျိုး ထားပါ။ နွေရာသီတွင် အရွက်များကြွေကာ ရွက်နုများ ပြန်ထလာ တတ်သည်။ စနစ်တကျနှင့် အပင် အနည်းငယ်သာ စိုက်ပျိုးမည်ဆို လျှင် နွေရာသီတွင် ရေသွင်း၊ မြေဩဇာကျွေးပေးပါက အပင်ဖြစ် ထွန်းမှုအားကောင်းသည်။ အပင်ငယ်စဉ်မှစ၍ ဘေးကိုင်းတက် များကို ရှင်းလင်းထားပါက အပင်မရှုပ်တော့ပါ။ အပင်စိုက်ပြီး နှစ်နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ အပင်ဟောင်းများကို ရှင်းလင်းခြင်း။ ဝါး

ရွက်ခြောက်များပုံပေးခြင်း၊ မြေကြီး အနည်းငယ်ပုံပေးခြင်းများဖြင့် ပြုစုပေးပါက ငါးနှစ်တွင် စတင်ခုတ်သိမ်းနိုင်သည်။

မျှင်ဝါးသည် လက်သန်းလုံးအရွယ်မှစ၍ ဈေးကွက်ရှိသော ဝါးဖြစ်သည်။ မန္တလေးတွင် မျှင်ဝါးလုံး အသေးတစ်လုံးလျှင်ကျပ် ၇၀ မှ ကျပ် ၂၀၀၀အထိဈေးရှိသည်။ မျှင်မျှစ်သည် အခြားမျှစ်များ ထက်ဈေးပိုရသည်။ မျှင်ဝါးကို စိုက်ပျိုးမည်ဆိုပါက တစ်ပင်နှင့် တစ်ပင် ၁၂ ပေ အကွာအဝေးမျှ စိုက်သင့်ပါသည်။ မျှင်ဝါး၏ သဘာဝအရ ကိုင်းတက်ရှုပ်တတ်သည်။ အပင် စိပ်စိပ်စိုက်ပါက ပန်းဝါးများများ ထားစရာမလိုပါ။ အပင်စိပ်သောကြောင့် မျှစ်များ သည် နေရောင်လှတက်ရသောကြောင့် ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း ပေါက်သည်။ ကိုင်းတက် မရှုပ်တော့ပါ။ စနစ်တကျစိုက်ပျိုးပြီး အနည်းငယ်သာပြုစုပါက ဖြစ်ထွန်းလွယ်သည်။ တစ်ဧကတွင် အပင်ရေ ၃၃၀ မှ ၄၄၀ အထိစိုက်နိုင်သည်။ သုံးနှစ်မှစ၍ အပင် သေးများကို ပင်ကျပ်ခုတ်ကာ သခွားတိုင်အဖြစ် စတင်ရောင်းချနိုင် သည်။ တစ်နှစ်လျှင် တစ်ရုံမှ ဝါးလုံး ၁၀လုံးခန့် ရရှိနိုင်သည်။ မျှင်တစ်ပိဿာမှ သုံးပိဿာအထိရရှိနိုင်သည်။ နွီးဝါးအဖြစ် တစ် နှစ်လျှင် သုံးလုံးခန့်ရရှိနိုင်သည်။ မျှင်ဝါးတစ်ရုံသည် တစ်နှစ်လျှင် ဝင်ငွေကျပ် ၅၀၀၀ ရနိုင်သည်။

မျှင်ဝါးသည် နွီးဖျာ၍ကောင်းသောကြောင့် နွီးလက်မှုပညာ တတ်ထားပါက ဝါးစိုက်တောင်သူတို့ နေ့စဉ် အလုပ်နှင့်ဝင်ငွေရနိုင် မည်။ ပရိဘောဂပြုလုပ်၍ကောင်းသောကြောင့် ဝါးလုံး ရောင်းချ သည်ထက် ကုန်ချောရောင်းပါက ဝင်ငွေပိုနိုင်သည်။ မျှင်မျှစ်ကို မျှစ်ချိုဘူးများ ပြုလုပ်ရောင်းချပါက ဈေးကောင်းရနိုင်သည်။

မျှင်ဝါး၏အားသာချက်သည် အပူကြိုက်ဝါးဖြစ်ခြင်း၊ နိုင်ငံအနှံ့အပြားတွင်တွေ့ရခြင်း၊ တောင်သူ လုပ်ငန်းအတွက် လွန်စွာအရေးပါသောဝါးဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် စိုက်ပျိုးရန်ခက်သောမြေများတွင်လည်းကောင်း၊ အခြားသီးနှံစိုက်ရန်ခက်သော မြေများတွင်လည်းကောင်း၊ ကျေးရွာပိုင်စိုက်ခင်းများတွင်လည်းကောင်း စိုက်ပျိုးသင့်သည်။ မျှင်ဝါးသည် ခြောက်သွေ့သောနေရာဒေသများအား အမြန်ဆုံးပြန်လည်စိမ်းလန်းလာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

လူသားနှင့် ဝါး

ဝါးသည် ကမ္ဘာတွင် သစ်ပင်မပေါက်မီ ရေညှိရေမှော်မှဖြစ်လာသော မြက်ကြီးပင်တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ လူသားဖြစ်ပေါ်လာသော အချိန်ကပင် လူသားနှင့် ဝါးသည် ရင်းနှီးလာခဲ့သည်။ လူသားတို့၏အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများနှင့် ဆက်စပ်သောအပင်ဖြစ်သည်။ ထို့အတူ လူသားတို့၏ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးမှုသည် ဝါးနှင့်ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်။ ဝါးကြောင့် လူသားတို့ အဆင့်မြင့်လာခဲ့ကြသည်။

လူသားတို့ စတင်ပြောင်းလဲလာခဲ့သောအကြောင်းတွင် မီးကို စတင်တွေ့ရှိသည်က စခဲ့သည်။

မီးသည် ဝါးတစ်လုံးနှင့် တစ်လုံး အချိန်ကြာမြင့်စွာ ပွတ်တိုက်ရာမှ မီးလောင်မှုဖြစ်ကာ လူသားတို့ မီးကိုစတင်တွေ့ရှိခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် သမိုင်းအဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲကာ လူသားတို့သည် မီးကိုအသုံးပြုတတ်လာခဲ့သည်။ သစ်သီး၊ သစ်ဥ၊ သားစိမ်း။

ငါးစိမ်းစားရာမှ ကင်စား၊ ချက်စားလာကြသည်။

ဝါးပင်ကြောင့် လူသားတို့ဘဝသည် တိရစ္ဆာန်များထက် သာလွန်ကာ လူ့ယဉ်ကျေးမှု အဆင့်မြင့်လာခဲ့ကြသည်။ လူတို့ နေ့စဉ်လှုပ်ရှားမှုများတွင် ဝါးသည် တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း ပါဝင်ပတ်သက်နေသည်။

ကမ္ဘာ့အရှေ့ဖျားနိုင်ငံများဖြစ်ကြသော ဂျပန်၊ ကိုရီးယား၊ တရုတ်နိုင်ငံများသည် ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကပင် 'ဝါး'ယဉ်ကျေးမှု ထွန်းကားလာခဲ့သည်။ ဝါးယဉ်ကျေးမှုကို ရှုထောင့်သုံးမျိုးက လေ့လာနိုင်သည်။ ပထမရှုထောင့်မှာ လူတို့နေ့စဉ် နေထိုင်၊ စားသောက်သောဘဝတွင် ဝါးနှင့်ပြုလုပ်သော လူ့အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ၏ အဆင့်အတန်းဖြစ်သည်။ ဒုတိယရှုထောင့်မှာ လူသားတို့သည် တစ်နေရာနှင့် တစ်နေရာ၊ တစ်ဒေသနှင့် တစ်ဒေသကူးလူးဆက်ဆံရာတွင် သတိမမူမိကြဘဲ ဝါးယဉ်ကျေးမှု ဖလှယ်မိနေကြခြင်း၊ အတုယူကြခြင်းဖြင့် ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခုလုံး တစ်နေရာနှင့် တစ်နေရာပျံ့နှံ့နေကြသည်။ တတိယရှုထောင့်မှာ လူသားတို့သိဆို၊ တီးမှုတ်ခြင်းအတွက် တူရိယာကို ဝါးမှ စခဲ့သည်။ စာပေယဉ်ကျေးမှုကို ဝါးခြမ်းများတွင် ရေးသားခြင်းက စတင်ခဲ့သည်။ ပန်းချီ၊ ကဗျာ၊ သီချင်းများတွင် ဝါးသည် မပါမဖြစ်ခဲ့ပါ။ ယခုခေတ်အချိန်အထိ ဂျပန်တွင် အဓိကရိုးရာပွဲများတွင် မြန်မာတို့၏ အုန်း၊ ငှက်ပျောပွဲကဲ့သို့ အရေးပါလှသည်။

လူရှိလျှင် ဝါးရှိရမည်ဆိုသော ဆောင်ပုဒ်ရှိသည်။ ဝါးပင် ရှိပါကအန္တရာယ်ကင်းရှင်းကာ လာဘ်ကောင်းသည်ဟု အယူအဆ ရှိသည်။ ဝါးပင်မရှိ၊ ဝါးဆစ်၊ ဝါးရွက်တစ်ခုခုမရှိလျှင် ပန်းချီကား

တစ်ခုခုကို ထားရှိရသည်။ မရှိပါက လာဘ်မကောင်းဟု အယူရှိသည်။ ဝါးပေါများစွာ ပေါက်ရောက်သော အရှေ့နိုင်ငံများသည် လူမှန်းသိတတ်စအရွယ်ကတည်းက ဝါးနှင့် တစ်နည်းနည်း ပတ်သက်မှုရှိသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်မသိခဲ့သော ဝါးဆက်စပ်မှုကို တွေးကြည့်နိုင်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသားတိုင်း ဝါးနှင့် တစ်မျိုးမဟုတ်တစ်မျိုး ရင်းနှီးခဲ့ကြသည်။ ရှေးမြန်မာဘုရင်လက်ထက်ကတည်းက မည်မျှပင်ချမ်းသာသောမျိုးရိုးဖြစ်စေ ဆန်ကော၊ ဆန်ခါ၊ တောင်း၊ ခြင်း စသည့်ဝါးနှင့်ပတ်သက်သော ရိုးရာပစ္စည်းကို အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ ဘုရင့်နန်းတော်တွင် အသုံးပြုသောပစ္စည်းများပင်လျှင် ဝါးနှင့်ပတ်သက်နေသည်။ ယခုအချိန်အထိ ဝါးလက်မှုပစ္စည်းများမှာ အသုံးပြုနေကြဆဲပင်ဖြစ်သည်။

လူသားတို့ ခေတ်မီတိုးတက်ပြောင်းလဲလာသည်နှင့်အမျှ ဝါးအသုံးချမှုသည်လည်း အဆင့်ဆင့်တိုးတက်ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။ ထိုတိုးတက်ပြောင်းလဲမှုတွင် မြန်မာတို့မပါဘဲ ခေတ်နောက်မှာပင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်မှာ အထူးအံ့ဩဖွယ်ဖြစ်သည်။ ရတနာဖြစ်သော ဝါးကို ယနေ့အချိန်အထိ အသုံးမဝင်သေးချေ။

ထူးခြားသောသဘာဝတည်ဆောက်မှုကြောင့် လူသားတို့ ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်များတွင် ဝါးပင်ကို ကမ္ဘာ့လူသားအားလုံးနီးနီး အသုံးပြုခဲ့ကြသည်ဟုယူဆနိုင်သည်။ တရုတ်ပြည်တွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း၅၀၀၀ ကျောက်ခေတ်၊ ကြေးခေတ်တွင် ဝါးကို အသုံးပြုခဲ့သောအထောက်အထားများရှိကြောင်း သိရသည်။ လူသားအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ခေတ်အဆက်ဆက် အနီးကပ်ရှိသော မရှိမဖြစ်ပစ္စည်းဖြစ်ခဲ့သည်။

တရုတ်ပြည် ဂျင် (Jing)မင်းဆက်ခေတ် ခရစ်နှစ် (၂၆၅-၃၁၆)တွင် Kaizi Dai ဆိုသူသည် ဝါးအဘိဓာန်စာအုပ်ကို ရေးသားခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်သည် ဝါးသုတေသနလုပ်ငန်းအတွက် ပထမဆုံးစာအုပ်ဖြစ်နိုင်သည်။ တရုတ်ဗျည်းအက္ခရာများသည် ဝါးနှင့်ပတ်သက်ဆက်နွယ်မှုတစ်ခုခုရှိနေကြောင်း တရုတ်ပညာရှင် တို့က ဆိုကြသည်။

လူ့ယဉ်ကျေးမှုတိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာရေးတွင် ဝါးအသုံးချမှုသည် အကြီးအကျယ်ဩဇာလွှမ်းမိုးခဲ့သည်။ ထိုအထောက်အထားများကို ရှေးဟောင်းသုတေသနပညာရှင်များက ရှာဖွေစုဆောင်းခဲ့ကြ သည်။ ၂၀ ရာစုအစပိုင်းတွင် ဂျပန်နိုင်ငံမှ ဝါးဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ရှေးဟောင်းပစ္စည်းအမျိုး ၁၀၀ ကိုစုဆောင်းပြီး ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ တွင် ပြပွဲတစ်ခုပြုသနိုင်ခဲ့သည်။ အခြားသောသုတေသနပညာရှင် တို့ကလည်း လူသားတို့ဝါးကို အသုံးပြုပုံ၊ အဆောက်အအုံတွင် အသုံးချပုံကို ဖျော်ဖြေမှုများဖြင့်လည်းကောင်း၊ စာပေများဖြင့် လည်းကောင်း ဖော်ပြကြသည်။

ဝါးသည် ကြီးထွားမြန်ခြင်း၊ လှပခြင်း၊ အသုံးဝင်ခြင်းတို့ကြောင့် အာရှ၊ အာဖရိက၊ လက်တင်အမေရိကတို့တွင် စီးပွားဖြစ်အနေ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရိပ်ရအပင်အနေဖြင့်လည်းကောင်း၊ တစ်နိုင် တစ်ပိုင်အဖြစ် ဝင်းခြံများတွင်လည်းကောင်း စိုက်ပျိုးကြသည်။ တရုတ်ပြည်တွင် ပထမဆုံးစာအုပ်ကို ဝါးပြားတွင် ရေးခဲ့သည်ဟု မှတ်တမ်းရှိခဲ့သည်။ ထိုစဉ်အခါက လိပ်ခွံများတွင် ရေးခဲ့သော် လည်း များများစားစားမရေးနိုင်ခဲ့ပေ။

ဝါးကို အမှတ်သင်္ကေတအဖြစ် ပန်းချီနှင့် အနုပညာတွင် ရေး

သွင်းခဲ့သောအပင် လေးမျိုးရှိသည်။ 4 Gentlemen ဟု ခေါ်ကြသည်။ ထိုအပင် လေးမျိုးတွင် ဝါးပင်ပါဝင်သည်။ တရုတ်စာပေများကို ရေးသားရာတွင် ဝါးစုတ်တံဖြင့်သာ ခြယ်မှုန်းကြသည်။ တရုတ်အက္ခရာ လက်ရေးလှရေးခြင်းသည် သီးခြားအနုပညာရပ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ မြန်မာ့အနုပညာလောကတွင် ဝါးနှင့်ပတ်သက်သော ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များရှိခဲ့သည်။ ဝါးမှပေါက်ဖွားလာသော ဝေဠုဝတီမင်းသမီးပုံပြင်ကို လူတိုင်းသိခဲ့သည်။ ဂျပန်နိုင်ငံတွင်လည်း ဝါးမှပေါက်ဖွားသော Kaguya Hime မင်းသမီးပုံပြင်ရှိခဲ့သည်။ ထိုအထောက်အထားသည် လူသားနှင့် ဝါးပါဝင်ပတ်သက်မှုကို ပြသနေသည်။

တရုတ်ပြည်တွင် ဘီစီ ၄ ရာစုတွင် အလွန်ကျော်ကြားသော အတွေးအခေါ်ပညာရှင် လာဟိုဇီဆိုသူ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ သူသည် တာအိုအယူအဆကို ထူထောင်ခဲ့ပြီး လူသားတို့ သဘာဝတရားနှင့်လိုက်လျောညီထွေနေတတ်ဖို့ အဆိုရှိခဲ့သည်။ လူသားတို့သည် ယင်ဓာတ်(-)၊ ယန်ဓာတ်(+)ကို ထိန်းညှိထားနိုင်မှသာ အသက်ရှင်နေနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုဓာတ်နှစ်ခုကို အညီညွတ်ဆုံးအပင်မှာ ဝါးပင်ဖြစ်သည်ဟု သူက ဆိုထားသည်။

အချို့သောပစ္စည်းများသည် လူသားတို့အတွက် ရေရှည်အသုံးမဝင်နိုင်ပေ။ ပလတ်စတစ်၊ သံ၊ မယ်လမင်းတို့သည် ကြာလာသောအခါ လူသားတို့အတွက်အန္တရာယ်ဖြစ်စေသည်။ ဝါးသည် ထိုကဲ့သို့မဖြစ်နိုင်ပေ။ နောင်နှစ်ပေါင်းများစွာအထိ အသုံးပြုနိုင်သည်။

ဝါးသည် သဘာဝအလျောက် နေရာအနှံ့တွင် တွေ့ရတတ်

သောအပင်ဖြစ်သည်။ ဝါးကိုပညာရှိသစ်ပင်ဟု ခေါ်ကြသည်။
 ဝါးကို စိတ်ဝင်တစားအသုံးပြုမည်ဆိုပါက လွန်စွာနက်နဲပြီး သုံး
 မကုန်၊ ဖြုန်းမကုန်သော ရတနာသိုက်တစ်ခုဖြစ်သည်။ အကယ်၍
 ဝါးပင်ကို စိတ်မဝင်စား၊ အသုံးမချတတ်ပါက စိတ်မနွံ့သူလက်ထဲ
 ရောက်သောပတ္တမြားကဲ့သို့ တန်ဖိုးရှိလာမည်မဟုတ်ပေ။ လူသား
 တို့ဖြစ်တည်ကတည်းက လူသားတို့နှင့် အကျိုးရှိစွာ အသုံးချလာ
 ခဲ့သော ဝါးပင်သည် စား၊ ဝတ်၊ နေရေးသာမက သဘာဝပတ်ဝန်း
 ကျင်ကိုပါ အထောက်အကူပြုစေသော လူသားအကျိုးပြုသော
 ရတနာပင်ဖြစ်ပေသည်။

ဝါးသဘာဝနှင့် ဝါးစိုက်ပျိုးနည်း

ကျွန်တော်တို့မြန်မာနိုင်ငံတွင် သစ်တော၊ ဝါးတောများ ပေါများပါသော်လည်း ယခုအခါတွင် လူနှင့်ဝေးရာတောများတွင်သာ သစ်ကောင်း၊ ဝါးကောင်းများ တွေ့ရတော့သည်။

သစ်၊ ဝါး ရှားပါးလာသည်နှင့်အမျှ သစ်၊ ဝါးတန်ဖိုးများလည်း မြင့်တက်လာသည်။ ဝါးကို အခြားနိုင်ငံများတွင် စီးပွားဖြစ် စိုက်ပျိုးလာကြပြီး နိုင်ငံခြားဝင်ငွေရရှိနေပါပြီ။ မြန်မာနိုင်ငံသည် မျှစ်နှင့် ဝါးကို လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော်က နိုင်ငံခြားသို့တင်ပို့ခဲ့ဖူးသော်လည်း ယခုအခါတွင် ကုန်ကြမ်းရှားပါးလာမှုကြောင့် တင်ပို့နိုင်ခြင်း မရှိတော့ပါ။

ဝါးကို သဘာဝအလျောက်သာ ပေါက်ရောက်သောအပင်အဖြစ်သတ်မှတ်ထားပြီး ဝါးဥယျာဉ်ထူထောင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ ထိုင်းနိုင်ငံတွင် ဝါးဥယျာဉ်များထူထောင်စိုက်ပျိုးပြီး နှစ်စဉ်အမေရိကန်

ဒေါ်လာ သန်း ၄၀၀ ကျော်ဝင်ငွေရရှိနေပါပြီ။ ဝါးကို စီးပွားဖြစ် စိုက်ပျိုးပြီး ထွေးကွက်မရှိမှာ၊ မရောင်းရမှာ စိုးရိမ်စရာမလိုတော့ပါ။ ခေတ်မီပရိဘောဂပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်ရောင်းချခြင်းဖြင့်လည်း ဝင်ငွေရရှိနိုင်ပါသည်။

ဝါးပင်သည် အောက်ဆီဂျင်ထုတ်လုပ်မှု အားကောင်းသော အပင်ဖြစ်ပြီး ဝါးစိုက်ပျိုးထားခြင်းသည် မြေဆီလွှာဆုံးရှုံးမှုကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သဖြင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကို ထိန်းသိမ်းရာ ရောက်သလို အာဟာရဓာတ်ပြည့်ဝသော စားသောက်ကုန်မျှစ်ကို လည်း ရရှိပါမည်။ ထို့အပြင် အဆောက်အအုံများ၊ ပရိဘောဂများ၊ လူသုံးကုန်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်နိုင်သဖြင့် ဆင်းရဲမှုလျော့ချရေး၊ သက်ရှိလောကတည်မြဲရေး တို့အတွက် ကြီးမြန်ပင်ဖြစ်သော ဝါးကို အထူးစိုက်ပျိုးသင့်ပါသည်။

ဝါးပင်ဖြစ်ပေါ်လာပုံနှင့် စိုက်ပျိုးနိုင်သောရေမြေရာသီဥတု

ဝါးပင်သည် ကမ္ဘာဦးကာလအချိန်ရှိ ရေညှိရေမှော်ပင်များမှ အစပြု၍ တဖြည်းဖြည်း မြက်ပင်ငယ်များအဖြစ်သို့ ကြီးထွားလာရာ မှတစ်ဆင့် ဝါးပင်များအဖြစ်သို့ပြောင်းလဲလာသည်။ ဝါးပင်သည် နှစ်ရှည်ခံမြက်ကြီးပင် မျိုးရင်းဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဝါးမျိုးစု ၂၂ မျိုးစုနှင့် မျိုးစိတ် ၁၂၀ ခန့်ရှိပြီး သဘာဝအလျောက် ပေါက်ရောက်ကြောင်းသိရှိရပါသည်။ ဝါးပင်သည် အမြင့်ပေ ၁၃၀၀၀ အထိ ပေါက်ရောက်နိုင်ပြီး အများအားဖြင့် အမြင့်ပေ ၃၀၀ နှင့် ပေ ၂၆၀၀ အတွင်းအများဆုံးတွေ့ရပါသည်။ ဝါးပင်သည် အပူချိန် ၁၁ ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက်- ၁၀၀ ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက်၊ မိုးရေချိန်

၃၁ ဒီဂရီနှင့် ၂၅၄ ဒီဂရီ မြေအချဉ် ၅ ဒသမ ၅ နှင့် ၇ ဒသမ ၅ ရှိ ရေမဝင်သောမြေအမျိုးအစားတွင် ပေါက်ရောက်ရှင်သန်နိုင်ပါသည်။

မြေဆီလွှာဆုံးရှုံးရခြင်းအကြောင်း

သစ်တောများမှသစ်များအဆမတန်ခုတ်ယူခြင်း၊ တောင်ယာများချဲ့ထွင်ခုတ်ပြီး မီးများရှို့ခြင်း၊ ကျွဲ၊ နွား၊ သိုး၊ ဆိတ် စသည့် လူမွေးတိရစ္ဆာန်များ မြက်ကိုကုန်စင်အောင်စားခြင်း၊ နည်းလမ်းလွဲမှားစွာ မြေထွန်ယက်ခြင်း၊ ပေါင်းမြက်တို့ကို မီးရှို့ရှင်းလင်းခြင်း၊ ရွှေနှင့် သတ္တုများတူးဖော်ခြင်းတို့ကြောင့် မြေဆီလွှာများ ဆုံးရှုံးလျက်ရှိပါသည်။

မြေဆီလွှာဆုံးရှုံးရမှု၏ ရလဒ်

လူသားများက 'အမိမြေ'ဟုတင်စားခေါ်ဆိုကြသည်။အသက်ရှိုသော အရာဟုမှတ်ယူထားသည့်အတွက် မြေဆီလွှာကိုပြုစုယူယမှုများပေးသင့်သည်။ မြေဆီလွှာ လက်မဝက်ခန့်ရရှိရန် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ မှ ၄၀၀ အထိကြာမြင့်သည်။ စိုက်ပျိုးနိုင်သော မြေဆီလွှာထူရရန် နှစ်ပေါင်း ၃၀၀၀ မှ ၁၂၀၀၀ အထိကြာမြင့်သည်။ သစ်တစ်ပင်သည် ရေဂါလန် ရာနှင့်ချီကာစုပ်ယူနိုင်သည်။ ဝါးပင်သည် ရေကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်စွမ်းရှိသည်။ သစ်ပင်ပေါင်းပင်တို့သည် ရေများကိုထိန်းသိမ်းထားနိုင်ခြင်းသာမကဘဲ အပင်၏အမြစ်များသည် မြေဆီလွှာကိုရေတိုက်စားမှုမှကာကွယ်နိုင်သည်။ သစ်ရွက်ဆွေးတို့ကြောင့် မြေဆီလွှာဖြစ်ပေါ်စေသည်။

မြေဆီလွှာဆုံးရှုံးမှုကြောင့် ဓာတ်မြေဩဇာများသုံးစွဲကာ အပင်များရှင်သန်အောင်လူတို့ပြုလုပ်ကြသည်။ သဘာဝမြေဩဇာ မဟုတ်သောကြောင့် ကောက်ပဲသီးနှံတို့သည် အာဟာရမပြည့် တော့ဘဲ လူတို့ကို ဘေးဒုက္ခရောဂါမျိုးစုံကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။

သစ်တောသစ်ပင်တို့ကိုခုတ်ယူခြင်းသည် ၎င်းအပင်တွင် မှီခို နေသော ကျေးငှက်တိရစ္ဆာန်များ၊ ဇီဝမျိုးများ ပျက်စီးစေပါသည် မိုးရွာသွန်းသောအခါ သစ်ပင်၊ ဝါးပင်တို့မရှိသောကြောင့် ရေကို မထိန်းနိုင်ဘဲရှိပါသည်။ လေကြောင့်လည်း မြေမှုန့်ကလေးများ သည် လေနှင့်အတူပါကာ မြေဆီလွှာပျက်စီးနိုင်ပါသည်။ ရေနှင့် လေကြောင့် နှစ်စဉ် မြေဆီလွှာတစ်ဧကလျှင် ၇ ဒသမ ၅ တန် မှ ၁၀တန်အထိ ဆုံးရှုံးလျက် ရှိပါသည်။

မြေဆီလွှာတို့သည် မြစ်၊ ချောင်း၊ အင်းအိုင်တို့ထဲရောက် ကာ မြစ်၊ ချောင်း၊ အင်းအိုင်များ တိမ်ကောလာသည်။ မြေသည် ရေကိုမထိန်းသိမ်းနိုင်ကာ မြစ်၊ ချောင်းများ တိမ်ကောလာမှုကြောင့် ရေသိုလှောင်မှုပမာဏကျဆင်းပြီး ရေကြီးခြင်း၊ တောင်ပြိုခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်လာစေကာ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များဆိုက်ရောက်လာ စေသည်။ ဤသည်ကိုပင်သစ်ကြီး၊ ဝါးကြီးခုတ်သောသူများကို ရုက္ခစိုးကဲ့သို့သောနတ်များမှ နေစရာဘုံဗိမာန်ဆုံးရှုံးကာ ခုတ်ယူ သောသူများအား ဘေးဒုက္ခရောက်အောင် ကျိန်စာတိုက်သည်ဟု လူကြီးသူမများပြောဆိုနေကြသည့် သယံဇာတကိုအကျိုးရှိစွာ အသုံးမချတတ်မှုကြောင့် ဆုံးရှုံးရသည့်သယံဇာတ၏ ကျိန်စာပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဝါးစိုက်ပျိုးသင့်သည့်အကြောင်း

ဝါးပင်ကိုလေကာပင်အဖြစ်ကန်ပေါင်များတွင်လည်းကောင်း၊ တောင်စောင်း၊ ဆင်ခြေလျှော၊ လွင်တီးခေါင်တို့တွင် စိုက်ပျိုးသင့်သည်။ ဝါးပင်သည် ၎င်းအပင်အမြင့်၏ နှစ်ဆခွဲကျယ်ဝန်းသည့် မြေဆီလွှာကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သည်။ အမြစ်ဆုံသည် ကြီးမားကျယ်ပြန့်မှုမရှိသောကြောင့် လေဒဏ်၊ ရေဒဏ်ကို ခံနိုင်ရည်ရှိသည်။ လေကြောင့်၊ ရေကြောင့်ဖြစ်ပေါ်သော မြေဆီလွှာဆုံးရှုံးမှုကို ကာကွယ်နိုင်သည်။ ဝါးသည် ၎င်းအလေးချိန်၏ရှိသောပင်ထုကိုနှစ်စဉ် ခြွေချပေးသည်။

ဝါးသည် အခြားသောအပင်ထက် ၃၅ ရာခိုင်နှုန်းပို၍ အောက်ဆီဂျင်ကို ထုတ်လုပ်နိုင်သည်။ ဝါးအမျိုးအစားပေါ်မူတည်၍ တစ်ဟက်တာဝါးခြံသည် ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက်တန် ၂၀၀၊ ဆာလဖာဒိုင်အောက်ဆိုက်တန် ၆၀ မှ တန် ၉၀ နှင့် ဖုန်မှုန့်တန် ၆၀ မှ တန် ၉၀ အထိစုပ်ယူနိုင်သဖြင့် လေစစ်ပင်အဖြစ် အသုံးပြုနိုင်သည်။

ဝါးပင်ပေါက်ရောက်ခြင်း

- ၁။ တစ်ပင်ချင်းပေါက်သောဝါးမျိုး၊
 - ၂။ အစုလိုက်ပေါက်သော ဝါးမျိုး၊
 - ၃။ အထက်ပါ အုပ်စုနှစ်မျိုးစပ်ပေါက်သော ဝါးမျိုး
- ၁။ တစ်ပင်ချင်းပေါက်သောဝါးမျိုးကို ကမ္ဘာ့အအေးပိုင်းဖြစ်သည့် ဂျပန်နိုင်ငံနှင့် တရုတ်နိုင်ငံတို့တွင် အများဆုံးတွေ့ရပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် မိုးကုတ်မြို့နှင့် တောင်ပေါ်ဒေသများတွင် တွေ့ရသည်။ ဤဝါးမျိုး၏မြေအောက်ပင်စည်သည် မြေလျှောက်ကာ ပျိုး

ပြန်ပွားပြီး ပင်စည်၏ဘေးဘက်ရှိ အဖူးမှအတက်ထွက်သော
ကြောင့် တစ်ပင်ချင်းပေါက်ရောက်သကဲ့သို့ တွေ့ရပါသည်။

၂။ အစုလိုက်ပေါက်သောဝါးမျိုးကို အပူပိုင်းဒေသဖြစ်သည့်
မြန်မာနိုင်ငံနှင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံတို့တွင် အများဆုံးတွေ့ရသည်။ မြေ
အောင်ပင်စည်မှ အဖူးသည် မြေအောက်ရှိမိခင်ပင်စည်၏အနီး
ဘေးဘက်တွင်ကပ်လျက် မြေအောက်ပင်စည်အသစ်တစ်ခု
ထပ်မံထွက်လာပြီး မျိုးပွားသောကြောင့်အစုအပြုံလိုက်ပေါက်
သောအဖြစ်သို့ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ အကြီးမြန်စွာပေါက်
ရောက်လေ့ရှိသည်။

၃။ အုပ်စုနှစ်မျိုးစပ်ပေါက်သောဝါးမျိုးကို ကမ္ဘာ့နေရာဒေသ
အတော်များများတွင် တွေ့နိုင်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် တွေ့ရသော
ဝါးပိုးဝါးမျိုးဖြစ်သည်။

ဝါး၏ဂေဟဗေဒ

ဝါး၏ပေါက်ရောက်မှုသည် မိုးရွာသွန်းမှု၊ အပူချိန်၊ ပင်လယ်
ရေမျက်နှာပြင်အမြင့်ပေ၊ မြေဆီလွှာတို့တွင် မူတည်ပါသည်။
စိုထိုင်းဆများရန်လိုအပ်သည်။

တရုတ်ပညာရှင်များအဆိုအရ အက်စစ်ဓာတ်အနည်းငယ်
ရှိပြီး မွှနေသည့် မြေ၊ သဲဆန်သော နုန်းမြေတို့ကို ကြိုက်နှစ်သက်
သည်။ ရေစီးရေလာကောင်းမွန်ပြီး အစိုဓာတ်ထိန်းနိုင်လျှင် ဝါး
အတွက် အစာအာဟာရပြည့်စုံသောမြေဖြစ်သည်။ ဒီရေတော
များတွင် ဝါးသဘာဝအလျောက်ပေါက်ရောက်ခြင်းမရှိပါ။

မြေနေရာရွေးချယ်ခြင်း

မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ဝါးစိုက်ပျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်ပါသည်။ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးကောင်းသောနေရာများတွင် ဝါးစိုက်ပျိုးရန်ရွေးချယ်သင့်သည်။ သယ်ယူစရိတ်သက်သာသော မြို့ပြနှင့် များစွာမဝေးကွာသောနေရာများကို ရွေးချယ်သင့်သည်။ မိမိတို့၏ ကျေးလက်မြို့ပြဈေးကွက်ဦးစားပေးရွေးချယ်စဉ်းစားရပေမည်။

ထို့အပြင် မိမိဒေသ စိမ်းစိုသာယာရေးအတွက် ဒေသနှင့် ကိုက်ညီသောဝါးများကိုစိုက်ပျိုးသင့်သည်။ ဖြစ်ထွန်းမှုမြန်ဆန်သော ဝါးစိုက်ခြင်းသည် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကို ထိန်းသိမ်းနိုင်သည်။ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်အဖြစ် မျှစ်ချိုဝါးကို ရွေးချယ်စိုက်ပျိုးပြီး နိုင်ငံခြားဈေးကွက် ချဲ့ထွင်နိုင်ရန်အတွက် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးကောင်းသောနေရာကို ရွေးချယ်သင့်ပေသည်။

ဝါးစိုက်ပျိုးနိုင်ရန်မြေပြုပြင်ခြင်း

ဝါးစိုက်ပျိုးနိုင်ရန်အတွက် မြေကို အပြောင်ရှင်းလင်းရန်မလိုအပ်ပါ။ စိုက်ပျိုးရန်နေရာကိုသာ ရှင်းလင်းပေးနိုင်သည်။ မိမိပိုင်သောမြေနေရာအလိုက်လည်းကောင်း၊ အသုံးပြုရန် အနေအထားကိုလည်းကောင်း ပန္နက်ချရန်စဉ်းစားပါ။ မျှစ်ထုတ်လုပ်ရန်အတွက် သာဆိုလျှင် ၆ ပေ x ၆ ပေမှ ၁၀ပေ x ၁၀ပေခြား၍လည်းကောင်း၊ ဝါး အသုံးပြုရန်အတွက်ဆိုလျှင် ၁၅ပေ x ၁၅ပေမှ ၂၀ပေ x ၂၀ပေ အထိ ပင်ခြားထား၍ စိုက်နိုင်သည်။ မြေကျင်းကိုမူ ဝါးဖြစ်ထွန်းနှစ်ဆကျင်းတူးရပါမည်။ ဝါးအမျိုးမျိုးကို ရောနှော၍လည်း စိုက်ပျိုးနိုင်ပါ သည်။

တူးထားသောကျင်း၏အောက်ခြေကို သဘာဝမြေဩဇာ ခံထားပါ။ ပျိုးအိတ် သို့မဟုတ် အမြစ်ဆုံကို မြေပြင်နှင့်အညီထားပြီး သဘာဝမြေနှင့်ရောနှောကာ မြေပြင်နှင့်အညီဖို့ပြီး သိပ်ပေးပါ။ ထို့နောက် သဘာဝမြေဩဇာကို သုံးလက်မခန့်လိပ်ခုံးပုံသဏ္ဍာန် အပေါ်မှဖို့ပေးပါ။ ရေမဝင်စေရန်ဖြစ်သည်။ ရေရှားပါးသောနေရာ ဒေသများတွင် ရေများမလေလွင့်ဘဲ ကျန်နေစေရန် ခွက်ကျင်း ထားစိုက်ပါ။

တစ်နိုင်တစ်ပိုင်ဝါးစိုက်ပျိုးခြင်း

ဝါးကို ခြံဝင်း၊ တောင်ယာ၊ စိုက်ကွင်း၊ လယ်မြေ မိမိနယ် နိမိတ်တွင် စိုက်ပျိုးနိုင်သည်။ ထိုသို့စိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့် အပိုဝင်ငွေရရှိ နိုင်သည်။ ဝါးဖြင့်ပြုလုပ်သော လက်မှုပညာအသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများထုတ်လုပ်နိုင်လျှင် အပိုဝင်ငွေရရှိနိုင်သည်။ ဆင်းရဲမှု လျော့ချနိုင်သည်။ ဝါးရုံ လေး၊ ငါးရုံသည် မိသားစုတစ်စုအတွက် လုံလောက် သောမျှစ်နှင့် ဝါးကိုရရှိမည်။

မျှစ်ချိုဝါးကို စိုက်ပျိုးခြင်း

မိမိအိမ်ခြံဝင်းအတွင်း မျှစ်ချိုဝါး လေး၊ ငါးပင်စိုက်ပျိုးပြီး ရေပုံမှန်လောင်းပေးနိုင်လျှင် တစ်နှစ်ပတ်လုံးမျှစ်ထွက်သည်။ စိုက်ပျိုးပြီးရှစ်လအကြာတွင် မျှစ်ကို စတင်ရရှိနိုင်သည်။ အပင် သက်ရှစ်လအကြာတွင် ဝါးကိုကိုင်တက်ကူးနည်းဖြင့် မျိုးပွားယူ နိုင်သည်။ ဝါးတစ်ပင်လျှင် ပျိုးပင် ၁၀ ပင်ခန့် ရရှိနိုင်သည်။ တစ်နှစ် ခန့်ကြာလျှင် ဝါးရုံသည် အနည်းဆုံး ၁၅ ပင်ခန့်ရှိလာနိုင်သဖြင့်

ပျိုးပင် ၁၅၀ ရရှိနိုင်မည်။ ပျိုးပင်တစ်ပင်လျှင် ကျပ် ၂၅၀၀ ခန့်ရှိမည်ဆိုလျှင်ကျပ် ၃၇၅၀၀၀ ခန့် ဝင်ငွေစတင်ရရှိမည်ဖြစ်သည်။ ဝါးငါးရုံစိုက်ထားလျှင် ကျပ် ၁၈၇၅၀၀၀၀ ခန့်ရရှိနိုင်မည်။ ချဲ့ထွင်စိုက်လျှင် ဤတန်ဖိုးငွေသက်သာပါမည်။ ဤမျိုးပွားအပင်များအား အခြားစိုက်ပျိုးရေးတွင်လည်း သုံးနိုင်သည်။

ဝါးအဖြစ်အသုံးပြုလိုပါက သုံးနှစ်စောင့်ရပါမည်။ တစ်ရုံလျှင် ဝါးအတွက်ဆိုလျှင် သုံးနှစ်မှစ၍ ဝါးအလုံးရေ ၂၀-၁၀၀ အထိ ရရှိနိုင်ပါမည်။ ခန့်မှန်းဝင်ငွေ ကျပ်(ငါးရုံ x ၂၀ လုံး x ၁၀၀၀ ကျပ် = ကျပ်၁၀၀၀၀၀) နှင့် မျှစ်များကို ရရှိနိုင်ပါသည်။

အကယ်၍ စိုက်ပြီးနောက်နှစ်တွင် တစ်ဧကခန့်စိုက်နိုင်လျှင် နောက်လာမည့်ဒုတိယနှစ်တွင် မျှစ်အတွက် ခန့်မှန်းဝင်ငွေကျပ် (၄၂၀ ရုံ x ၅ ပိဿာ x ၁၀၀၀ ကျပ် = ကျပ် ၂၁၀၀၀၀၀) နှင့် ဝါးပျိုးပင်အတွက် ခန့်မှန်းဝင်ငွေကျပ်(၄၂၀ရုံ x ၁၀၀ ပင် x ၁၅၀၀ ကျပ် = ကျပ် ၆၃၀၀၀၀၀) ခန့် ရနိုင်သဖြင့် ခန့်မှန်းဝင်ငွေ (ကျပ် ၆၅၁၀၀၀၀၀) ခန့် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ဝါးပင်သည် နှစ်သက်တမ်းကြာလာသည်နှင့်အမျှ စနစ်တကျ ခုတ်သိမ်းလျှင် အထွက်နှုန်းမကျဘဲ ပို၍ အထွက်ကောင်းလာပါမည်။ ပျိုးပင်သည် အမြဲမရောင်းရနိုင်ပါ။ စတင်စိုက်ခင်းထူထောင်သူများသာ အကျိုးခံစားနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ပျိုးပင်မရောင်းရလျှင်လည်း ဝါးကိုတော့ ရောင်းချ၍ရပေမည်။

ကိုင်းကျားနည်း

မြေထုတ်စည်းနည်းသည် မူလပင်စည်ကို ခုတ်ယူရန်မလိုဘဲ

ဝါးပင်စည်တစ်ခုမှ ကိုင်းရိုသမျှကို ကူးယူနိုင်သည်။ ဘေးတက်
 ကိုင်းများမှ အကြီးဆုံးကိုင်းကိုရွေးချယ်ပြီး ဓားထက်ထက်ဖြင့်ထစ်
 ကာ အကိုင်းကို ပင်စည်မှ သုံးလက်ခခန့် ဆွဲခွာပေးပါ။ ထို့နောက်
 ဟော်မုန်းဆေးသုတ်လိမ်းပါ။ ပြီးလျှင် ခြောက်လက်မ x လေး
 လက်မ ပလတ်စတစ်အိတ်အဖြူတွင်ရေစိုနေသော အုန်းဆံမှုန့်(သို့
 မဟုတ်) လွှစာမှုန့်ကိုထည့်ပြီး အိတ်ကိုဓားဖြင့်ခွဲကာ ဆေးသုတ်
 ထားသောအကိုင်းတွင် ကြိုးဖြင့် ခိုင်ခိုင်ချည်ပေးရပါမည်။ ၁၀ရက်
 ခန့်ကြာသောအခါ အမြစ်များထွက်လာပြီး စိုက်ပျိုးနိုင်သောပျိုးပင်
 ကို ရရှိပါမည်။

လိုအပ်သောပစ္စည်းများ

- ၁။ သံဖြတ်လွှတစ်ခု
- ၂။ ဓားထက်ထက်တစ်ချောင်း
- ၃။ အုန်းဆံမှုန့်၊ လွှစာမှုန့်၊ စပ်မြေ
- ၄။ ၆လက်မ x ၄လက်မ ပလတ်စတစ်အိတ်အဖြူ
- ၅။ အမြစ်အားတိုးဆေး
- ၆။ ကြိုးတစ်ချောင်း

ပင်စည်ဖြတ်၍ မျိုးပွားနည်း

ကျန်းမာသန်စွမ်းသော ဝါးရုံရို နှစ်နှစ်၊ သုံးနှစ် သက်တမ်းရှိ
 ဝါးပင်မှအကိုင်းနှစ်ဆစ်၊ သုံးဆစ်ကို မကွဲအောင် ဖြတ်ရပါမည်။
 မြေပြင်နှင့် အနီးဆုံးအပိုင်းသည် ထူ၍ အမြစ်ထွက်အားကောင်း
 သည်။ ဝါးကိုင်းဖြတ်ကို မြေတွင်ခြောက်စင်တီမီတာ၊ ၁၀ စင်တီ
 မီတာခန့် အလျားလိုက်မြှုပ်ပါ။

အမြစ်ဖုများကို အပေါ်ဘက်မှထား၍ မြှုပ်ရပါမည်။ ဝါးပိုးဝါး၊ ကြလို့ဝါး၊ ဂုံဝါးမျိုးများသည် စိုက်ပျိုးအောင်မြင်ရန် ခက်ခဲပါသည်။ ဝါးပိုးမျက်ဆံကျ၊ ရွှေဝါး၊ ဝါးနက်မျိုးများမှာ အောင်မြင်မှုများပါသည်။

အဆစ်နှစ်ဆစ်ပါအောင်ဖြတ်၍ ပထမအဆစ်ကို မြေတွင် မြှုပ်ပြီး ပေါ်နေသောအဆစ်ကို ရေအမြဲလောင်းထည့်ပေးပါ။ တပေါင်း၊ တန်ခူး၊ ကဆုန်လများတွင် စိုက်ပျိုးမှု ပိုမိုအောင်မြင်နိုင်ပါသည်။

ပင်စည်မှ မျိုးပွားခြင်း

မိုးရာသီအစ အရွက်သစ်များမထွက်မီ တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်သား အရွယ်တွင် မျိုးပွားယူရန် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။ မိခင်အပင်ကြီးမှ အမြစ်များ မထိခိုက်အောင်မြေကြီးအား တူးထုတ်ယူပါ။ ဓားထက်ထက် သို့မဟုတ် ဆောက်ပြားကြီးကြီးဖြင့်ဖြတ်ယူပါ။ အမြစ်ဖုများ မထိခိုက်စေရန် အထူးဂရုစိုက်ရပါမည်။ အဝတ်စထူထူဖြင့် ဖြတ်ယူလိုသောအပင်ကို စည်းနှောင်ပြီးမှ ဖြတ်ထုတ်လျှင် ပိုကောင်းပါသည်။ ဖြတ်ယူပြီးသောအပင်ကို စိုက်ပျိုးလိုသော ပျိုးအိတ်အတွင်းသို့ နှစ်နာရီအတွင်း ထည့်စိုက်နိုင်လျှင် ပိုကောင်းပါသည်။

တူးယူလာသောသားတက်ကို မြစ်ပွားဆေးစိမ်ပြီး အပင်နှင့်ကိုက်ညီသောပျိုးအိတ်အတွင်းသို့ ထည့်ရပါမည်။ သဲ၊ ဖွဲပြာ၊ မြေဆွေးတို့ကို ၅:၃:၂ အချိုးရောစပ်ထားသော စပ်မြေဆွေးကို အသုံးပြုရန်လိုပါသည်။ မြစ်နုန်းမြေကိုလည်းအသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ ဤ

နည်းလမ်းသည် အပင်အရေအတွက် ၂၀၊ ၃၀ ခန့်အတွက်သာ အဆင်ပြေနိုင်ပါသည်။ ထောင်၊ သောင်းချီသော အပင်အရေ အတွက် မျိုးပွားယူရန် အဆင်မပြေနိုင်ပါ။

ဝါးပင်စိုက်ပျိုးခြင်း

မြေနေရာရွေးချယ်ပြီးပါက ၁၀ပေ x ၁၀ပေသို့မဟုတ် ၁၂ပေ x ၁၂ပေ ပင်ခြားထားစိုက်ပျိုးခြင်းမှာ အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။ မြေကျင်းတူးသောအခါ အပင်အကြီး၊ အသေးပေါ်မူတည်ပြီး အပင်အောက်ခြေ၏နှစ်ဆဖြစ်သည်။ မြေတွင်း၌ ကိုးလက်မထား၍ စိုက်ရပါမည်။ ဝါးပင်ကို လေတိုက်လျှင်မလှုပ်နိုင်စေရန် ငုတ်စိုက်ပေးပါ။ သေချာတုပ်နှောင်ထားရန် လိုပါသည်။ ရေစီးရေလာကောင်းမွန်ရပါမည်။ စိုစွတ်မှုလိုအပ်သော်လည်း ဝါးနက်မျိုးမှလွဲ၍ ကျန်ဝါးမျိုးများသည် ရေဝပ်သောဒဏ်ကို မခံနိုင်ပါ။

မြေဩဇာရရှိအောင် ပြုလုပ်နည်းမှာ မြေတူးသောအခါ အပေါ်ယံ လေးလက်မ - ခြောက်လက်မမြေသားကို တူးယူပြီး ကျင်း၏ဘယ်ဘက်တွင် ပုံထားပါ။ အောက် ခြောက်လက်မ မြေသားကိုတူးယူပြီး ကျင်း၏ ညာဘက်တွင် ပုံထားပါ။ ဘယ်ဘက်တွင်ပုံထားသော အပေါ်ယံမြေသားကို အောက်ဘက်၌ခံထားပြီး အပင်ကိုထည့်ပါ။ အပင်မလှုပ်မယှက်အောင်မြေကို ဖိသိပ်ပေးပါ။

သဘာဝမြေဩဇာနှင့် စိုက်သောအပင်သည် အောက်ခြေတွင် မြေဩဇာခံပေးပါ။ ပြီးလျှင် အထက်တွင်ဖော်ပြထားသော ကျင်းဘယ်ဘက်ဘေး၌ ပုံထားသောမြေကို မြေဩဇာထက်ဝက်နှင့်ရောစပ်ပြီး မြေကျင်းအတွင်းသို့ထည့်ပေးပါ။ ထို့နောက် ဝါး

ပျိုးပင်ကိုထည့်စိုက်ပြီး မလှုပ်မယှက်အောင်မြေပြင်နှင့်အညီ ဖိသိပ်ပေးပါ။ ပြီးလျှင် မြေဩဇာကို သုံးလက်မခန့်တင်၍ လိပ်ခုံးပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်အောင်အပေါ်မှဖို့ပေးထားရပါမည်။ သို့မှသာ ရေမဝင်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ပျိုးပင်အား မြေကျင်းအတွင်းထည့်ရာတွင်လည်း ပျိုးအိတ်ခွံကိုသေချာခွာ၍ စိုက်ပျိုးပေးရန်လိုပါသည်။

အပင်ရှင်၊ မရှင်ကို စိုက်ထားသော ဝါးပင်အညွန့်ထွက်ခြင်းကိုကြည့်ပြီးဆုံးဖြတ်ရပါမည်။ စိုက်ပျိုးထားသော ဝါးပင်မှအစို့သစ်ထွက်လျှင်လည်း အောင်မြင်သော ဝါးပင်ကို ရရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။

ဝါးပင်မှအစို့ထွက်ရန်အတွက် အပူဓာတ်လိုအပ်မည်ဖြစ်ရာ မြေကြီးနှစ်ဆ၊ ဖွဲပြာ နှစ်ဆနှင့် နွားချေးတစ်ဆရော၍ စိုက်ပျိုးလျှင် အပင်ရှင်သန်အား ပိုကောင်းပါသည်။

ဝါးခုတ်သိမ်းခြင်း

ဝါးပင်များကို စနစ်တကျ ရွေးချယ်ခုတ်သိမ်းနိုင်မှုသည် ဝါးရုံအတွင်းရှိဝါးပင်ပျိုးများ အလှည့်ကျကြီးထွားစေပြီး တည်ငြိမ်သော ဝါးထွက်နှုန်းကို ရရှိစေပါသည်။ စနစ်တကျ ဝါးခုတ်ရာတွင် ဝါးရုံရှိ ဝါးပင်များကို အကုန်မခုတ်ရန်လိုသည်။ တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်သား ဝါးသည် နီးဖြာရန် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။ သုံးနှစ်သားဝါးကိုလည်း အကုန်မခုတ်ဘဲအချို့ကို ချန်လှပ်ထားရပါမည်။ သုံး၊ လေးနှစ်အကြာတွင် ဝါးပင်များ ရင့်စပြုလာပါသည်။ ဝါးကို ခြောက်သွေ့သောရာသီတွင် ခုတ်ယူရပါမည်။

အပြင်ဘက်တွင်ရှိသော ဝါးပင်ပျိုးများကို ချန်ထားပြီးအလယ်တွင်ရှိသောဝါးပင်ရင့်များကို ရွေးချယ်ခုတ်ယူရပါမည်။ ဝါးရုံသည် ဂငယ်ပုံသဏ္ဍာန်ရှိမှသာလျှင် အတွင်းရှိဝါးပင်များကို ခုတ်ယူရရှိနိုင်

ပါမည်။ ခုတ်သိမ်းရာတွင်လည်း ဝါးပင်ပျိုများကို မထိခိုက်ရန် လိုပါသည်။ ရောဂါပိုးမကူးစက်စေရန်အတွက် ခုတ်ယူသောကိရိယာကို Bleach သုတ်လိမ်းပေးသင့်သည်။ ဝါးခုတ်ယူရာတွင် ပထမ ဝါးဆစ်၏အပေါ်မှကပ်၍ ခုတ်ယူရန်လိုအပ်ပါသည်။ ဝါးခေါင်းကျန်ပါက ရေဝင်ပြီးဝါးပင် ပုပ်နိုင်ပါသည်။ ဝါးရွက်များကို ဝါးပင်ခြေရင်းတွင် ဖုံးအုပ်ထားခြင်းဖြင့် ဝါးပင်အား အော်ဂဲနစ်မြေဩဇာကို ရရှိစေပါသည်။

မြေတစ်ဧကအတွက် ဝါးစိုက်ပျိုးမှုစရိတ်နှင့်ဝင်ငွေခန့်မှန်းတွက်ချက်ခြင်း

<u>ပင်ခြား၊ တန်းခြား</u>	<u>၁၀ ပေ x ၁၀ ပေ</u>	<u>အပင် ၄၂၀</u>
၁။ ထယ်ထိုးခြင်း	နှစ်ခေါက်	ကျပ် ၅၀၀၀
၂။ ပန္နက်ရိုက်ခြင်း	ပင် ၄၂၀ x သုံးကျပ်	ကျပ် ၁၂၆၀
၃။ ကျင်းတူးခြင်း (1' x 1' x 1')	ပင် ၄၂၀ x ကျပ် ၂၀၀	ကျပ် ၈၄၀၀၀
၄။ မြေဩဇာဖိုး	ပင် ၄၂၀ x ကျပ် ၅၀	ကျပ် ၂၁၀၀၀
၅။ အပင်စိုက်ခြင်း	ပင် ၄၂၀ x ကျပ် ၅၀	ကျပ် ၂၁၀၀၀
၆။ ပေါင်းရှင်းခြင်း	သုံးခေါက် x ကျပ် ၂၅၀၀	ကျပ် ၇၅၀၀၀
၇။ အပင်ခြေရှင်းခြင်း	ပင် ၄၂၀ x သုံးခေါက် x ကျပ် ၅၀	ကျပ် ၆၃၀၀၀
၈။ ပန္နက်တိုင်ဖိုး	ပင် ၄၂၀ x ၁၅ ကျပ်	ကျပ် ၆၃၀၀
၉။ နွားချေးဖိုး		ကျပ် ၅၅၀၀၀
၁၀။ ဖွဲပြာ		ကျပ် ၂၀၀၀၀
၁၁။ ဖျိုးပင်	ပင် ၄၂၀ x ကျပ် ၃၀၀၀	ကျပ် ၁၂၆၀၀၀၀
၁၂။ ရေလောင်းခြင်း	၂၄ ကြိမ် x ကျပ် ၁၀၀၀	ကျပ် ၂၄၀၀၀၀
မိုးနည်းသောဒေသ		ကျပ် ၁၈၉၆၅၆၀

မှတ်ချက်။ ။ မျှစ်ချိုဝါးပျိုးပင်ဈေးနှုန်း အပြောင်းအလဲ ရှိနိုင်ပါသည်။ နောင်တွင် ဈေးနှုန်းပိုသက်သာလာနိုင်ပါသည်။

ဒုတိယနှစ်မှစ၍ နောက်နှစ်များတွင် မြေတစ်ဧကအတွက် ဝါးစိုက်ပျိုးမှု ခန့်မှန်းကုန်ကျစရိတ်-

မျှစ်ချိုဝါးစိုက်ပြီး တစ်နှစ်နောက်ပိုင်းတွင်

၁။ ပေါင်းရှင်းခြင်း	ပင် ၄၂၀ x လေးကြိမ် x ကျပ် ၁၀၀ ကျပ်	၁၆၈၀၀၀
၂။ မြေဩဇာကျွေးခြင်း	ပင် ၄၂၀ x နှစ်ကြိမ် x	ကျပ် ၁၀၀ ကျပ် ၈၄၀၀၀
၃။ ရေလောင်းခြင်း	၂၄ ကြိမ် x ကျပ် ၁၀၀၀	ကျပ် ၂၄၀၀၀၀
၄။ ခန့်မှန်းလုပ်အားခ (မျှစ်ချို+ဝါးခုတ်)		<u>ကျပ် ၃၅၀၀၀၀</u>
		<u>ကျပ် ၈၄၂၀၀၀</u>

မျှစ်နှင့်ဝါးအထွက်နှုန်းမှာ စနစ်တကျပြုစုမှုနှင့် ခုတ်သိမ်းမှု မှန်ကန်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ အနည်းဆုံးဖြစ်နိုင်ခြေကို ခန့်မှန်းရာ တွင် အပင်သက်တမ်း နှစ်နှစ်နောက်ပိုင်းတွင် ဝင်ငွေရရှိနိုင်ပါ သည်။ သက်တမ်းသုံးနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် ဝါးစတင်ရောင်းချနိုင် ပါမည်။

ဝါးရွေးချယ်စိုက်ပျိုးနိုင်ရန် စာရေးဆရာ 'ရတနာစိုး' ရေးသား ထားသော 'ဝါး' စာအုပ်မှ ဝါးပင်ဈေးနှုန်းကို တင်ပြအပ်ပါသည်။

- ၁။ ဝါးပိုးဝါး ၃၅၀၀- ၅၀၀၀ ကျပ်
- ၂။ ကြသောင်းဝါး ၇၅၀- ၉၀၀ ကျပ်
- ၃။ တင်းဝါး ၅၀၀- ၇၅၀ ကျပ်
- ၄။ မျှင်ဝါး၊ သိုက်ဝါး ၃၀၀- ၅၀၀ ကျပ်
- ၅။ တပင်တိုင်ဝါး ၁၀၀ ကျပ်

၆။ ထီးရိုးဝါး ၅၀၀- ၇၅၀ ကျပ်
 ၇။ ဝါးယား ၆၀၀- ၈၀၀ ကျပ်

မြေတစ်ဧကအတွက် ဝါးစိုက်ပျိုးမှုမှ ခန့်မှန်းဝင်ငွေ

မျှစ်ချိုဝါးစိုက်ပြီး တစ်နှစ်နောက်ပိုင်းတွင်

- ၁။ မျှစ်ရောင်းရငွေ ရုံ ၄၂၀×ငါးပိဿာ×ကျပ်၁၀၀ ကျပ် ၂၁၀၀၀၀၀
- ၂။ ဝါးရောင်းရငွေ (ခန့်မှန်း) ကျပ် ၈၄၂၀၀၀
- ဒုတိယနှစ်အတွက် အကျိုးအမြတ် ကျပ် ၁၂၅၈၀၀၀

တတိယနှစ်အတွက် ခန့်မှန်းဝင်ငွေ

- ၁။ မျှစ်ရောင်းရငွေ ရုံ ၄၂၀×၁၀ပိဿာ×ကျပ်၁၀၀၀ ကျပ် ၄၂၀၀၀၀၀
- ၂။ ဝါးရောင်းရငွေ ရုံ ၄၂၀×ငါးလုံး× ကျပ် ၅၀၀ ကျပ် ၁၀၅၀၀၀၀
ကျပ် ၅၂၅၀၀၀၀
- ၃။ ခန့်မှန်းလုပ်အားခ(မျှစ်ချို+ဝါးခုတ်) ကျပ် ၁၅၀၀၀၀၀
- တတိယနှစ်အတွက် အကျိုးအမြတ် ကျပ် ၃၇၅၀၀၀၀

စတုတ္ထနှစ်အတွက် ခန့်မှန်းဝင်ငွေ

- ၁။ မျှစ်ရောင်းရငွေ ရုံ ၄၂၀×၁၃ပိဿာ×ကျပ်၁၀၀၀ ကျပ် ၅၄၆၀၀၀၀
- ၂။ ဝါးရောင်းရငွေ ရုံ ၄၂၀×လုံး ၂၀× ကျပ် ၁၀၀၀ ကျပ် ၈၄၀၀၀၀၀
ကျပ် ၁၃၈၆၀၀၀၀
- ၃။ ခန့်မှန်းလုပ်အားခ(မျှစ်ချိုး+ဝါးခုတ်) ကျပ် ၂၅၀၀၀၀၀
- စတုတ္ထနှစ်အတွက်အကျိုးအမြတ် ကျပ် ၁၁၃၆၀၀၀၀

မျှစ်ချိုးယူခြင်း

မျှစ်ကို အစို့ပေါ်ခါစအခြေအနေတွင် အမြင့် ရှစ်လက်မမှ

၁၄ လက်မတွင်ခွိုးယူပါက အာဟာရဓာတ်များဖြစ်သော ပရိုတင်းဓာတ်၊ သကြားဓာတ်၊ ကယ်လ်ဆီယမ်ဓာတ်၊ ဖော့စဖရပ်ဓာတ်၊ သံဓာတ် အစရှိသည့်ဓာတ်များ ကြွယ်ဝကြောင်းသိရပါသည်။ မျှစ်စို့သည် ပို၍ မြင့်တက်လာလျှင် အဆိုပါဓာတ်များ လျော့နည်းသွားပြီး အမျှင်ကြမ်းပါဝင်မှုသာ မြင့်တက်လာနိုင်သည်။

မျှစ်မှရရှိနိုင်သော အာဟာရဓာတ်များ၊

မျှစ်တွင်ရေဓာတ်၊ အဆီဓာတ်၊ အမျှင်ဓာတ်၊ ကယ်လ်ဆီယမ်ဓာတ်၊ သံဓာတ်၊ ဗီတာမင်စီ၊ ပရိုတင်းဓာတ်၊ ကာဗိုဟိုက်ဒရိတ်ဓာတ်၊ ပြာဓာတ်၊ ဖော့စဖရပ်ဓာတ်၊ ဗီတာမင်ဘီ-၁၊ ဗီတာမင်ဘီ-၂၊ သကြားဓာတ်တို့ ပါဝင်သည်။

တာရှည်ခံ မျှစ်ချိုပြုလုပ်နည်း

ကမ္ဘာပေါ်တွင် စားသုံးနိုင်သောမျှစ်မျိုးဖိတ်ပေါင်း ၁၁၀ ရှိသည် ဟု သိရသည်။ မြန်မာပြည်တွင်သာမက အရှေ့နိုင်ငံများသည် မျှစ် စားသုံးမှုမြင့်မားကြသည်။ တရုတ်ပြည်တွင် တန်မင်းဆက်လက် ထက် (၆၁၈ AD -၉၀၇ AD)တွင် မျှစ်စားသုံးမှုမှတ်တမ်းများရှိပြီး မျှစ်စားသုံးခြင်း၏ကောင်းကျိုးများကိုမင်မင်းဆက်(၁၃၆၈ AD- ၁၆၄၄ AD)တွင် ရှေးဟောင်းကျမ်းစာများတွင်ဖော်ပြထားကြောင်း သိရသည်။ မျှစ်သည် ဂျပန်တို့၏ မီးဖိုဆောင်များတွင် မရှိမဖြစ်သော အစားအစာဖြစ်သည်။ ဂျပန်ပြည်တွင် မျှစ်ကို ဟင်းသီးဟင်းရွက် တို့၏ဘုရင်ဟု တင်စားကြသည်။

ယခုအခါတွင် အာရှ၏မျှစ်များတွင်ပါဝင်သော ကြွယ်ဝသော အာဟာရဓာတ်ကြောင့် အနောက်နိုင်ငံများသည်လည်း မျှစ်ကိုဝယ်

လိုအား မြင့်မားလျက်ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် ဝါးစိုက်ပျိုးသူများ အနေဖြင့် အဆင့်မြင့်မြင့်ဖြင့် မျှစ်ထုတ်လုပ်ပါက ဈေးကွက်အတွက် ပူပန်နေစရာမလိုတော့ပါ။ မျှစ်တွင် Taxiphyllin ဓာတ်များ ပါဝင်သောကြောင့် အစိမ်းစားသုံးရန်မသင့်ပေ။ ခါးသောဓာတ်များ ပါဝင်သောကြောင့် အစာမကြေဖြစ်တတ်သည်။ ခါးသော ဓာတ်များကို ဖယ်ရှားနိုင်ရန်အတွက် ရေနွေးပွက်ပွက်ဆူဆူတွင် မိနစ် ၃၀ ခန့်ကြာအောင်ပြုတ်၍ ရေအေးအေးတွင် အနည်းဆုံး ငါးမိနစ် ခန့် စိမ်ထားသင့်သည်။

မျှစ်ကိုစားသုံးပါက ပါဝင်သော အမျှင်ဓာတ်ကြောင့် အစာကို ကြေလွယ်သည်။ အူသိမ်း၊ အူမလမ်းကြောင်းကို ရှင်းလင်းပေး၍ အစာအိမ်ရောဂါကို သက်သာစေသည်။ ကိုယ်လက် လှုပ်ရှားခြင်း မရှိဘဲ အိပ်နေလျှင်ပင် ကိုယ်ခန္ဓာရှိ အဆီဓာတ်များကို ဖယ်ရှားပေး၍ ကိုယ်အလေးချိန်လျှော့ချလိုသူများအတွက် အလွန်ကောင်းသော ဆေးတစ်ခွက်ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ကိုယ်လက်ရောင်ရမ်းခြင်းကို သက်သာစေသည်။ သွေးလည်ပတ်မှုကိုမှန်ကန်စေပြီး နှလုံးကျွန်းမာ ရေးကိုကောင်းမွန်စေပါသည်။ ကင်ဆာရောဂါကို တိုက်ဖျက်ပေးသည်။ အနာစိမ်းများကို အကျက်မြန်စေသည်။ တရုတ်ပြည်တွင် မျှစ်ကိုစားသုံးပါက သားအိမ်ကို ကျံ့စေသည်ဟု ပြောဆိုကြသည်။ မျှစ်ပြုတ်ထားသော အရည်သည် အနာများကို ဖန်ရေဆေးနိုင်သည်။ မျှစ်တွင် ဝိတာမင်နှင့် သတ္တုဓာတ်များ ကြွယ်ဝသည်။

မျှစ်တွင် ပါဝင်သော အာဟာရဓာတ်များမှာ ရေဓာတ်၊ အဆီဓာတ်၊ အမျှင်ဓာတ်၊ ကယ်လဆီယမ်ဓာတ်၊ သံဓာတ်၊ ပရိုတင်းဓာတ်၊ ကာဗွန်ဟိုက်ဒရိတ်ဓာတ်၊ ပြာဓာတ်၊ ဖော့စဖရပ်ဓာတ်၊ ဝိတာမင်

(B1)၊ ဗီတာမင်(B2)၊ဗီတာမင်(B3)၊ ဗီတာမင်(B5)၊ ဗီတာမင်(B6)၊ ဗီတာမင် (B9)၊ ဗီတာမင်စီဓာတ်၊ ဗီတာမင်အီးဓာတ်၊ သကြားဓာတ်၊ မန်ဂနီဇ်ဓာတ်၊ ပိုတက်စီယမ်ဓာတ်နှင့် ဇင့်ဓာတ်တို့ ပါဝင်သည်။

မျှစ်ကို အချို့အရသာအတိုင်းကြာရှည်စွာထား၍ အသုံးပြုမည် ဆိုပါက ပြုလုပ်သောမျှစ်သည် မြေမှ ပေါက်သော ခြောက်လက်မ အမြင့်ရှိ လတ်ဆတ်သော မျှစ်ပေါက်များဖြစ်ရပါမည်။ မျှစ်သည် မြင့်တက်သွားလေလေပါဝင်သောအဟာရဓာတ်များနည်းသွားပြီး အမျှင်ဓာတ်များသွားလေလေဖြစ်သည်။ ထိုမျှစ်ပေါက်များကို အခွံများ အားလုံးကို မရှင်းလင်းပစ်ဘဲ အရင်းပိုင်းအနည်းငယ်ကိုသာ ရှင်းလင်းပါ။ မျှစ်အခွံထိပ်ပိုင်းအား ဓားထက်ထက်ဖြင့် ၄၅ ဒီဂရီ စောင်း၍ဖြတ်တောက်ပါ။ အခွံအနည်းငယ်ခွာပြီး ထိပ်ပိုင်းဖြတ် တောက်ထားသောမျှစ်များအား ဓားဦးထက်ထက်ဖြင့်အတွင်းမှ မျှစ်သားကို မထိစေဘဲအလယ်မှ ဓားအရာပေးရပါမည်။ ထိုသို့မခွဲမီ ရေဖြင့် စင်ကြယ်စွာဆေးထားရန်လည်း လိုအပ်ပါမည်။

မျှစ်တစ်ပိဿာပြုတ်ရန်အတွက် အစေ့ထုတ်ထားသော ငရုတ် သီးအနီတောင့် သုံးတောင့်နှင့် ဖွဲနုလက်တစ်ဆုပ်လိုအပ်ပါမည်။ ဖွဲနု အစား ဆန်ဆေးရည်ကို အသုံးပြုလျှင်လည်းရပါသည်။ ထိပ်ဖျား မျှစ်ခွံများ အညှိရောင်ရှိပြီး သန့်စင်စွာဆေးကြောထားသော မျှစ်များ ကိုထည့်ပြီး မျှစ်များမြုပ်သည်အထိ ရေထည့်ပေးရပါမည်။ ထို့ နောက် ငရုတ်သီးအနီတောင့်နှင့် ဖွဲနုကိုထည့်ပြီး မီးဖြင့် တစ်နာရီခန့် ပွက်ပွက်ဆူအောင်ပြုတ်ပေးရပါမည်။ ထို မျှစ်ပြုတ်အိုးကို တစ်ညလုံး အအေးခံထားပေးရပါမည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ရေဖောဖောဖြင့် များများလောင်းကာ ဆေးကြောရပါမည်။ ချန်ထားသော အညှိ

ရောင်မျှစ်ခွဲများအား ဖယ်ရှားပေးရပါမည်။ ထို့နောက်စီးဆင်းနေသောရေတွင် နေ့တစ်ဝက်ခန့် စိမ်ထားပေးရပါမည်။ သန့်စင်ပြီး ရေစိမ်ထားသောမျှစ်ပြုတ်များကို ဖန်ပုလင်းများအတွင်း သိပ်ပြီး ထည့်ထားရပါမည်။ ထိုပုလင်းအတွင်းသို့ ရေများကို လေဟာနယ် မရှိစေရန်လောင်းထည့်ပေးရပါမည်။ ထို့နောက်အဖုံးကို ညင်သာစွာ ဖုံးထားပေးပါ။ မျှစ်ထည့်ထားသောဖန်ပုလင်းများအား အိုးအတွင်း တွင်ထည့်ကာ အဖုံးနားရောက်သည်အထိ ရေနွေးပူပူကိုထည့်ကာ မိနစ် ၃၀ အထိ ရေပွက်ပွက်ဆူအောင်ပြုတ်ပေးပါ။ ထို့နောက်အဖုံးကိုလုံအောင်ပိတ်ကာ ပုလင်းအားဇောက်ထိုးထားပြီး အအေးခံထားရပါမည်။ ထိုအအေးခံထားသောဖန်ပုလင်းဘူးများအား ပြင်ပမှလေဝင်စေရန် အဖုံးများကိုလျှော့ကာ မူလအတိုင်းပြန်ထားပေးရပါမည်။ ဖန်ပုလင်းဘူးများတွင်အသုံးပြုသောအဖုံးများအား တစ်ကြိမ်ထက် ပို၍မသုံးမိစေရပါ။ ထိုနည်းဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော မျှစ်ချိုဘူးများကို တစ်နှစ်ပတ်လုံးသိုလှောင်ထားနိုင်ပြီး စားသုံးနိုင်ပါသည်။ ရောင်းချနိုင်ပါသည်။

ထိုသို့ပြုလုပ်ကာ သိုလှောင်ထားသောမျှစ်ဘူးများသည် ချဉ်သွားခြင်းမရှိ၊ အနံ့ထွက်သွားခြင်းမရှိဘဲ သေသပ်စွာထုပ်ပိုးထားပြီး ဈေးကွက်တွင်ရောင်းချကာ စီးပွားဖြစ်နေကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ထိုမျှစ်ဘူးများ အားစားသုံးရန်အတွက် ထုတ်ယူသောအခါ လျင်မြန်စွာ ပြန်လည်ဖုံးအုပ်ထားပေးရန် လိုအပ်ပါသည်။

နောက်ထပ်မျှစ်ချိုပြုလုပ်နည်းမှာ မျှစ်များကိုချိုးယူပြီးနောက် အပေါ်ယံမျှစ်ဖပ်များကို ဖယ်ရှားပြီးအရွယ်ညီသောမျှစ်ပေါက်များကို နေ့မကူးခင်အချိန်တွင်ယူ၍ အသုံးပြုရမည်။ ထိုမျှစ်များကို

စတီးပေါင်းအိုးတွင်ထည့်ကာ ပလတ်စတစ်ဖြင့် လုံအောင်ပိတ်ပေးရမည်။ ထိုစတီးပေါင်းအိုးအား ရေထည့်ထားသော အိုးပေါ်တွင်တင်ပေးပြီး ထိုရေထည့်ထားသောအိုးအား မီးအပူပေးရမည်။ ရေပွက်ပွက်ဆူသည်အထိ အပူပေးသောအခါ အပူငွေ့ကြောင့် ဖုံးအုပ်ထားသော ပလတ်စတစ်ဖောင်းလာပါမည်။ ဖောင်းတက်လာပြီးနောက် ၁၅ မိနစ်ကြာအောင်စောင့်ပြီးမှ အိုးကိုချထားပေးရပါမည်။

ရရှိလာသောမျှစ်များအားသိုလှောင်မည့်အိုးအတွင်း နေ့ချင်းပြီးသိပ်ထည့်ပေးရမည်။ ထို့နောက် လေလုံ အောင်ပိတ်ပြီး လေးလံသောပစ္စည်းများ၊ ခဲများဖြင့် ဖိထားပေးပါ။ နောက်နေ့တွင် ထပ်မံရရှိသော မျှစ်များကိုလည်း ထိုနည်းအတိုင်းပြုလုပ်ပြီး သိုလှောင်မည့်အိုးအတွင်းထပ်မံထည့်ကာ လေလုံအောင်ပိတ်ပြီး လေးလံသောပစ္စည်းများဖြင့် ပြန်လည်ဖိထားပေးကာ သိုလှောင်အိုးပြည့်သည်အထိထည့်သွင်းသိုလှောင်ထားနိုင်သည်။

နောက်ရက်များတွင် ထိုမျှစ်များကိုထုတ်ယူကာ အပေါ်ယံအလွှာများကို ဓားဖြင့်ခြစ်ထုတ်ကာ လိုအပ်သောအရွယ်အစားများ လှီးဖြတ်ထုတ်ပိုးပြီး ယခင်ပြုလုပ်သောနည်းအတိုင်း ပြန်လည်သိုလှောင်ထားနိုင်သည်။ သို့မဟုတ် ဈေးကွက်တွင်ရောင်းချနိုင်သည်။ တစ်နေရာမှတစ်နေရာသို့ သယ်ယူနိုင်ပါသည်။

ထိုမျှစ်များကို စားသုံးလိုသောအခါ ရေပွက်ပွက်ဆူတွင် ၁၅ မိနစ်ခန့်ပြုတ်၍ ရေကိုသွန်ပစ်ရပါမည်။ပြီးမှသာ လိုအပ်သလို ချက်ပြုတ်စားသုံးနိုင်ပါသည်။ ထိုမျှစ်များကို ၂၅ ကျပ်သား၊ ၅၀ ကျပ်သား ထုပ်ပိုးကာ လေလုံအောင်ပိတ်ထားပြီး နှစ်လအတွင်းစားသုံးနိုင်ပါသည်။ ရေခဲသေတ္တာတွင် ထည့်ထားပါက ပို၍ကြာကြာသိုလှောင်

ထားနိုင်ပါသည်။ မျှစ်ချဉ်၊ မျှစ်ခြောက်များသည် အနံ့အသက်
ကြောင့် နိုင်ငံတကာဈေးကွက်ကို ထိုးဖောက်ရန်ခက်ခဲသည်။

မျှစ်ချိုပြုလုပ်သောနည်းသည် အနံ့အသက်ကင်း၍ နိုင်ငံတကာ
ဈေးကွက်သို့ ထိုးဖောက်နိုင်ပေမည်။

**ဝါးမီးသွေး အသုံးဝင်မှုနှင့်
အလွယ်ကူဆုံး ဝါးမီးသွေးဖုတ်နည်း**

ဝါးပင်သည် အခြေခံလူတန်းစားတို့အတွက် နေထိုင်စရာ၊ စားစရာနှင့် ဝင်ငွေရရှိမှုအထိ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်အသုံးဝင်လှသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည် တတိယဝါးအပေါဆုံးနိုင်ငံဖြစ်သော်လည်း ဝါးမှရရှိသောဝင်ငွေသည် မပြောပလောက်ဖြစ်သည်။ စနစ်တကျခုတ်ယူခြင်းမရှိသည့်အတွက် ဝါးတန်ဖိုးသည် တဖြည်းဖြည်း ကျဆင်းလာရသည်။

သဘာဝဝါးတောများကို လေ့လာကြည့်သောအခါ အလွယ်တကူခုတ်ယူ၍ရသော သက်တမ်းနုဝါးများကို ခုတ်ယူနေကြသည်က ပိုများသည်။ တစ်နှစ်သားဝါးပင်သည်သာ မျှစ်ထွက်နိုင်ပြီး ကျန်ဝါးများသည် မျှစ်မထွက်နိုင်ကြပါ။ ဝါးကောင်းရဖို့အတွက် တစ်နှစ်သားဝါးကို ချန်လှုပ်ထားရမည်ဖြစ်ပြီး သက်တမ်းရင့်ဝါးကို

ခုတ်ယူရမည်။ ဝါးပင်ရင်းတစ်ဆစ်သာချန်၍ ခုတ်ယူရမည်။ ဝါးခုတ်သောအခါ အရင်းပိုင်းလိုအပ်သူများသည် အရင်းပိုင်းကိုသာခုတ်ယူ ပြီး အဖျားပိုင်းကို စွန့်ပစ်ကြသည်။ အချို့သောဝါးခုတ်သမားများသည် အရင်းပိုင်းကိုစွန့်ပစ်ကြသည်။ ဝါးပင်တွင် လူတစ်ရပ်လောက်ရှိသောဝါး များ၊ ငုတ်များကျန်ရစ်နေကြသည်။ ဝါးပင်သက်တမ်းကို ရွေးချယ်ခုတ်ယူခြင်းမရှိကြသောကြောင့် ခုတ်ရလွယ်ကူသောဝါးများကိုသာ ခုတ်ယူနေကြသောကြောင့် သက်တမ်းရှည်ဝါးများကျန်ထားပြီး မျှစ်ထွက်မည့် ဝါးနုများ မကျန်ကြတော့ပါ။

ဝါးကောင်းကောင်းရရှိဖို့အတွက် လက်ရှိဝါးပင်ကို အဆင့်မြှင့်တင်ရန်လိုအပ်သည်။ ထို့ကြောင့် သက်တမ်းရှည်ဝါးများနှင့် ဝါးငုတ်အဟောင်းများကို ဖယ်ရှားပစ်ဖို့လိုအပ်သည်။ သက်တမ်းနုဝါးများကိုချန်ပြီး ဝါးငုတ်ဟောင်းများနှင့် သက်တမ်းရှည်ဝါးများကို ဖယ်ရှားသောအခါ စွန့်ပစ်ရန်မလိုအပ်ပါ။ ထိုသို့ဖယ်ရှားလိုက်သောဝါးများကို မီးသွေးဖုတ်ယူခြင်းဖြင့် ဘေးထွက်ပစ္စည်းမှ ဝင်ငွေရရှိနိုင်ပြီး ဝါးတောအဆင့်မြှင့်တင်ဖို့အတွက် စရိတ်များရရှိလာပါမည်။

ဝါးမီးသွေးပြုလုပ်ရာတွင် ဝါးကောင်း၊ ဝါးသန့်ကိုအသုံးမပြုဘဲ အသုံးချဖို့မလိုအပ်သောဝါးများကိုသာ အသုံးပြုရမည်။ ဝါးမီးသွေးတွင်အလွန်သေးငယ်သော အပေါက်ငယ်လေးများ အမြောက်အမြားပါဝင်သည်။ ဝါးမီးသွေး တစ်ဂရမ်သည် စတုရန်းပေ ၃၀၀၀ မျက်နှာပြင်ဧရိယာကျယ်ပြန့်သည်။ ဝါးမီးသွေးတွင် သတ္တုနှင့် အကျိုးပြုပစ္စည်း အမျိုးပေါင်း ၄၀၀ ကျော်ပါဝင်ကြောင်းသိရသည်။

ဝါးမီးသွေးကို ရေစစ်ကဲ့သို့အသုံးပြုပါက ရေထဲတွင်ပါဝင်သော မကောင်းသောဓာတ်များ၊ မကောင်းသောအနံ့အသက်များကို ဖယ်ရှားပေးသည်။ ရေကိုသန့်စင်စေသည်။ စက်ရုံမှထုတ်သော ရေဆိုးမြောင်းများရှိရေကို ဝါးမီးသွေးမှဖြတ်၍ စီးဆင်းစေပါက ရေကို သန့်စင်စေသည်။

ဝါးမီးသွေးရှိ သေးငယ်သောအပေါက်ငယ်များသည် မီးခိုးခေါင်းတိုင်ရှိ ဓာတ်ငွေ့များကို စုပ်ယူနိုင်သည်။ လေထုစိုထိုင်းမှုကို စုပ်ယူနိုင်စွမ်းရှိသည်။ ရုံးခန်း၊ နေအိမ်ခန်း၊ ဗီရို၊ သေတ္တာ၊ စတိုခန်း၊ မော်တော်ကား၊ အမှိုက်ပုံးများရှိ မကောင်းသောအနံ့အသက်များကို စုပ်ယူနိုင်သည်။ ခရီးထွက်သောအချိန်တွင် ရေခဲသေတ္တာထဲတွင် ဝါးမီးသွေးထည့်ထားပါက အောင့်သက်သက်အနံ့မရှိဘဲ အနံ့ကင်းစေသည်။ ဆန်ထဲရှိ ပိုးသတ်ဆေးအနံ့ဆိုးများကို စုပ်ယူနိုင်သည်။

ဝါးမီးသွေးကို ခေါင်းအုံး၊ မွေ့ရာအတွင်းထည့်၍ အသုံးပြုပါက အကြောများပြေလျော့စေပြီး သွေး၊ လေလည်ပတ်မှု မှန်ကန်စေသည်။ ကျန်းမာရေးခေါင်းအုံး၊ ကျန်းမာရေးမွေ့ရာအဖြစ် ထုတ်လုပ်ရောင်းချမှုများလည်း ရှိနေကြသည်။ တီဗွီ၊ ကွန်ပျူတာများမှ ထုတ်လွှတ်သော လျှပ်စစ်သံလိုက်လှိုင်းများကို စုပ်ယူနိုင်စွမ်းရှိသည်။ အပင်များကိုစိုက်ပျိုးရာတွင် ဝါးမီးသွေးကို အသုံးပြုပါက အပင်ကြီးထွားမှု မြန်စေပါသည်။

ဝါးမီးသွေးသည် အစိုဓာတ်ကို ထိန်းထားပေးပြီး လိုအပ်သော အခါ ပြန်လည်ထုတ်ပေးသည်။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များထည့်ထားသော ဘူးများအတွင်းတွင် ဝါးမီးသွေးထည့်ထားပါက နှစ်ရက်၊

သုံးရက်ခန့် ပိုပြီး ကြာရှည်ခံနိုင်သည်။ ဝါးမီးသွေးသည် ပိုးမွှားများ ကိုကာကွယ်ပေးနိုင်သည်။ အဆုတ်ကို သန့်စင်စေသည်။ ဝါးမီးသွေးကို ရှားစောင်းလက်ပပ်နှင့်ရောနှောကာ မျက်နှာပေါင်းတင်ပါက ဝက်ခြံများ၊ ဆားဝက်ခြံများ၊ မျက်နှာအဆီပြန်ခြင်းများကို ပျောက်ကင်းစေသည်။ ခန္ဓာကိုယ်ရှိ အဆိပ်အတောက်များကို ဖယ်ရှားပေးသည်။

အဆီပြန်သောမျက်နှာကို အဆီပြန်ခြင်း ပျောက်ကင်းစေပြီး ရခြောက်သွေ့သောမျက်နှာကို ပြုပြင်စေပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဝါးမီးသွေးဖြင့်ပေါင်းတင်ပါက အဆိပ်အတောက်များဖယ်ရှားပြီး အသားအရည်ကို ချောမွေ့ဖြူဖွေးလာစေပါသည်။ အရက်အမူးလွန်ခြင်း၊ မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲခြင်းတို့အတွက် ဝါးမီးသွေးမှုန့်ကို စားသုံးပေးခြင်းဖြင့် ဝါးမီးသွေး၏ သေးငယ်သောအပေါက်များက အစာအိမ်ရှိ အဆိပ်အတောက်များကို စုပ်ယူဖယ်ရှားပေးသည်။ ဝါးမီးသွေးကို စားသုံးပြီးပါက ရေများများသောက်သုံးသင့်သည်။

အဆိပ်ရှိသောသတ္တဝါကိုက်ခံရလျှင် ဝါးမီးသွေးကိုစားပေးပါက ဆေးကုသရန်အချိန်ပိုရမည်။ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်သည်။ လာအိုနိုင်ငံတွင် ဓာတ်ငွေ့ကာမျက်နှာဖုံးတွင် ဝါးမီးသွေးလှည့်၍ အသုံးပြုခြင်းကို ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် စတင်အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။

အစားအသောက်များ၊ ကိတ်မုန့်၊ ရေခဲမုန့်တို့တွင် ဝါးမီးသွေးကို ထည့်သွင်းစားသုံးပါက အစာအိမ်လမ်းကြောင်းကို သန့်ရှင်းစေပြီး ခန္ဓာကိုယ်ရှိမကောင်းသောဓာတ်များကိုဖယ်ရှားပေးသည်။ ခန္ဓာကိုယ်ရှိမကောင်းသော အဖုအသက်များကို ကင်းစင်စေသည်။

တရုတ်နိုင်ငံတွင် ဝါးမီးသွေးဖြင့် အစားအသောက်၊ အလှကုန်၊ ဆပ်ပြာ၊ ဆေးဝါးစသည့် ကုန်ချောပစ္စည်းအမျိုးမျိုး ပေါင်း ၁၀၀ ကျော်ကို ထုတ်လုပ်ရောင်းချနေကြောင်း သိရသည်။ ဝါးမီးသွေးသည် အပူချိန်မြင့်မားပြီး သားငါးများကင်သောအခါ အညှီအနံ့များကိုစုပ်ယူ၍ အရသာစားကောင်းသောအသားကင်ကိုရရှိစေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်အညော်အနံ့ကင်းစေသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံတွင် အသားကင်ရာတွင် ဝါးမီးသွေးကိုအသုံးပြုကြကြောင်း သိရသည်။

ဝါးမီးသွေးပြုလုပ်ရန်အတွက် ဦးစွာအဆင့်တွင် အခြောက်ခံသော အဆင့်ဖြစ်သည်။ ဖိုအပူချိန် ၁၀၀° C မှ ၁၅၀° C တွင်ရှိရမည်။ ဓာတုဖြစ်စဉ်ပြောင်းလဲမှုမရှိသေးပါ။ အချိန်ကြာကြာထားပါက ဓာတုဖြစ်စဉ်ပြောင်းလဲနိုင်သည်။ ယင်းသည် ဝါးမီးသွေး၏ ဂုဏ်သတ္တိနှင့် အချိုးကျသည်။ ဖိုအပူချိန် ၁၅၀° C မှ ၁၇၀° C သို့ရောက်သောအခါ ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုဒ်၊ ကာဗွန်မိုနော့ဆိုဒ်၊ ရေအနည်းငယ်နှင့် အက်ဆီတစ်အက်ဆစ်အဖြစ်သို့ပြောင်းသွားသည်။ ဖိုအပူချိန် ၂၇၀° C မှ ၄၅၀° C သို့ရောက်သောအခါ ဓာတ်ပြိုကွဲပစ္စည်းများထွက်လာပြီး အပူချိန်ဆုံးရှုံးမှုများလာသည်။ ဖိုအပူချိန် ၄၅၀° C (တစ်ခါတစ်ရံ ၁၀၀၀° C) သို့ရောက်သောအခါ ဝါးမီးသွေးရှိပစ္စည်းများသည် ဓာတ်ငွေ့အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲထွက်သွားကြသည်။ ထို့နောက် ကာဗွန်ပါဝင်မှုများ မြင့်တက်လာပြီး အပူချိန် စတင်လျော့ချနိုင်သည်။

ဝါးမီးသွေးထုတ်လုပ်သောအခါ အငွေ့ရည်များ စတင်ထုတ်သည့် အချိန်မှစ၍ ဝါးအချဉ်ရည်ဟုတ်ယူနိုင်သည်။ ဝါးအချဉ်ရည်ဖြစ်စဉ်သည် လွန်စွာရှုပ်ထွေးသည်။ အရောင်မှာ ညို၍ မီးခိုးနံ့

သင်းနေသည်။ ထွက်နှုန်းမှာ မီးသွေးဖုတ်သောစနစ်အပေါ်တွင် မူတည်သည်။ ဝါးအချဉ်ရည်သည် အပူချိန်နှင့် တိုက်ရိုက်အချိုးကျ သည်။ အပူချိန်မတူညီသလို ပါဝင်ပစ္စည်းလည်းမတူညီနိုင်ပါ။ အနိမ့်ဆုံးအပူချိန် ၉၀ C ၊ အလယ်အလတ်သည် ၉၀ C မှ ၁၅၀ C ၊ အမြင့်ဆုံးအပူချိန် ၁၅၀ C ဖြစ်သည်။ ဝါးအချဉ်ရည်သည် အသုံးဝင်မှုများပြားလှသည်။ အသုံးပြုမှုအပေါ်မူတည်၍ သန့်စင် သောနည်းလည်း ကွဲပြားသည်။

အလွယ်ကူဆုံး ဝါးမီးသွေးပြုလုပ်နည်းမှာ စားအုန်းဆီ ၁၀ ပိဿာထည့်သောသံပုံး သို့မဟုတ် သင်္ဘောဆေးထည့်သောသံပုံး အတွင်းတွင် ဝါးလုံးကို ဆန့်ဝင်နိုင်အောင်ဖြတ်ကာထည့်ပြီး အဖုံး ကို လုံအောင်ပိတ်ပါ။ ထို့နောက် မီးသွေးဖုတ်သောပုံးအရွယ်ကို မူတည်ကာ အဖုံးတွင်လိုအပ်သလို သင့်လျော်သော ၁/၄ လက်မ မှ ၁/၂ လက်မ အရွယ်အစား အပေါက်တစ်ပေါက်ဖောက်ပေး ပါ။ ပြီးလျှင် ထင်းမီးအုံကာ အပေါ်အဖုံးကိုချန်လှုပ်ကာ မီးရှို့ရ ပါမည်။ ပထမတွင် မီးခိုးအဖြူ များထွက်လာပြီး အပူချိန်မြင့်တက် လာပြီး တဖြည်းဖြည်းမီးခိုးပြာလာပါမည်။

မီးခိုးတွင် ထင်းမီးစဖြင့် မီးရှို့ကြည့်သောအခါ မီးတောက်လာ လျှင် မီးသွေးဘဝပြောင်းသွားပြီဖြစ်သည်။ နောက်တစ်နည်းမှာ ပီပါအခွံနှင့် ပြုလုပ်သောနည်းဖြစ်သည်။ ပထမနည်းကဲ့သို့ပင်အဖုံး တွင် အပေါက်ဖောက်ကာ ပိုက်ဖြင့်မီးခိုးသွယ်ယူပြီး ဝါးအချဉ် ရည်လည်း ထုတ်ယူနိုင်သည်။ မီးရှို့သောဖိုကို အုတ်၊ မြေတို့ဖြင့် ကာ၍ မီးရှို့နိုင်သည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ လေးလက်မအချင်းပိုက်၏ ပိုက်အရှည်

တစ်ပေတွင် ထောင့်ခိုးကာ ပိုက်အရှည်သည် အဖုံးကိုဖောက်ထွက်
 ရပါမည်။ အောက်ခြေအရင်းပိုင်းတွင် ၃/၄ လက်မ အပေါက်တစ်
 ပေါက်ကို အခိုးထွက်ပေါက်အဖြစ် ဖောက်ပေးထားရပါမည်။ ယင်း
 လေးလက်မပိုက်၏ အောက်ခြေအတွင်းပိုင်းအတွင်းတွင် မီးရှို့ပေး
 ခြင်းဖြင့် ထွက်လာသောဓာတ်ငွေ့ကို မီးလောင်စေသောနည်းဖြစ်
 သည်။ ဝါးအချဉ်ရည်ထုတ်ယူနိုင်ခြင်းတော့ မရှိပေ။ အခြားနည်း
 များမှာ မြေကြီးကိုတူး၍ ပြုလုပ်သောဖို၊ အုတ် ဖြင့်ပြုလုပ်သောဖို
 ပြုလုပ်သောနည်းများရှိသည်။ အချို့နိုင်ငံများတွင် သံပြားဖြင့်
 အဆင်သင့်ပြုလုပ်ထားသောဖိုများ ထုတ်လုပ်ရောင်းချသည်
 လည်းရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံရှိ သစ်ပင်၊ သစ်တောများ အမြန်ပြန်လည်စိမ်းစို
 လာနိုင်စေရန်အတွက် အစိုးရ ပညာရှင်၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများနှင့်
 ပြည်သူများပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရန်လိုအပ်ပါသည်။ ပြည်သူများ၏
 နေ့စဉ်ဘဝရပ်တည်ရေးကို ဖြေရှင်းပေးနိုင်ရန်လိုအပ်ပါသည်။
 ထိုသို့ဖြေရှင်းပေးနိုင်ရန်အတွက် စနစ်တကျဝါးခုတ်ခြင်း၊ ခေတ်မီ
 နည်းစနစ်ဖြင့် ဝါးမီးသွေးဖုတ်ခြင်း၊ နှီးဖြင့် အဆင့်မြင့်ထုတ်ကုန်
 ထုတ်လုပ်ခြင်း၊ အဆင့်မြင့်နည်းဖြင့် ဝါးအသုံးချနိုင်ရေးတို့ ပါဝင်
 သည်။ ရှိပြီးဖြစ်သော ဝါးပင်၊ ဝါးတောများကို အဆင့်မြင့်တင်
 ရေးလုပ်ငန်းလည်း ပါဝင်သည်။ အဆင့်မီဝါးကိုရရှိနိုင်မှသာ
 သစ်အစားထိုးနိုင်သော ဝါး၊ ဈေးကောင်းရရှိနိုင်သောဝါးကို ရရှိနိုင်
 မည်ဖြစ်သည်။

ဝင်းကျော်စိုး

ဝါးပေါင်းခံရည်(ဝါးအချဉ်ရည်)ထုတ်လုပ်နည်း

ဝါးကို စီးပွားဖြစ်စိုက်ပျိုးကြမည်ဆိုပါက ဝါး၏အသုံးဝင်မှုနှင့် အသုံးချတတ်မှုသည် အရေးပါလှသည်။ မြေကြီးအောက်ပိုင်းရှိ ဝါးအမြစ်ဆုံ၏ အမြစ်ဖုများ ကြီးထွားလာသောအချိန်ကို မျှစ်အဖြစ် လူတို့အသုံးပြုကြသည်။ မျှစ်ဘဝမှကြီးထွားလာ၍ အရွက်များထွက်ပြီး အမြင့်ဆုံးအချိန် ဝါးပင်ပေါက်ကို နှီးဝါးအဖြစ် အသုံးပြုကြသည်။ နှီးဝါးမှလွန်ကာ ဒုတိယနှစ်ရောက်သော် ခြင်း၊ ထရရက်လုပ်ရာတွင်အသုံးပြုနိုင်သည်။ တတိယနှစ်ရောက်သော် ဝါးအသုံးချမှုအတွက် အကောင်းဆုံးအချိန်ဖြစ်ပြန်သည်။

လေးနှစ်မှစ၍ သက်တမ်းပိုကြီးလာလျှင်တော့ ဝါးမီးသွေးအတွက်အလွန်သင့်တော်ပြန်သည်။ အလွန်တန်ဖိုးရှိသော ဝါးပေါင်းခံရည် (ဝါးအချဉ်ရည်)ကိုရရှိနိုင်သည်။ ဝါးကို မီးသွေးအဖြစ်ထုတ်လုပ်မည်ဆိုပါက နုသည်ဖြစ်စေ၊ ရင့်သည်ဖြစ်စေ

ထုတ်လုပ်နိုင်သည်။ ဝါးမီးသွေးအရည် အသွေးသာ ကွာခြားသည်။ နုသောဝါးသည် ပွသည်။ ရွံ့ကံ့စေပြီး အလေးချိန်ပေါ့သည်။ ဝါးအချဉ်ရည်တော့ များများရနိုင်သည်။ သက်တမ်းလေးနှစ်ကျော် ဝါးသည် မီးသွေးကောင်းရရှိပြီး ဝါးအချဉ်ရည်လည်းရရှိနိုင်သည်။ ဝါးသက်တမ်းပေါ်မူတည်ကာ ဝါးမီးသွေး၏ အရည်အသွေး ကွာခြားသည်။ ဝါးအမျိုးအစားကိုလိုက်ကာ ဝါးမီးသွေးအရည် အသွေးကွာခြားသည်။ ထို့အပြင် ဝါး၏ အမြစ်ဆုံပိုင်း၊ အရင်းပိုင်း၊ အလယ်ပိုင်း၊ အဖျားပိုင်း၊ ကိုင်းတက်တို့သည်လည်း ဝါးမီးသွေး အရည်အသွေးမတူညီပါ။

ထို့အပြင် ဝါးစိုမှု၊ ခြောက်မှုပေါ်မူတည်ကာ ဝါးမီးသွေးနှင့် ဝါးအချဉ်ရည်ကွာခြားနိုင်သည်။ ယခင်ဆောင်းပါးတွင် အလွယ် ကူဆုံး ဝါးမီးသွေးပြုလုပ်နည်းကို တင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ဝါးအချဉ် ရည်ရရှိဖို့အတွက် ဝါးမီးသွေးဖုတ်နည်းမှ ဝါးအချဉ်ရည်ထုတ် လုပ်ပုံအား အကြမ်းဖျဉ်းထပ်မံတင်ပြပေးပါမည်။

ယခုလက်တွေ့ မီးသွေးစမ်းသပ်ဖုတ်နေသောဖိုမှာ ပီပါ တစ်လုံးအား အပေါ်ဘက်ကို လုံးဝဖွင့်လိုက်ပါသည်။ ပီပါအောက် ဘက်တွင် လေးလက်မအချင်း၊ ခြောက်ပေခန့်အရှည်ရှိသော သံ ပိုက်လုံးတစ်ခုအား ပီပါအောက်ဘက်နှင့် ဖွင့်လိုက်သောပီပါ အပေါ်ဘက်ကို ထုတ်ခြင်းပေါက်မီးခိုးထွက်ရန် ခေါင်းတိုင်အဖြစ် အသုံးပြုသည်။ အပေါ်ဖွင့်ထုတ်လိုက်သောအဖုံးအား လေလုံ အောင်ပိတ်ရန် ပြုလုပ်ထားပါသည်။ ထိုပီပါအား မီးကောင်းစွာ အပူပေးနိုင်ရန် အပေါ်ဖုံးချန်ကာ မီးလောင်နိုင်စေရန် အတွင်းပိုင်း ရှစ်လက်မ ခန့် နေရာအလွတ်ထားကာ မြေကြီးကျင်းတူးကာ မြှုပ်

ထားရမည်။ ပီပါအောက်ပိုင်းကိုလည်း တစ်ပေခန့် အလွတ်ချန်ကာ မီးထိုးပေါက် ရှစ်လက်မခန့်ချန်ထားသည်။ ပီပါအတွင်းသို့ မိမိအသုံးပြုလိုသော အနေအထားကိုလိုက်ကာ ဝါးတစ်မျိုးတည်းကို အရင်းပိုင်းသီးသန့် သို့မဟုတ် အဖျားပိုင်းသီးသန့်၊ အစို သီးသန့် သို့မဟုတ် အခြောက်သီးသန့်ရွေးချယ်၍ ပီပါအတွင်း ထည့်ကာ အလုံပိတ်ပါ။ ရောရောနှောနှောဖုတ်ပါက မီးသွေးဖြစ်ရန် မညီညာသောကြောင့် မီးသွေးကောင်း မရနိုင်ပါ။ ဝါးများထည့်ပြီးနောက် ပီပါအပေါက်နှစ်ခုတွင် လက်မဝက်ခန့်အချင်းအပေါက်သေး၊ နှစ်လက်မအချင်းအပေါက်ကြီးတွင် သံပိုက်တပ်ဆင်ကာ ရေအေးတွင် ဖြတ်စေပါသည်။ သံပိုက်အဖျားပိုင်းတွင် ပေါင်းခံရည်ခံရန်အတွက် ခွက်တစ်ခုကိုထားရပါမည်။ ပီပါဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော မီးသွေးဖို အောက်ပိုင်းတွင် ထင်းများထည့်ကာ မီးစတင်ရှို့သည်။ မီးအရှိန် ရလာသည်နှင့် ပီပါပူလာကာ သံပိုက်များမှ မီးခိုးဖြူများ ထွက်လာသည်။ အပူရှိန်ရလာသည်နှင့် သံပိုက်မှ မီးခိုးရောင်ပေါင်းခံရည် အစက်များကျလာသည်။ ဝါးအချဉ်ရည်သည် အတွင်းဝါးများ၏ အပူရှိန်ကြောင့် မီးခိုးများထွက်လာကာ ထိုမီးခိုးများမှ ရရှိသော အရည်ဖြစ်သည်။

ဝါးအချဉ်ရည်ကို စုဆောင်းသောအခါ အပူချိန်သည် အရောပါသည်။ မတူညီသော အပူချိန်မှ ရရှိသော ဝါးအချဉ်ရည်သည် မတူညီနိုင်ပါ။ ဝါးအချဉ်ရည်အတွက် လိုအပ်သော အနိမ့်ဆုံး အပူချိန်သည် ၉၀ ဒီဂရီစင်တီဂရိတ်၊ အလယ်အလတ်သည် ၉၀ ဒီဂရီစင်တီဂရိတ်မှ ၁၅၀ ဒီဂရီစင်တီဂရိတ်ဖြစ်၍ အမြင့်ဆုံးအပူချိန်သည် ၁၅၀ ဒီဂရီစင်တီဂရိတ်ဖြစ်သည်။ မှန်ကန်သောဝါး

အချဉ်ရည်အတွက် အပူချိန်ကိုကြည့်ရသည်။ အပူတိုင်းကိရိယာ မရှိပါက ထွက်လာသောမီးခိုးအငွေ့ကို ကြည့်သည်။ ဝါး အချဉ်ရည် ကိုသိုလှောင်ရန်အတွက် နောက်ဆုံးကုန်ချောတွင် အရေးပါမှု သည် သိုလှောင်သော ဘူး၊ ခွက်သည် ဝါးအချဉ်ရည်နှင့် ဓာတ် မပြုနိုင်သော ဘူး၊ ခွက်ဖြစ်ရမည်။ အလင်းရောင်နှင့် ပြင်ပလေ မထိတွေ့နိုင်သော ဘူး၊ ခွက် ဖြစ်ရပါမည်။

ဝါးအချဉ်ရည်သည် ဝါးတို့ လောင်ကျွမ်းရာမှ ရရှိသောမီးခိုးကို ငွေ့ရည်ဖွဲ့ကာရရှိလာသောအရာဖြစ်သည်။ မီးခိုးနံ့သင်းနေသည်။ ပေါင်းခံရည်ကို ကြည်လင်သောဖန်ပုလင်းတွင် ထည့်ထားပါက အပိုင်းသုံးပိုင်းကို တွေ့မြင်ရပါမည်။ အောက်ခြေပိုင်းသည် မည်း နက်နေပြီး အနည်အနှစ်ဖြစ်နေသော ကတ္တရာဖြစ်သည်။ အလယ် ပိုင်းတွင် နီညိုရောင်အရည်ကြည်ဖြစ်သည်။ အပေါ်ပိုင်းတွင် ဆီ ကဲ့သို့ ဝေ့နေကာ မည်းညစ်ညစ်အဆီဖြစ်သည်။ အလယ်ပိုင်းရှိ ဝါကြင်ကြင်အရည်သည်သာလျှင် ဝါးအချဉ်ရည်အစစ်ဖြစ်သည်။ အဆီလွှာနှင့် ကတ္တရာတို့သည် ရေတွင် မပျော်နိုင်ပါ။

ဒုတိယနည်းမှာ ဝါးမီးသွေးအမှုန့်တွင် ဖြတ်သန်းစေကာ သန့်စင်သော ဝါးအချဉ်ရည်ကိုရနိုင်သည်။ ဒုတိယနည်းမှ အရည် အသွေးကောင်းသော ဝါးအချဉ်ရည်ကိုရနိုင်သည်။ ဝါးအချဉ် ရည်တွင် ရေမှလွဲ၍ အခြားအော်ဂဲနစ်ဒြပ်ပေါင်း ၃၀၀ ကျော်ပါဝင် သည့် နီညိုရောင်အရည်ဖြစ်သည်။

- ၁။ ပြည့်ဝအက်ဆစ်များ - အက်စီးတစ်အက်ဆစ်၊ ဖော်မစ် အက်ဆစ်၊ ပရိုပန်ဇွိုက်အက်ဆစ်၊ ဗျူတန်ဇွိုက်အက်ဆစ်။
- ၂။ မပြည့်ဝအက်ဆစ် - ပရိုပန် ဇွိုက်အက်ဆစ် (Propenoic

acid)။

၃။ ဟိုက်ဒရိုဆီးလ်အက်စီးတစ် အက်ဆစ်-ဟိုက်ဒရိုဆီးလ် အက်စီးတစ်အက်ဆစ်နှစ်မျိုး။

၄။ ဟိုက်တီရိုဆိုင်ကလစ် အက်ဆစ် ဘီတာဗျူရန်၊ ကာဘိုဆီလ်လစ်အက်ဆစ်

၅။ အယ်ကိုဟော(အရက်)-မီသာနိုလ်

၆။ အရက်မဟုတ်သော ဖျော်ရည် - အယ်လ်လိုင်းအယ်လ်ကိုဟော (Allyl alcohol)

၇။ ကီတုန်း-အက်ဆီတုန်း၊ မီသိုင်းအီသိုင်း-ကီတုန်း၊မီသိုင်းပရိုပိုင်းကီတုန်း၊ဆိုင်ကလိုပန်တာနုန်း(Cyclopentanone)

၈။ အယ်ဒီဟိုက်-ဖော်မယ်ဒီဟိုက်၊ အီသိုင်းအယ်လ်ဒီဟိုက်၊ ဖျူရိုလ်

၉။ အက်စတာ - မီသိုင်းဖော်မိတ်၊ မီသိုင်းအက်ဆီတိတ်

၁၀။ အာအိုး -ဖီနိုလ်၊ မီသိုင်းဖီနိုလ်၊ အိုသန်ဇန်း -ဒိုင်အောလ် (Ar OH)

၁၁။ လက်တုန်း-ဗျူတီရို လက်တုန်း

၁၂။ ရနံ့ပါသောပစ္စည်း - ဘန်ဇင်း၊ တိုလူရင်း၊ နက်ဖသလင်း (Aromatic Substance)

၁၃။ ဟက်တီရို ဆိုင်ကလစ်ဒြပ်ပေါင်း - ဖျူရန်၊ အယ်လ်ဖာမီသိုင်းဖျူရန်

၁၄။ အေမိုင်း -မီသိုင်းလမန်း (Methylamine)

ဝါးအချဉ်ရည်သည် ခန္ဓာကိုယ်ရောင်ရမ်းခြင်းကို ပျောက်ကင်းစေသည်။ ပြည်တည်နာ၊ နှင်းခူ၊ အရေပြားရောဂါများကို

ပျောက်ကင်းစေသည်။ ဝါးအချဉ်ရည်ကို ခြေဖဝါးတွင် လိမ်းထား ပါကခန္ဓာကိုယ်မှအနံ့ဆိုးများကိုစုပ်ယူနိုင်သည်။ အဆိပ်အတောက် များကို ဖယ်ရှားပေးသည်။ ဝါးအချဉ်ရည်အား ရေထဲတွင် အနည်း ငယ်ထည့်ကာရေခိုးပါက အသားအရည်ချောမွေ့စေပြီး ခန္ဓာကိုယ် ရှိ အစက်အပြောက်များကို ဖယ်ရှားပေးသည်။

ဝါးအချဉ်ရည်သည် ရေဖြင့်ရောစပ်ကာ သစ်ပင်များကို ဖျန်း ပေးခြင်း၊ လောင်းပေးခြင်းပြုလုပ်ပါက ပိုးမွှားအန္တရာယ်မှ ကင်းစေ ပြီး ရေငတ်သောဒဏ်မှလည်းကာကွယ်နိုင်သည်။ ဝါးအချဉ်ရည် သည်အကောင်းဆုံးသောအော်ဂဲနစ်မြေဩဇာဟုလည်းသိရသည်။

ဝါးပင်သည် မျှစ်ကို စားစရာ၊ အရွက်ကို မြေဩဇာ၊ ဝါးအနုကို နို့၊ အရင့်ကို နေစရာ၊ ရင့်လွန်းသောဝါးကို မီးသွေး၊ အမြစ်သည် မြေဆီလွှာကို ရေနောက်သို့မပါနိုင်အောင်ကာကွယ်၊ အောက်ဆီ ဂျင်ထုတ်လုပ်မှုသည်လည်းသစ်ပင်ထက်သုံးဆမြင့်ပြီးအကြီးလည်း မြန်၍ ဝင်ငွေပြန်ရနိုင်သောကြောင့် လွန်စွာ စိုက်ပျိုးသင့်လှသည်။ ဝါးပညာရှင်များကိုလည်း လေးလေးစားစား ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ ဝါးစိုက်ပျိုးရေးအသင်းမှ အသင်းဝင်များ လက်ခံမည်

မြန်မာနိုင်ငံ ဝါးစိုက်ပျိုးရေးအသင်း(Myanmar Bamboo Society) ကို မန္တလေးမြို့ အားသစ်-၁ စိုက်ပျိုးရေးခြံတွင် မတ် ၁၅ ရက်က စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ အခမ်းအနားတွင် အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းခဲ့သလို အသင်းအနေဖြင့် အမြင်ဖွင့်လှင်ငန်းများနှင့် ချိတ်ဆက်ခြင်းလုပ်ငန်းများအား အဓိကထား၍ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း သိ ရသည်။

“ဒါ တကယ်စပြုပေါ့နော်။ အရင် တုန်းကတော့ ကျွန်တော်တို့က လူတွေစုစည်းတယ်၊ လှုပ်ရှားတယ်၊ လှုံ့ဆော်တယ်ပေါ့။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့အသင်းအနေနဲ့ ရန်ပုံငွေကောက်ပြီး မှ ရုံးခန်းဖွင့်လိုက်လည်း ကျွန်တော်တို့က ဘာမှမလုပ်နိုင်ဘဲနဲ့ ရန်ပုံငွေတွေကုန်မှာစိုးလို့။ အဲဒါကြောင့် မထူးတော့ဘူး။ ရန်ပုံငွေမကောက်ကြနဲ့ဆိုပြီး ခဏလေးရပ်ထားတာ။ အခုအနေအထားကတော့ ကျွန်တော်တို့စလုပ်သင့်တဲ့ အချိန်အခါလည်းရောက်လာပြီ။ တကယ်လည်း လုပ်လည်းလုပ်ရတော့မှာ။ ကျွန်တော်တို့မှာလည်း တစ် ယောက်ချင်းစီရဲ့ တစ်ပိုင်တစ်နိုင်လုပ် နေတာဆိုတော့ စုလိုက်ရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ခရီးကတော့တော်တော် ရောက်သွားပြီလို့ မှန်းပါတယ်” ဟု မြန်မာနိုင်ငံဝါးစိုက်ပျိုးရေးအသင်း

အသင်း ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်ဝင်းက ပြောသည်။

အစည်းအဝေးတွင် ရွှေနဒီဆရာတော်၊ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးပညာရှင် ဒေါက်တာစိန်စိန်သိန်း၊ စားသုံးသူကာကွယ်ရေးအသင်းမှ ဒေါက်တာအောင်မြင့်နှင့်လူမှုရေး အဖွဲ့အစည်းပိုင်းမှ ဦးစိုးသိမ်းတို့အား ဂုဏ်ထူးဆောင်နာယကများအဖြစ်ရွေးချယ်ခဲ့သလို အလုပ်အမှုဆောင် အဖွဲ့ ၁၅ ဦးကိုလည်း ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ အသင်းအနေဖြင့် လာမည့်တစ်နှစ်အတွင်း အမြင်ဖွင့်လှစ်လုပ်ငန်းနှင့်ချိတ်ဆက်လုပ်ငန်း၌သစ်ပင်စိုက်ပျိုးမှုအပေါ် ချိတ်ဆက်ခြင်း၊ ကုန်ပစ္စည်းအပေါ် ပြည်တွင်းပြည်ပချိတ်ဆက်မှုလုပ်ငန်းများအား အဓိကထား၍ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်သည်။

“အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ဖွဲ့ပြီးရင် အကြမ်းဖျင်းတစ်နှစ်က Work Plan ကို အသားဝင်အားလုံးကသိအောင် အကြောင်းကြားပေးပါမယ်”ဟု အသင်း အတွင်းရေးမှူးကပြောသည်။

အသင်းရေရှည်ရပ်တည်နိုင်ရေး၊ နှစ်စဉ်ကြေးနှင့် အသင်းဝင်ကြေး ၅၀၀၀ နှင့် နှစ်စဉ်ကြေးတစ်နှစ်လျှင် ကျပ် ၁၀၀၀၀ နှုန်း ယာယီသတ်မှတ်ထားကြောင်း သိရသည်။ အသင်းသားများအနေဖြင့် အသင်းသို့ဝင်ရောက်ပါက မိမိဆောင်ရွက်လိုသည့် အသင်း၏ လုပ်ငန်းကဏ္ဍများ၌ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့်ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်သလို ဝါးစိတ်ပါဝင်စားသူ မည်သူမဆိုအသင်းသို့ဝင်ရောက်နိုင်ကြောင်းသိရသည်။ မြန်မာနိုင်ငံဝါးစိုက်ပျိုးရေးအသင်း ရုံးချုပ်ကို မန္တလေးမြို့တွင်ထားရှိကာ ရန်ကုန်နှင့်နေပြည်တော်၌ ရုံးခွဲများဖွင့်လှစ်ထားသည်။

